

ՀՕՄ-Ի ՄԻՐՏԸ ԿԸ ԲԱԲԱԽԷ ՀԱՅ ՄԱՆՈՒԿԻՆ ՀԱՄԱՐ

Ն.Ս.Օ.Տ.Տ. Արամ Ա. Կաթողիկոս, Հայրապետական Կոնդակով, 2011 տարին հռչակեց «Հայ Մանուկի Տարի»:

Ինը տարիներ առաջ, Վեհափառ Հայրապետի կողմէ սկսած այս գեղեցիկ աւանդութիւնը մեծ գոհունակութեամբ ընկալուեցաւ նաեւ ՀՕՄ-ի Գանատայի Ծրջանային Վարչութեան «Լրատու»ին կողմէ եւ իւրաքաչիւր տարւում թիւը նուիրեց յայտարարուած թեմային:

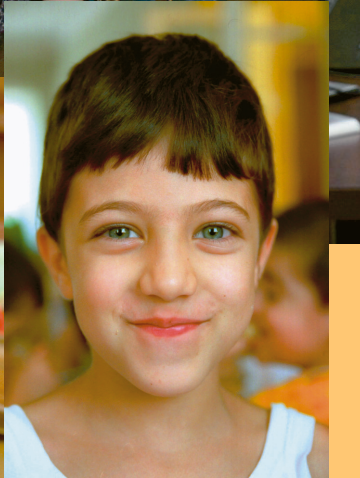
Հայ Մանուկի կարեւորութեան մասին հանգամանօրէն անդրադառնալը սահմանափակ այս տողերով անհնար է անշուշտ. յետագայ տողերը միայն ու միայն փոքրիկ յիշեցում մը, անդրադարձ մը թող ըլլան՝ Հայ Օգնութեան Միութեան տաժած մեծ սիրոյն, գորգուրանքին եւ խնամքին՝ հանդէպ հայ մանուկի բարօրութեան, ուսման, կազդորման, առողջապահութեան եւ շատ մը այլ ազդակներու դար մը ամբողջ՝ հաշտեցնելու մինչեւ Արցախ ու Զաւախք եւ սփիւռքի մէջ մի գաղթօճախ:

Ամբողջ հարիւր տարիներ ՀՕՄը, ինչպէս նաեւ Գանատայի շրջանը իրենց այլազան գործունէութիւններով՝ մայրական սրտի ամենաջերմ եւ տաքով զգացումներով, որուն զուգահեռ արհեստավարժ ձեւով ժամանակի հետ քայլ պահող միջոցներով՝ հայ մանուկին տրամադրած է առողջ ու հարազատ միջավայր, ի գին ամէն զոհողութեանց. ՀՕՄը առաւել իմաստաւորած է հայ մանուկի առկայութիւնը մեր կեանքէն ներս, քաջ գիտնալով որ այսօրուան հայ մանուկը պիտի դառնայ վաղուան լաւ եւ յաջողած հայր:

«Լրատու»ն՝ իր այս տարւում թիւը նուիրելով հայ մանուկին, լաւագոյնը եւ ազնուագոյնը կը ցանկայ անոր եւ անգամ մը եւս կը նորոգէ իր ուխտը եւ կը հաւաստիացնէ, որ այնքան ատեն որ ՀՕՄի սիրտը կը բաբախէ, հայ մանուկը միշտ պիտի մնայ ՀՕՄի գորգուրանքին, խնամքին, սիրոյն եւ հոգատարութեան կիզակէտը:

Վեհափառ Հայրապետի Կոնդակէն առնուած հետեւեալ տողերը ինքնագիտակցութեան եւ զգաստութեան կոչ մը թող ըլլան ազգովին մեզի բոլորիս.

Հայ մանուկը ազգին ու եկեղեցւոյ զաւակն է. եկէք միասնաբար տէր դառնանք հայ մանուկին. սրբենք հայ մանուկին արցունքը, ամոքենք իր ցաւը, նուազեցնենք իր տառապանքը եւ գործնապէս նպաստենք անոր ֆիզիքական թէ բարոյական, հոգեւոր թէ ազգային առողջ կազմաւորման ու դաստիարակութեան: Երբէք չմոռնանք Քրիստոսի պատուէրը՝ «ով որ մանուկ մը իմ անունովս կ'ընդունի՝ զիս ընդունած կ'ըլլայ»:

ՄԵՐ ԽՕՍՔԸ

Անցնող տարեշրջանը յատկանշական էր ոչ միայն Հայ Օգնութեան Միու-թեան աշխարհասփիւռ անդամներուն այլ՝ համայն հայութեան: Արդարեւ, բարեսի-րական այս կանացի կաազմակերպութիւնը, որ բոլորեց դարաշրջան մը, ունեցաւ հարիւրամեայ ազգանուէր եւ մարդասիրական արդիւնաբեր գործունէութիւն: Այ-սօր մենք մեզ բախտաւոր կը զգանք, որ ականատես եւ մասնակից ենք մեր կազմա-կերպութեան հարիւրամեայ ազօգուտ գործունէութեան: Հայ Օգնութեան Միու-թեան Գանատայի շրջանը իր բոլոր մասնանիւղերով, պատշան հանդիսութիւննե-րով եւ ձեռնարկներով տօնակատարեց ՀՕՄ-ի հարիւրամեակը մասնակցութեամբ իր անդամներուն եւ համակիրներուն: Մեր շրջանը նաեւ մասնակցեցաւ ՀՕՄ-ի հա-մահայկական առումով զանազան տօնակատարութիւններու, որոնցմէ առաջինը տեղի ունեցաւ յատկանշականօրէն Նիւ Եորքի մէջ, ուր դար մը առաջ ծնունդ առած էր այս կազմակերպութիւնը, իսկ հարիւրամեակի փակման հանդիսութիւնը տեղի ունեցաւ հայրենի հողին վրայ: Յիշատակելի իրադարձութիւն մը սփիւռփահայ պատմութեան մէջ: Գանատայի շրջանի ՀՕՄ-ի ընկերուիներէն ումանք մասնակցե-ցան նաեւ դէպի Տէր Ջօր կազմակերպուած ուխտագնացութեան:

Հարիւրամեակի հպարտանքով լեցուած ՀՕՄ-ի Գանատայի շրջանը իր տասը մասնանիւղերով եւ աւելի քան 1200 անդամներով կը շարունակէ գործել աշխոյժ եւ մեծ նուիրումով, ծառայելու իր ազգին, միշտ հաւատարիմ մնալով ՀՕՄ-ի սկզբունքներուն: Հարիւրամեայ փորձառութիւնները այսօր մեզի համար կը դառ-նան օրինակելի խթաններ ամուր հիմքերու վրայ ծրագրելու նոր դարաշրջանի մը ծաւալուն գործունէութիւնը:

Լայնածաւալ այս գործունէութիւնը, մենք՝ ինչպէս անցեալին, այսօր ալ յա-ռաջ պիտի տանինք արժեւորելով ՀՕՄ-ի մարդասիրական եւ ազգօգուտ աշխա-տանքներու ուժականութիւնը մեր անդամական շարքերուն եւ մեր համակիրներուն ներդրումին ու փաջկերանքին վրայ:

Անցնող տասնամեակներու ընթացքին Գանատայի շրջանը հետապնեց իր շարքերը խտացնելու աշխատանքը, գաղութի հայապահպան եւ հայրենիքին օժան-դակելու վեհ գործերը: Այսօր նոր եւ անյետաճգելի մարտահրաւերներ կան մեր դի-մաց, ինչպէս ձուլումի ենթակայ մեր նոր սերունդին հայեցի եւ տոհմիկ դաստիա-րակութիւն տալ, առաւել չափով նեցուկ կանգնիլ մեր կրթական օճախներուն, հե-տապնդել տարեցներու կեցութեան ապահովումը, պաշտպանել կանանց իրաւունք-ները եւ վերջապէս ներգրաւել երիտասարդներ, որ մեր կարեւորագոյն աշխատանքը պէտք է ըլլայ:

Յառաջիկայ տարիներուն, մենք պէտք է շարունակենք ամրապնդել սփիւռֆ-հայրենիք փոխ-յարաքերութիւնները եւ յատկապէս, որպէս կարեւոր եւ աշխոյժ շրջան, մենք պէտք է շարունակենք նեցուկ կանգնիլ մեր մեծ կազմակերպութեան տնօնեական իրավիճակի ապահով եւ առողջ պահպանման եւ ծրագիրներու իրա-կանացման:

Վերոյիշեալ պարտաւորութիւններու յաջող ու բարւոք ձեռք բերման համար, իւրաքանչիւր ՀՕՄ-ուեի գիտակից եւ մասնակից պէտք է ըլլայ եւ իր մասնանիւղի նամրով իր ներդրումը բերէ ծրագրուած աշխատանքներուն:

ՀՕՄ-ի Գանատայի Շրջանային վարչութիւնը անգամ մը եւս կու գայ շնոր-հակալութեան խօսք փոխանցելու մեր բոլոր բարերար անդամներուն, համակիրնե-րուն, որոնց նիւթական եւ բարոյական աջակցութեամբ կարելի եղաւ շարունակել եւ զարգացնել ՀՕՄ-ի բարեսիրական աշխատանքը: Մենք կը հաւատանք, որ գործակ-ցութիւնն ու աշխատանքը պիտի շարունակուին արժանավայել նուիրագործու-թեամբ, որպէսզի ՀՕՄ-ի գործունէութիւնը անի, զարգանայ, կրկնապատկուի նոր դարաշրջանի մը առողջ ու արդիւնաբեր հեռանկարով:

**ՀԱՅ ՕԳՆՈՒԹԵԱՆ ՄԻՈՒԹԵԱՆ
ԳԱՆԱՏԱՅԻ ԾՐՋԱՆԱՅԻՆ ՎԱՐՉՈՒԹԻՒՆ**

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԵՒ ԼԵՌՆԱՅԻՆ ՂԱՐԱԲԱՂԻ ԻԾԽԱՆՈՒԹԻՒՆՆԵՐԸ ԿԸ ՊԱՐԳԵԻԱՏՐԵՆ ՀԱՅ ՕԳՆՈՒԹԵԱՆ ՄԻՈՒԹԻՒՆԸ

ՀՕՄ-ի Հարիւրամեակին առիթով, Հայաստանի Հանրապետութեան եւ Լեռ-նային Ղարաբաղի իշխանութիւնները պարգեւատրեցին Հայ Օգնութեան Միու-թիւնը, Հայաստանի եւ Արցախի մատուցած իր ծառայութիւններուն համար:

Հայաստանի Հանրապետութեան Սփիւռքի Նախարարութեան ՀՕՄ-ի ան-դամներուն համար կազմակերպած ընդունելութեան ընթացքին, 16 Հոկտեմբեր, 2010-ին, Սփիւռքի նախարար Հրանուշ Յակոբեանը ՀՕՄ-ը պարգեւատրեց նախա-րարութեան ոսկէ մետալով (աջին՝ մետալի եւ անոր վկայագիրի նկարը):

18 Հոկտեմբեր, 2010-ին Լեռնային Ղարաբաղի Հանրապետութեան մայրա-քաղաք Ստեփանակերտի Երիտասարդական Պալատին մէջ տեղի ունեցած ՀՕՄ-ի Հարիւրամեակի ձեռնարկի ըմթացքին Հանրապետութեան նախագահ Բազօ Սա-հակեան յայտարարեց, որ ՀՕՄ-ի Կեդրոնական Վարչութիւնը կը պարգեւատրէ Լ.Ղ.Հ «Վաչագան Բարեպաշտ» մետալով (նկարը ստորեւ), իսկ ՀՕՄ-ի Արցախի Վարչութիւնը՝ Լ.Ղ.Հ «Երախտագիտութեան» մետալով:

Կամաւոր աշխատանքի կարիքները եւ բարիքները

Յաճախ գանատական մամուլոյ մէջ կը կարդանք բարեսիրական կազմա-կերպութեանց կամ մեծ ընկերութիւն-ներու պաշտօնեաներու մասնակցու-թեամբ գոյացած հսկայական գումար-ներու մասին: Այս մեծ կազմակերպու-թիւնները տարեկան իրենց երախտա-գիտական ձեռնարկներով առիթը կը ստեղծեն գնահատելու իրենց կամա-ւորներու աշխատանքը:

Կամաւորներու նիւթն ու աշխա-տանքը անձանօթ չէ մեր ազգային կեանքէն ներս, յատկապէս Հայ Օգնու-թեան Միութեան գործադաշտէն ներս: Կանացի այս մեծ կազմակերպութիւնը իր անդամներով ու համակիրներով հայրենիքի եւ սփիւռքի տարածքին, շնորհիւ նուիրատուութեանց, ձեռ-նարկներով ու հաստատուած հիմնադ-րամներով կը գոյացնէ պատկառելի գումարներ ու “ժողովուրդէն ժողո-վուրդին” նշանաբանին հաւատալով կը հասնի օգնութեան հայրենիքին, սփիւռքի հայկական գաղութներուն եւ չի զլանար հասնելու տարբեր երկիրնե-րու աղետեալ ժողովուրդներու կարիք-ներուն:

Վերջերս համագանատական մա-կարգակով կատարուած «Combler les lacunes» անուան տակ կատարուած եւ La Presse թերթին մէջ լոյս տեսած հե-տազօտութիւն մը ուսումնասիրած է կամաւորներ չորս տարբեր տարիքնե-րու՝ երիտասարդներու, յետ-պատե-րագմի (baby boomers) սերունդի, ըն-տանիքներու եւ գործատեղերու պաշ-տօնէութեանց տարբեր հետաքրքրու-թիւնները եւ կամաւոր աշխատանքի կարիքները: Ուսումնասիրութիւնը հանգած է հետեւեալ եզրակացութեան.

- Կամաւոր աշխատանքի ձեւն ու հետաքրքրութիւնը կը տարբերի տարի-քէ տարիք:

- Այսօրուան կամաւորները կը տարբերին անցեալի կամաւորներէն:

- Կամաւոր աշխատանքը միակող-մանի չէ այլ՝ դրական փոխ-յարաբե-րութիւն մը:

- Կամաւոր աշխատանքը ինքնա-բուխ անհատական քայլ մըն է:

- Կամաւոր աշխատանքը լաւ առիթ մըն է փորձառութիւն եւ հմտու-թիւն ձեռք ձգելու կամ փոխանցելու:

- Խմբային կամաւոր աշխատանքը կրնայ հաճելի եւ զրաւիչ ըլլալ ամէն տարիքի անհատներու համար:

- Այսուհանդերձ դիւրին չէ գոհա-ցուցիչ եւ հետաքրքրական աշխատանք գտնել բոլորին համար:

Statistique Canada-ի ուսումնա-սիրութիւններուն մէջ կը տեսնենք թէ քէպէզցիները տարեկան 162 ժամ կա-մաւոր աշխատանք կ'ընեն, գլխաւորա-բար մարդական եւ ժամանցի 9%, ընկե-րային աշխատանքի 9%, կրթական 7% եւ առողջապահական 7% մարզերէն ներս^():*

Գանատայի տարածքին շուրջ 13 միլիոն կամաւորներ կը մասնակցին մարդասիրական եւ բարեսիրական աշ-խատանքներուն:

Այս պատկերը, ոչ միայն ցոյց կու տայ գանատացիներու մարդկային ար-ժէքներու հանդէպ ունեցած յարգանքը այլ՝ իրենց քաղաքացիական բարձր ոգին, միասնականութեան արժեւորու-մը եւ զթասիրութիւնը: Այս աշխա-տանքը նաեւ 14 միլիառ Տոլարի գնա-հատելի տնտեսական օգնութիւն կը ներմուծէ գանատական ընկերային կեանքին մէջ:

Նիւթական այս պատկառելի օգ-նութեան կողքին ուսումնասիրու-թիւնը կ'արժեւորէ իւրաքանչիւր կա-մաւորի հոգեկան գոհացումը ու ստեղծուած փոխ-յարաբերութեան հա-րուստ փորձառութիւնը:

Գանատայի տարածքին Հայ Օգ-նութեան Միութեան շարքերէն ներս մեծ նուիրումով աշխատող ընկերուհի-ները եւ համակիրները բարեսիրական, կրթական, ընկերային իրենց ծրագիր-ներով ու ձեռնարկներով կու գան մի-անալու Գանատայի կամաւորներու փաղանգին եւ կը բերեն իրենց ներդ-րումը մեր գաղութներու հայապահ-պանման եւ ընկերային զարգացման: Այս մարդասիրական աշխատանքները մեզմէ իւրաքանչիւրին կը շնորհեն իր ազգին եւ մարդկութեան օգնելու հո-գեկան գոհացումը: Բարձր եւ վեհ նպատակներ հետապնդող կազմակեր-պութեան մը պատկանելիութեան զգա-ցումը, փոխ յարաբերութիւնը կը ստեղ-ծէ շնորհները ու կարողութիւնները բաժնող եւ հարստացնող ընկերութեան պիտանի ու յարգելի անձնաւորութիւն մը դառնալու սքանչելի առիթ մը:

Ուրեմն թափ տանք մեր աշխա-տանքներուն, ներգրաւենք նորանոր կամաւորներ, միասնական ոգիով աշ-խատինք վեհ գաղափարներու համար, օգնելով կարօտեալներուն եւ պայծա-ռացնելով մեր կեանքն ու շրջապատը:

ՏԻՐՈՒԿ ՄԱՆՃԻԿԵԱՆ

**) Տուեալները քաղուած են Մոնթրէալի La Presse օրաթերթէն:*

Ամփոփելով ՀՕՄ-ի անցնող տարեշրջանը

Լրատուի լանձնախումբը հանդիպում մը ունեցաւ ՀՕՄ-ի Կեդրոնական Վարչութեան փոխ-ատենա-պետ րնկի. **Մարօ Ֆրունճեան**ի հետ: Ստորեւ կը ներկայացնենք շահեկան այս հարցազրոյցը:

Ընկի. Ֆրունճեան, կրնա՞ք ընդհանուր ձեւով ներկայացնել Հայ Օգնութեան Միութեան այսօրուայ գոյավիճակը:

Այսօր *ՀՕՄ-ի մեծ ընտանիքը կը հաշուէ մօտ 15 հազար անդամ- անդամուհիներ տարածուած 27 եր-կիրներու մէջ*: Ունի 12 շրջաններ՝ Արեւելեան, Արեւմտեան եւ Հարաւային Ամերիկաներ, Գանատա, Ֆրանսա, Աւստրալիա, Յունաստան (Աթենք, Մակե-դոնիա եւ Թրակիա), Սուրիա, Լիբանան, Հայաստան եւ Պուլկարիա եւ 17 մեկուսի մասնաճիւղեր Արցախ, Ամ-ման, Անգլիա, Գահիրէ, Գերմանիա, Երուսաղէմ, Կիպ-րոս, Հայֆա , Յոպպէ, Սթոքհոլմ, Ուբսալա, Վասթէ-րաս, Ջաւախք, Քուէյթ, Զուիցերիա, Ռուսաստան եւ Տուպէյ: Հասկնալի պատճառներով եւ ժամանակաւո-րապէս դադրած էր Պարսկաստանի Զուլայի մեր միա-ւորը, բայց յիշեմ որ Յունուար 2011-ին կեդրոնական Վարչութենէն անդամ մը գործիչային այցելութիւն մը տուաւ միաւորը վերակենդանացնելու նպատակով:

Կարելի՞ է անդրադառնալ այս տարեշրջանի ըն-թացքին ստեղծուած նոր մասնաճիւղերու մասին:

Այս տարեշրջանի ընթացքին ստեղծուեցան 2 նոր մասնաճիւղեր: 26 Դեկտեմբեր 2010-ին Շարժայի մէջ հիմը դրուեցաւ նոր միաւորի մը, որպէս Տուպայի եւ Շարժայի մասնաճիւղ, ներկայութեամբ 20 նոր ան-դամուհիներու. ուրախ եմ ըսելու, որ այսօր այս թիւը արդէն բարձրացած է 32-ի: Իսկ 20 Մայիս 2010-ին, Սթոքհոլմի Քասթէրաս քաղաքին մէջ հիմնուեցաւ այս տարուան երկրորդ նոր մասնաճիւղը:

Որպէս Կեդրոնական Վարչութեան փոխ ատե-նապետ, ինչպէ՞ս կ'արժեւորէ՞ք Գանատայի շրջանի գործունէութիւնը:

Գանատայի շրջանը կը նկատուի աշխոյժ շրջան-ներէն մին: Այս շրջանը նիւթապէս եւ բարոյապէս իր շօշափելի մասնակցութիւնը կը բերէ գաղութի բոլոր կարիքներուն եւ կատարելապէս կը մասնակցի ՀՕՄ-ի Կեդրոնական վարչութեան բոլոր ծրագիրներուն:

Որո՞նք են Սփիւռքի տարածքին ՀՕՄ-ի բարեսի-րական կարեւորագոյն ծրագիրները:

Ծրագիրները բազմազան են եւ տարածուած Սփիւռքի տարածքին: Այսպէս, Կեդրոնական Վար-չութիւնը մօտէն կը հետեւի Պուլկարիոյ գործունէու-թեան, նիւթապէս կ'օժանդակէ ՀՕՄ-ի «Սօսէ» ման-կապարտէզներուն Փլոյմօիւ, Ռուսէ, Պուրկաս, Վառ-նա եւ Սոֆիա քաղաքներուն մէջ: Այս շրջանին Կ. Վարչութիւնը իր օժանդակութիւնը բերած է նաեւ հայերէն դասագիրքեր նուիրելով: Հակառակ շրջանի հայերէն լեզուի ու նիւթական դժուարութիւններուն կարելի է նշել, որ այս շրջանի մեր ընկերուհիները մեծ խանդավառութեամբ կը գործակցին մեր հետ:

Ունինք ՀՕՄ-ի «Ամանոր» ծրագիրը: Այս ծրագրով ամանորի սեմին սփիւռքեան եւ հայրենիքի զանազան կառոյցներ եւ հաստատութիւններ հաւա-սարապէս կադանդէք կը ստանան, որուն գումարը կը հաւաքուի իւրաքանչիւր ՀՕՄ-ուհիի կողմէ 3 տոլարի մասնակցութեամբ: Այս ծրագրէն կ'օգտուին Լիբանա-նի մէջ՝ Թոչնոց Բոյնը, Հայկական Ծերանոցը եւ Թե-րաճ երեխաներու Զուարթնոց Վարժարանը, Սուրիոյ մէջ՝ Հայէպի ծերանոցը եւ Ազգ. պատսպարանը, Պուլ-կարիոյ մանկապարտէզները, Հարաւային Ամերիկայի Արժանթինի եւ Պանզիլիոյ ՀՕՄ-ի ծերանոցները, Ար-ցախի «Սօսէ» Մանկապարտէզները, Հայաստանի մանկատուններ եւ Զաւախքի կարօռեալները:

1987-էն ի վեր սկսած պատանիներու փոխա-նակման ծրագիրը առիթը կու տայ պատանիներուն, որ իրենց ամառնային արձակուրդը անցընեն հայկա-կան մթնոլորտի մէջ եւ ծանօթանան ուրիշ երկիրնե-րէ ժամանած հայ պատանիներու: Այս կեդրոններն են ՀՕՄ-ի Ֆրանսայի Պէլֆօնթէն եւ Սելանիկի ՀՕՄ-ի Խալքիտիքի ճամբարները, նաեւ ՀՅԴ Երիտասարդաց բանակավայրները Մասաչուսէց նահանգի Քէմք Հա-յաստան եւ Քալիֆօրնիոյ ճամբարները:

ՀՕՄ-ի գործունէութիւնը կը տարածուի Հա-յաստան, Արցախ եւ մինչեւ Զաւախք, կարելի՞ է անդ-րադառնալ այս լայնածաւալ գործունէութեան: Բոլորին ծանօթ ՀՕՄ-ի Որբերու խնամակալու-թեան Ծրագիրը , որ ստեղծուած է 1992-ին, տակաւին կը շարունակուի: Հայաստանի երկրաշարժին եւ Ար-ցախի պատերազմի հետեւեցնով ծնողազուրկ բազ-մահազար երեխաներ կը շարունակեն օգտուիլ խնա-մակալներէ գանձուած 200.00 *ամ.* տոլարէն 170.00 տոլարը ստանալով^(*): ՀՕՄ-ի ցուցակներուն վրայ

ժամանակի ընթացքին ունեցած ենք աւելի քան 7500 երեխաներ. այսօր մնացած են շուրջ 2500–ը, նկատի ունենալով, որ մեր ծրագիրը կը դադրի երբ երեխան կը բոլորէ 18 տարիքը: Այս ծրագիրը կը շարունակուի եւ կը ներառէ Հայաստանի եւ ի պահանջեալ հարկին Արցախի սահմաններուն վրայ գոհուած զինուորա-կաններու երեխաները:

Անցեալ տարեշրջանին ՀՕՄ-ի Համահայկական ժողովը որոշեց հիմնել «Ուսման ծրագիր»ը, նկատի ունենալով, որ այդ 18 տարիքը բոլորած երիտասարդ-ները դժուարութիւն ունին բարձրագոյն ուսում ստա-նալու. որոշուեցաւ իւրաքանչիւր ուսանողի բարերա-րէն գանձել տարեկան 320.00 *ամ.* տոլար եւ այդ գու-մարէն 300 տոլարը փոխանցել ուսանողին, շարունա-կական 4 համալսարանական տարիներու համար:

Ախուրեանի «Մօր ու Մանկան Ծննդատուն»–ը կանոնաւոր ձեւով կը շարունակէ իր գործունէութիւնը, կեդրոնէն ներս ունենալով տարեկան շուրջ 1200 ծնունդ: Այս կեդրոնը կը խնամէ ու կը հետեւի մօր ու երեխայի յղութեան առաջին օրէն մինչեւ երեխային պատուաստներու ամբողջացումը: Կեդրոնը օժտուած է արդիական գործիքներով, ատամնաբուժարանով եւ դեղարանով: Այս կեդրոնը կ'այցելեն ոչ միայն մօտա-կայ շրջանի՝ այլ նաեւ Զաւախքէն բնակիչներ:

ՀՕՄ-ի Զաւախքի օժանդակութեան ֆոնտը կը շա-րունակէ նպաստել Ախալքալաքի եւ Ախալցխայի երի-տասարդական կեդրոններուն գործունէութեանց, ինչ-պէս նաեւ Ախալքալաքի հիւանդանոցին: Այս շրջանին մէջ տեղի ունեցան հայոց պատմութեան եւ շարադրու-թեան մրցոյթներ, ինչպէս նաեւ հաւաքական մկրտու-թիւն, որոնք մեծ ժողովրդականութիւն վայելցին:

Այս առնչութեամբ կ'ուզեմ յիշել, որ գնահա-տելի է Ամերիկայի Արեւելեան շրջանի եւ Գանատա-յի ՀՕՄ-ի միաւորներու շարունակական ներդրումը Զաւախքի հայութեան համար մշակուած ծրագիրնե-րուն, ինչպէս նաեւ Ամերիկայի ՀՅԴ Արեւելեան շրջանի եւ Գանատայի երիտասարդական միութիւն-ներու յատուկ ներդրումը ՀՕՄ-ի ճամբով օժանդա-կելու այս գործադրուող ծրագիրներուն:

Կ. Վարչութեան «Լաւագոյն Ուսանող» ծրա-գիրը, սկիզբ առած է 1995-ին եւ մինչեւ օրս կը շա-րունակուի. տարեկան դրութեամբ յատկացում կը կատարուի Արցախի, Զաւախքի եւ Հայաստանի առաջագէմ ուսանողներուն:

Արցախի մէջ ՀՕՄ-ի «Սօսէ» մանկապարտէզ-ներու ցանցի ծրագիրը կը վայելէ հանրութեան բարձր գնահատանքը: Ներկայիս անոնց թիւն է 10, ընդհանուր աշակերտութեան թիւն է 516 երեխաներ իսկ անձնակազմը 69 անդամներ: Այս մանկապար-տէզներէն ներս երեխաները կը ստանան հայեցի դաստիարակութիւն եւ հաւասարակշռուած սնունդ:

ՀՕՄ-ի Կեդրոնական Վարչութիւնը գործակ-ցութեամբ Լիբանանի Հայկազեան Համալսարանի տնօրէնութեան Մայիս 2010-ին ստորագրուած համա-ձայնագրութեամբ մը, Արցախէն ուսանողուհի մը, ամբողջացնելէ ետք բոլոր ուսումնական պայմաննե-րը եւ յաջողելէ ետք անգլերէն լեզուի իր քննութիւն-ներուն, ուղարկուեցաւ Լիբանան ստանալու իր հա-մալսարանական ուսումը 4 տարուան տեւողու-թեամբ: Ուսանողուհիին կեցութիւնը կը հոգայ Լիբա-նանի Օգնութեան Խաչը: Այս դրական փորձառութե-նէն քաջալերուած կը ծրագրուի յառաջիկայ տարեշր-ջանին Զաւախքէն ալ թեկնածու մը ուղարկել:

ՀՕՄ-ը իր մասնակցութիւնը կը բերէ ՄԱԿ-ի աշխատանքներուն, կրնա՞ք յիշել այդ աշխատանքնե-րուն ծիրն ու ոլորտը:

Հայ Օգնութեան Միութիւնը 1977-էն ի վեր անդամ է ՄԱԿ-ի ոչ կառավարական կազմակերպու-թիւններու հանրային տեղեկատուութեան բաժնին (NGO) DPI իսկ Մայիս 28 1998-էն ի վեր միութիւնը անդամ է նաեւ ՄԱԿ-ի տնտեսական եւ ընկերային խորհուրդին (ECOSOC) : Այս ճամբով ՀՕՄ-ը կ'ան-դամակցի ՄԱԿ-ի ոչ կառավարական կազմակերպու-

թիւններու կնոջ իրավիճակի յանձնախումբին (CSW–Commission in The States of Women), *խորհրդական-ներ յանձնախումբին* (CONGO, Conference of NGO) UNICEF-ին, *ոչ-կառավարական մտային առողջու-թեան յանձնախումբին* (NGO Committee of Mental Health) HIV եւ AIDS-ի յանձնախումբին:

Նիւ Եորքի մէջ, ՄԱԿ-էն ներս մեր աշխատանք-ները աւելի մօտէն հետապնդելու միտումով, Մայիս 2011-ին ՀՕՄ-ը ունեցաւ իր մասնաժամ պաշտօնեան:

ՀՕՄ-ի յարաբերութիւնները ՄԱԿ-ի մօտ Հա-յաստանի ներկայացուցիչ դեսպան պարոն Կարէն Նա-զարեանի միշտ եղած են սիրալիւր եւ կը շարունակուին ամբողջական գործակցութեամբ: Հայաստանի մէջ եւս ՀՕՄ-ի երեւանի գրասենեակը արդէն յարաբերու-թիւն հաստատած է Հայաստանի մէջ գործող ՄԱԿ-ի գրասենեակին, միջազգային ոչ կառավարական կազ-մակերպութիւններու եւ պետական կառոյցներու հետ:

ՀՕՄ-ի հիմնադրութեան 100-ամեակի առթիւ, Կեդրոնական Վարչութիւնը ձեռնարկեց զանազան ձեռնարկներ եւ դրամահաւաք, կարելի է տեղեկու-թիւններ տալ տարուած աշխատանքին մասին:

ՀՕՄ-ի 100-ամեակին առիթով, Կ. Վարչու-թիւնը կազմակերպած էր ձեռնարկներու շարք մը: Առաջինը տեղի ունեցաւ Մարտ 2010-ին Նիւ Եորքի Գառնըկի Հոլի մէջ, բարձորակ գեղարուեստական յայտագրով մը, որուն յաջորդեց սեմինար մը Նիու Ճըրգիի մէջ: Ցեղասպանութեան 95-ամեակին առթիւ Կ. Վարչութիւնը կազմակերպած էր նաեւ ուխտագ-նացութիւն դէպի Տէր Զօր, Սուրիա: Հայէպի մէջ ըն-կերուհիները մասնակցեցան նաեւ սեմինարի մը: Իսկ Դամասկոսի մէջ Սուրիոյ առաջին տիկինը՝ Ասմա Ասատ ընդունեց Կեդրոնական Վարչութեան ան-դամները եւ զանազան շրջաններէ ներկայացուցիչ-ներ: Ան նաեւ բարձր գնահատեց հայութեան դրական դերն ու ներդրումը Սուրիոյ մէջ:

Ձեռնարկներու եզրափակումը կատարուեցաւ Հայաստան, Երեւանի Օփերայի սրահին մէջ, մեծ հանդիսութեամբ, ներկայութեամբ Հ.Հ.Վարչապետին, Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսի ներկայացուցիչին ,եւ պետական ու քաղաքական դէմքերու: Յիշեմ նաեւ որ յատուկ ձեռնարկով մը նշուեցաւ Հայաստանի ՀՕՄ-ի 20-ամեակը: Այցելեցինք նաեւ Ծիծեռնակաբերդ եւ այս առթիւ տեղի ունեցաւ ծառատնկում:

ՀՕՄ-ի 100-ամեակի առթիւ ընդունելութիւն մը կազմակերպուած էր Հ.Հ.Նախագահ պարոն Սերժ Սարգսեանի կողմէ նախագահական պալատին մէջ:

Յաջորդ օրը մեր հիւրընկալն էր Սփիւռքի նա-խարար տիկին Հրանոյշ Յակոբեանը: Սփիւռքի նա-խարարուհին բարձր գնահատելով աշխատանքը յա-տուկ չքանչանով մը պատուեց ՀՕՄ-ը:

Վերջին հանդիսութիւնը տեղի ունեցաւ Արցախի մէջ: Հանդիսութեան ներկայ գտնուեցան Արցախի նախագահ պրն. Բազօ Սահակեանը եւ տիկինը, վար-չապետը, պետական դէմքեր եւ ներկայացուցիչներ: Յատուկ շնորհաւորութեան արժանի էր գործադրուած գեղարուեստական յայտագիրը եւ «Սօսէ» մանկա-պարտէզներու փոքրերուն յուզիչ մասնակցութիւնը:

Այս առթիւ ՀՕՄ-ը պարգեւատրուեցաւ «Վա-չագան բարեպաշտ» երախտագիտութեան մետալով: Լեռնայի Ղարաբաղի նախագահ պրն. Բազօ Սահակեան ընդունեց իր նստատեղիին մէջ տարբեր երկիրներէ ժամանող ՀՕՄ-ի ներկայացուցիչները եւ Կ. Վարչութեան անդամները:

Գալով ՀՕՄ-ի 100-ամեակի դրամահաւաքին, ան տակաւին կը շարունակուի եւ այժմ կը կոչուի ՀՕՄ-ի Հիմնադրամ: Կ'ուզեմ չեչտել, որ հաւաքուած բոլոր գումարները կը գետեղուին անձեռնմխելի հաշուի մը մէջ, նոյնիսկ գոյացած տարեկան շահոյթը պահելով հիմնադրամին մէջ:

100-ամեակի հաստութեբեր ձեռնարկներէն կը նկատուին նաեւ ՀՕՄ-ի Միջերկրականեան նաւապ-տոյտները, որոնք յաջորդաբար մեծ յաջողութիւն արձանագրած են 2008-ին եւ 2010-ին: Մասնակցող-ներու փափաքին ընդառաջելով, Կ. Վարչութիւնը երրորդ նաւապտոյտ մը կը կազմակերպէ, 2012 ամ-բան, Յունիս 30-էն Յուլիս 14. արդէն արձանագրու-թիւնները սկսած են: Մասնակցողները առիթը պիտի ունենան այցելելու բազմաթիւ Եւրոպական երկիր-ներ, հայկական խանդավառ մթնոլորտի մէջ:

Այս պատեհ առիթը օգտագործելով կ'ուզեմ յա-տուկ շնորհակալութիւն յայտնել բոլոր ՀՕՄ-ուհինե-րուն, համակիրներուն եւ բարեկամներուն, իրենց ան-խոնջ աշխատանքին եւ անսակարկ նուիրումին համար:

Շնորհակալութիւն այս շաեեկան տեղեկութիւն-ներուն համար եւ յաջողութիւն ՀՕՄ-ի բարեսիրական եւ ազգօգուտ գործունէութեան:

Հարցազրոյցը վարեց՝**ՏԻՐՈՒԿ ՄԱՆՃԻԿԵԱՆ**

**) Գանձուած գումարներու տարբերութիւնը կը գործածուի գրասենեկային ծախսերու համար:*

Նոր մարտահրաւեր մը մեր կազմակերպութիւններուն համար

Արամ Ա. կաթողիկոսին կողմէ 2011 թուականը՝ «Հայ մանուկի տարի» հռչակումէն ասդին, հայկական տարբեր գաղութներու մէջ կը կազմակերպուին զանազան ձեռնարկներ, ըլլան անոնք դասախօսական շարքեր, հանդիսու–թիւններ, խրախճանքներ, մրցոյթներ, տօնախմբումներ… Եւայլն, հանդիսաւո–րապէս անդրադառնալու տարուան խորհուրդին ու անգամ մը եւս շեշտելու հայ մանուկին քրիստոնէական եւ հայե–ցի դաստիարակութեան կարեւորու–թիւնը։

Սակայն Վեհափառ հօր կոնդակի ուշադիր ընթերցումէն ետք, կ’անդրա–դառնանք, որ անոր մտահոգութիւն–ներն ու թելադրանքները շատ աւելին ու անդին են տարուան մը ընթացքին իրականանալիք ձեռնարկներէն ու կը վերաբերին հայ մանուկին քրիստոնէա–կան եւ հայեցի դաստիարակութեան, ինչպէս նաեւ ազգային արժանապա–տուութեան ի նպաստ՝ հայ ժողովուրդի զաւակներուն, անհատական եւ հաւա–քական, շարունակական ճիգին եւ պա–տասխանատուութեան։

Թէ ինչո՞ւ հայ մանուկին դաս–տախարակութեան առանցքը դարձնել քրիստոնէական եւ հայեցի դաստիա–րակութիւնը… այս մասին շատ խօս–ուած եւ գրուած է։ Մեր տատամսուծ–ները սակայն, թէ՛ որպէս ծնողք եւ թէ՛ որպէս դաստիարակ կը կայանան ոչ թէ «ինչո՞ւ»ին, այլ՝ «ինչպէ՞ս» զանոնք իրականացնելուն մէջ։ Ուստի մեկնելով այն իրողութենէն, թէ Սփիւռքի հայկա–կան գաղութներուն մէջ հայ մանուկին հայկական ինքնութիւնը հաստատող եւ ազգային արժանապատուութիւն փո–խանցող հիմնական եւ կարեւորագոյն միջոցներէն մէկը՝ Հայոց Յեղասպա–նութիւնն ու անոր որպէս հետեւանք պահանջատիրութեան ոգին է, պիտի անդրադառնամ զայն փոխանցելու մանկավարժական կարգ մը սկզբունք–ներուն, որովհետեւ ինչպէս վերը նշեցի առաւելագոյն չափով այս թեման է, որ Սփիւռքի գաղութներուն մէջ կը շահա–գործուի հայ մանուկներուն փոխանցե–լու իրենց ինքնութեան հարցերուն պատասխանը։ Եւ հակառակ անոր որ մանկավարժները եւ հոգեբանները յա–ճախ կ’իյնան ծայրայեղութիւններու մէջ, մէկ կողմէն բոլորովին դէմ կենա–լով ցեղասպանութեան եւ անոր որպէս հետեւանք աղէտը ներկայացնելուն, իսկ միւս կողմէն պաշտպանելով զայն փոքրերուն ներկայացնելու տեսակէտը, աղէտէն վերապրած ժողովուրդներու մօտ, ցեղասպանութեան թեմայի փո–խանցումը կը մնայ անխուսափելի անհրաժեշտութիւն։

Յեղասպանութեան ուսուցումը՝ հայ ժողովուրդի «սեւ ճակատագիրը» կամ թուրքերու վայրագութիւնը ներկայացնելէ աւղին

Յաճախ կը խորհինք, թէ ինչքա՞ն դժուար է երեխաներուն եւ պատանի–ներուն փոխանցել Յեղասպանութեան արհաւիրքի տարողութիւնը։ Հաւանա–բար ողբերգութիւնը չկարենալ փո–խանցելու վախն է որ կը մղէ մեզի, որ–պէսզի անտեսենք երեխաներուն եւ պատանիներուն բխրուն ներաշխարհն ու անմեղութիւնը եւ դիմենք Եղեռնի լուսապատկերներու եւ յաճախ ալ ժա–պաւէններու օգտագործմամբ զանոնք «ցնցելու», ինչ որ ամբողջովին հակա–ռակ է մանկավարժական սկզբունքնե–րու եւ հիմնական պատճառն է խաթա–րելու անոնց մտածելու կարողութիւնը։ Նոյնն է նաեւ հրեաներու պարա–զան։ Սակայն Հրեական ողջակէզը (Holocaust) ճիշդ ձեւով փոխանցելու միջոցները որոնող մասանգէտները կը պնդեն այսօր, որ աղէտը կարելի է մատ–

ղաշ սերունդին ներկայացնել՝ ոչ թէ գո–հերու թիւի շեշտումով, կամ դար մը առաջ անծանօթ վայրերու մէջ հաւաքա–կանութեան մը պատահած զարհուրելի ողբերգութեան ներկայացումով, այլ՝ իւրաքանչիւր երեխայի տարիքին հա–մաձայն, աղէտը ապրած, կամ աղէտի հետեւանքները կրած անհատներու «անձնական» եւ «մասնայատուկ» պատմութիւնները փոխանցելով։

Օրինակ հրեական միջնակարգ վարժարաններու մէջ յաճախ պատմական իրողութիւններու փոխանցման զուգա–հեռ՝ կ’օգտագործուի Համաշխարհային երկրորդ պատերազմի ընթացքին, նացի–ներու կողմէ հայածուած, զանազան թաքստոցներու մէջ ապաստան դտած ու ողբերգական մահով կեանքէն հեռացած, 15–ամեայ պատանիի մը կեանքը ներկա–յացնող՝ «The diary of Anne Frank»ը, որ–պէսզի աշակերտները իրենց մակարդա–կին համաձայն, իրենց սորված պատմա–կան իրողութիւններէն մեկնած, վերլու–ծեն եւ հասկնան թէ ինչո՞ւ եւ ի՞նչ պա–տահեցաւ, իրենց նման պատանիի մը՝ Anne Frank–ին։

Յեղասպանութեան ուսուցումը՝ երեխաներուն մէջ արթնցնելու ընկերային արդարութեան պահաճաւտիրութիւն

Նախ քան երեխաներուն Հայոց Յեղասպանութեան մասին պատմենք, շատ յաճախ կը մոռնանք թէ որքան կարեւոր է ոչ թէ յուզիչ եւ ողբերգա–կան, այլ՝ մարդկային իրաւական տե–սանկիւնէն երեխաներուն փոխանցե–լու՝ մարդու իրաւունքներու, ազատու–թեան, համագործակցութեան, արդա–րութեան հիմնական արժէքները, ու բացատրելու թէ ի՞նչ է կորուստը եւ ինչո՞ւ եւ ինչպէ՞ս պէտք է հաշտուել կորուստին հետ։

Երեխան կամ պատանին նախ պէտք է հասկնայ թէ ի՞նչ կը նշանակէ համագործակցութիւն, ազնուութիւն, բարեկամութիւն, փոխադարձ յարգանք, փոքրամասնութիւններու ազատու–թիւն, քաջութիւն, արդարութիւն, կո–րուստ, ինքնապաշտպանութիւն, վե–րապրում, որպէսզի թուրք ժողովուրդին դէմ միմիայն ատելութեամբ չներարկ–ուի ու չիյնայ ողբերգութեան զոհի դե–րին մէջ։ Երեխան պէտք չէ փոքր եւ տկար ազգ ըլլալու ստորադասութեան բարդոյթէն տառապելով, դիմէ հոգեբա–նական ինքնապաշտպանութեան որպէս հետեւանք անտարբերութեան, այլ դառնայ 21–րդ դարուն գերիշխող՝ մարդկային իրաւանց եւ իր ազգին ար–դարութեան ջատագովն ու մարտիկը։

Այս պատասխանատուութիւնը ոչ միայն դաստիարակներու եւ ուսուցիչ–ներուն ուսերուն վրայ կ’իյնայ, այլ նա–եւ ծնողներուն եւ մեծ ծնողներուն, որոնց խնամքին ենթակայ երեխան, սպունգի նման կը ներծծէ անոնց կենցա–ղին ու արժէքներուն ամբողջ համակար–գը եւ կ’իւրացնէ անոնց ընկերային ար–դարութեան վերաբերեալ սկզբունքները։

Մանկական գրականութեան օգտա–գործումը՝ ի նպաստ ինքնութեան հարցերու լուծման

Ինչպէս վերը նշեցի, Յեղասպա–նութեան ու անոր որպէս հետեւանք պահանջատիրութեան հետ առնչուած անձնական պատմութիւններու ներ–կայացումը, մեծապէս կը նպաստեն աղէտը փոխանցելու պատանի սերուն–դին։ Անոնք կը մղեն անոնց, որպէսզի վերլուծումներ կատարեն եւ հարցերը դիտեն ոչ միայն քինախնդրութեան ակնոցով, այլ՝ մարդկային իրաւանց եւ ընկերային արդարութեանց տեսան–կիւնէն, անշուշտ եթէ անոնք նախապէս փոխանցուած ու մաս կազմած են պա–

Այսօրուան մանուկը կը դառնայ վաղուան մարդը

Ն.Ս.Օ.Տ.Տ. Արամ Ա. Վեհափառ Հայրապետին Հռչակագրով, 2011 թուականը ՀԱՅ ՄԱՆՈՒԿԻ ՏԱՐԻ յայտարարուեցաւ մեր ժողովուրդին համար։ Հետեւաբար, այդ ուղղութեամբ ականարկ մը միայն հայ գրականութեան, կը բաւէ մեզ համոզե–լու թէ որքան շատ են մանուկներու ձօնուած գրութիւնները, ըլլան անոնք արձակ էջեր կամ ոտանաւորներ։ Հոս նշենք անոնցմէ քաղուած մի քանի նմոյշներ.–

Դանիէլ Վարուժանէն՝ ՎԱՐՈՒԺՆԱԿԻՍ
Աղուոր, աղուոր վարդն իմ գարունիս,
Որ սրտիս վրայ բացուեցար,
Եւ քեզի հետ բացիր հոգիս վշտահեղձ։

Յովհաննէս Շիրազէն՝ ԲԱԼԻԿԻՍ
Սրտիս ծաղկանց մի փունջ ես դու իմ բալիկ,
Ուր էլ գնաս իմ շունչն ես դու իմ բալիկ։

Սիւլվա Կապուտիկեանէն՝ ԽՕՍՔ ԻՄ ՈՐԴՈՒՆ
Այս գարնան հետ, այս ծաղկունքի,
Հետն այս երգի ու զարթօնքի
Բացուեց լեզուն իմ մանկիկին։

Իսկ մանուկներու բարօրութեան հսկող Children Rights Convention–ի սահ–մանումին համեմատ, իւրաքանչիւր ապրող մանուկին պէտք էր անպայման ապա–հովել սնունդ, բնակարան եւ բժշկական խնամք, նաեւ անոնք կանուխէն չեն կրնար զինուորագրուիլ եւ կամ աշխատանքի լծուիլ։

Ի՞նչ կը գտնենք Աւետարանին մէջ մանուկներու վերաբերեալ։
Առաջին հերթին կը հանդիպինք «Ձգեցէք որ մանուկները ինծի դան» խօսքին։ Ապա, կը կարդանք աւելի ուժեղ ազդարարութիւն մը, ուր կ’ըսուի.– «Եթէ կ’ուզէք արքայութեան արժանանալ, մանուկներու նման եղէք», այսինքն, անոնց պէս բարի եւ անմեղ։

Յրանսական գրականութեան տիտաններէն՝ Victor Hugo, Աստուծոյ ուղղած իր մէկ աղբսին մէջ կ’ըսէ. «Ո՛վ Տէր, չըլլայ որ տեսնենք տունը առանց մանուկի, վանդակն առանց թռչունի եւ ամառն առանց ծաղիկի»։ Որքա՞ն արդար եւ որքա՞ն ճիշդ։ Ի՞նչ բան այնքան ուրախութիւն կը պատճառէ ծնողքին, որքան մանուկի մը ներկայութիւնը։ Ան կը լեցնէ տունը իր ներկայութեամբ, ժպիտով եւ ճիչերով, կ’ամ–րապնդէ գոյգերու կապը եւ կը դառնայ մղիչ ուժը, որ գիրենք կ’ոգեւորէ եւ իմաստ կու տայ կեանքին։ Ան ապագան է մարդկութեան, եւ եթէ ծնողներ դադրին զաւակ ունենալէ, սերունդ մը միայն բաւարար է մարդկութեան վերջակէտը դնելու։ Շնորհք մըն է, պարգեւ մը մարդկութեան տրուած եւ անոր համար ծանր է պարտականու–թիւնը ծնողքին, որուն յանձնուած է խնամքը այդ նորածաղկ կեանքին։

Մենք պէտք է անոր փոխանցենք մեր լեզուն, մեր բարքերը, մեր հաւատքը, որոնցմով միայն կրնանք ապահովել մեր գոյատեւումը։

Մեր լեզուն. տան մէջ հայերէն խօսելով եւ հայեցի դաստիարակութիւն ջամ–բելով։

Մեր հաւատքը. Եկեղեցի յաճախելով եւ նոյն ատեն հաւատալով թէ «Եկեղե–ցին հայկական, ծննդավայրն է մեր հոգւոյն»։

Մեր քարքերը. Դարերու մէջէն անցնելով մեր ազգային նկարագիրը կազմե–ցին, մեր յարաճուն վերելքը ապահովեցին եւ մեզի կտակեցին յարգանքը՝ տարեց–ներու, յարգանքը՝ մարդկային իրաւունքներու եւ նաեւ յարգանքն ու սէրը՝ Հայ–րենիքին։

Եթէ այսպէս դաստիարակենք եւ մեծցնենք մեր զաւակները, այսօրուան մա–նուկը կը դառնայ վաղուան պատանին, վաղուան մարդը, որ պատիւ կը բերէ իր ընտանիքին եւ ազգին, իր ներդրումով եւ նուիրումով։

ԺԱՆԷԹ ԳԻՐԷԶԵԱՆ

«Երբ մանուկները ծնունդ առնում են, նրանք ծնունդ են առնում միայն իրենց ինքնին, ինչպես ծնունդ են առնում իրենց հայրենիքը»

տանիին դաստիարակութեան։

Ուստի մանկավարժական այս մօ–տեցումը, անհրաժեշտութեան առջեւ կը դնէ մեզի, առաւելագոյն չափով օգ–տագործելու նման հրատարակութիւն–ներ։ Սակայն մեր պարագային դժբախ–տութիւնը այն է, որ շատ քիչ են, կամ ընդհանրապէս գոյութիւն չունին հա–յերէնով գրուած եւ արդիական տպագ–րութեան արժանացած մանկական գրականութեան գոհարներ, թէեւ վեր–ջին տարիներուն կը հանդիպինք այս թեմային շուրջ եւ յատկապէս հայկա–կան ցեղասպանութեան ու ցեղասպա–նութեանէն ետք վերապրած երրորդ սե–րունդի գրողներու կողմէ օտարալեզու հրատարակութիւններու։

Կ’արժէ այստեղ նշել, 2010 թուա–կանին, ՀՕՄ–ի Յրանսայի Շրջանային վարչութեան օժանդակութեամբ, Անի Յակոբեանի եւ Ալֆրետի հեղինակած «Le Trou» գիրքը, ուր պատմողը, եր–րորդ–չորրորդ սերունդի Փրանսահայ մանչուկ մը, գրքոյկի երկայնքին՝ գլուխ–գլխի իր երիտասարդ մօրը հետ, կը յիշէ «հեռու տեղէ» եկած իր մեծ հայրը, կայտառ, կատակաբան մարդ, եւ Փրանսուհի մեծ մայրը։ Սակայն ան–ցագրային գրասենեակի մը մէջ ապրած մօր եւ մանչուկին ապրած մէկ պահը, պաշտօնեայ Փրանսուհիի մը բուժ դի–տողութիւնը մեծ հօր «օտար» ծագու–մին մասին, երիտասարդ կիւնը ետ կը մղէ ու «լիիրաւ քաղաքացիի յատուկ արժանաւորութեամբ» իր մէջ կը բա–նայ ծածուկ վէրք մը՝ իր հօր եւ անոր

սերունդէն ժառանգուած։ Պատումը

անշուշտ կը կեդրոնանայ այդ վէրքին անբուժելիութեան եւ աւանդին փո–խանցման վրայ…

Նոյնքան հետաքրքրական է Marsha Skrpuch–ի «Aram’s choice»ը, որ կը պատմէ Ճորճթաուն հաստատ–ուած պատանիի մը արկածախնդրու–թիւնները, միաժամանկ պատանի ըն–թերցողին առջեւ բանալով աղէտ տե–սած ժողովուրդի մը զաւակներուն դժուարութիւնները եւ օտար ափերու վրայ կեանքին վերագառնալու ունա–կութիւնը։

Հայերէն լեզուով նման հրատարա–կութիւններու չգոյութիւնը, հաւաքա–պէս մեզ կը դնէ անշրջանցելի անհրա–ժեշտութեան մը դիմաց։ Արհեստավարժ պատկերազարդումով հարուստ, ինքնու–րոյն, պատանիին հոգեբանութեան հա–րազատ, հայերէնով գրուած մանկական եւ պատանեկան գիրքերու պակասը, կը դժուարացնէ ինքնութեան փոխանցման եւ Յեղասպանութեան պատումի հարցը։

Ուրեմն ի՞նչ ընել…

Դժուար չէ պատասխանը։ Կամ թարգմանել եւ կամ ալ նիւթական մի–ջոցներ յատկացնել նման ծրագրեր մշակելու եւ իրականացնելու համար։

Ահաւասիկ «Հայ մանուկի տա–րի»ուան առիթով նոր մարտահրաւէր մը, ոչ միայն ՀՕՄ–ին, այլ նաեւ մեր բոլոր մշակութային եւ բարեսիրական միութիւններուն եւ կազմակերպու–թիւններուն համար։

ՍՈՆԻԱ ՔԻԼԷՃԵԱՆ-ԱՃԷՄԵԱՆ

ՀԱՅ ՕԳԵՈՒԹԵԱՆ ՄԻՈՒԹԵԱՆ Գանատայի Երջանային Սեմինար եւ Միջ-մասնաճիւղային հանդիպում

ՀՕՄ–ի 69–րդ եւ Գանատայի Շրջանի 19–րդ Պատգամաւորական Ժողովը եկաւ բանաձեւել, յետ այնու երկու տարին անգամ մը կատարելու Պատգամաւորական Ժողովը, ինչ որ գէթ ընկերային կապի ամրապնդման չէր համընկներ։ Առ այդ, Շրջանային Վարչութիւնս գեղեցիկ գաղափարը յղացաւ այս բացթող տարեշրջանին համար «Միջ Անդամական Հանդիպում–Հաշուետուութեան Օր»։ Սեմինար մը կազմակերպել, ուր կարող էր հակիրճ կերպով ներկայացնել իր տարեկան գործունէութեան տեղեկագիրը, ինչպէս նաեւ ՀՕՄ–ի Կեդրոնական վարչութեան լայնածաւալ գործունէութեան ամփոփ տեղեկագիրը. եւ այս բոլորի կողքին ունենալ դաստիարակչական սեմինար։ 18 Սեպտեմբեր 2010–ին հարիւր ընկերուհիներ համախմբուեցան Քինկսթընի «Հոլիտէյ Ինն» պանդոկի լճահայեաց սրահին մէջ։

Մարդկութեան հազարամեակնեբու պատմութեան էջերուն մէջ իսկ դժուար եւ գրեթէ անկարելի է գտնել աշխարհատարած 26 տարբեր երկիրնեբու երդիքներուն ներքեւ համախմբուած 15,000–է աւելի անդամ հաշուող կամաւոր աշխատանք տանող կազմակերպութիւն մը, զինուորական նոյն կարգապահութեամբ եւ ազգային ոգիով տոգորուած։ Ներուժ մը՝ որ աշխարհով մէկ տարբերութիւն կրնայ ընել իր փաղանգով։ Օրին՝ կանանց միութիւններ, եւ հարիւր տարի առաջ՝ ՀՕՄ–ի մեծ գաղափարը յղացող Ակնուներ, օրուան կարիքներու հիման վրայ տեսիլքը ունեցան կազմակերպելու շարքերը։ Այսօր, 100 տարի ետք, ՀՕՄ–ը նոր մարտահրաւէրներու առջեւ եւ յատկապէս՝ այժմէականացման մտորումներու նախանձախնդիր, անժամանցելիօրէն այդ գուպարին կ'ուզէ ներգրել իր ուժերը, երիտասարդացնելով շարքերը, եւ անցեալի ուսանելի նախաձեռնութիւններու փորձառութեան միախառնելու այժմու արդիականացած աշխատեւածեւը, յարմարելու այսօրուան եւ վաղուան կարիքներուն։

ՀՕՄ–ի քայլերգի երգեցողութեանէն ետք, սեմինարին բացումը կատարեց Շրջանային Վարչութեան Ատենապետուհի՝ ընկերուհի Աննա Պուլկարեանը։ Ապա հրաւիրեց Շրջանային Վարչութեան փոխ Ատենապետուհի՝ Ընկհ. Վարսենիկ Սարգիսեանը հակիրճ

Կեդրոնական Վարչութեան Գրասենեակի Վարիչ-Տնօրէն ընկ. Ժիրայր Պէօնէքեան կը բանախօսէ

գիծերու մէջ ընթերցելու տեղեկագիրը, որ կ'ընդգրկէր Շրջանային վարչութեան տարեկան ծրագիրները, 1250 անգամ հաշուող Գանատայի տասը մասնաճիւղերու հակիրճ գործունէութիւնները, հաշուական եւ քարտուղարական աշխատանքները, Միջ–Մասնաճիւղային հանդիպում, Արժանթինի Շրջանայինի կազմակերպած ու շրջանիս մասնակցութիւնը բերած Սեմինար–շրջապտոյտը, Հայիթիի երկրաշարժի աղէտեալներուն օժանդակութիւնը, Գանատայի Հայոց Թեմի Ազգային Վարչութեան Հայեցի Դաստիարակութեան Յանձնախումբի մասնակցութիւնը, Գանատայի շրջանի Պատմութեան յուշամատեանի հրապարակումը, ՀՕՄ–ի ննջեցեալներու հոգեհանգիստ բոլոր մասնաճիւղէրէն ներս, Կրթական օճախներու եւ այլեւայլ յատկացումները, քարոզչական աշխատանքները, տնտեսական եւ յատկապէս ՀՕՄ–ի 100–ամեակի միացեալ ելոյթները Օնթարիոյի հինգ եւ Քէպէքի երեք մասնաճիւղերու առաւել Վանգուվըրի եւ Ուինձըրի մասնաճիւղերու։ Բժախնդրութեամբ քննած է իւրաքանչիւր հարց, յատկապէս 19–րդ Պատգամաւորական Ժողովին որդեգրուած ծրագիրներու կի-

րարկման վերաբերող, եւ գործադրած՝ ՀՕՄ–ի Կեդրոնական Վարչութեան բոլոր ծրագիրները իր տասը մասնաճիւղերու մասնակցութեամբ։

Ապա, ընկհ. Պուլկարեան հրաւրեց Կեդրոնական Վարչութեան Փոխ Ատենապետուհի՝ ընկհ. Մարօ Ֆրուեճեանը ներկայացնելու համար ՀՕՄ–ի Կեդրոնական Վարչութեան միամեայ ամփոփ տեղեկագիրը, որու օրակարգերը կ'ընդգրկէին ՀՕՄ–ի 100–ամեակի օտնակատարութիւնները, Հարիւրամեակի Հանգանակութիւն, ՀՕՄ–ի 100–ամեակի Ծառատնկում հայրենիքի մէջ, Ծնողագուրկ երեխաներու խնամակալութիւնն ու ուսման ծրագիրը, Երեմեան Կրթաթոշակ, Լաւադոյն ուսանողի ծրագիր, Արցախէն մինչեւ Պուլկարիոյ «Սօսէ» Մանկապարտէզներ, Ախուրեանի «Մօր ու Մանկան» Ծննդատուն, Զաւախք, Պատանիներու Փոխանակման Ծրագիր, Կրթական Օճախներ, Սկանտինաւեան նաւապտոյտ, Ամանորի Ծրագիր։ Ընկերուհի Ֆրուեճեան ներկայացուց նաեւ միութեան ներկայ նիւթական անձուկ վիճակը եւ ապագայի բազմազան ծրագիրները։

Ընկերուհի Գեղուհի Պասթաճեան, ներկայացուց օրուան բանախօսը, Կեդրոնական Վարչութեան Գրասենեակի Վարիչ–Տնօրէն ընկ. Ժիրայր Պէօնէքեանի կենսագրականը, որ Լիբանանի մէջ իր կրթութիւնը ստանալէ եւ Պէյրութի Հայկազեան Համալսարանէն Համակարգչային Գիտութեանց ճիւղէն վկայուելէ եւ ազգային զանազան կառույցներու մէջ աշխատելէ ետք, 2007 Նոյեմբերէն ի վեր ստանձնած է Հայ Օգնութեան Միութեան Կեդրոնական Վարչութեան Գրասենեակներու Վարիչ–Տնօրէնի պաշտօնը։

Ընկեր Ժիրայր Պէօնէքեան կեդրոնացաւ այն իրողութեան վրայ, որ իր Հարիւրամեակը նշող Հայ Օգնութեան Միութիւնը կարիքը ունի վերանորոգման թէ՛ մտայնութեան ու մտածելակերպի տեսակէտէն, թէ՛ աշխատանքային գրոյթներու արդիականացման տեսակէտէն։ Իր խօսքի սկիզբը ան չեշտեց, որ վերանորոգուիլ կամ արդիականանալ չի նշանակեր անցեալը ժխտել կամ արժեզրկել, ընդհակառակը, անցեալի փորձառութեան ու յաջողութիւններուն վրայ հիմնուելով կառուցել նորը, նկատի ունենալով կեանքի պայմաններու փոփոխութիւնը։ Այս ծիրին մէջ ան ընդգծեց, որ ՀՕՄ–ը յաջողած է իր հա-

րիւրամեայ գործունէութեան ընթացքին, որովհետեւ յաջողած է իւրաքանչիւր հանգրուանի ճիշդ ձեւով բռնել իր ժողովուրդի բազկերակը։ Այժմ նոր իրականութիւններու լոյսին տակ անհրաժեշտ է նոր պայմաններու եւ կարիքներու յարմարող ու բաւարարութիւն տուող մօտեցումներ ու գործելաոճ որդեգրել, առանց զիջելու մեր սկզբունքներէն։

Բանախօսը կեդրոնացաւ եւ մանրամասնեց այն հիմնական դժուարութիւնները, որոնց շարքին են կազմակերպական ըմբռնումներու թուլացումը ինչպէս նաեւ համահայկական տեսլականի թուլացումը։ Պայմաններու բերմամբ ՀՕՄ–ի միաւորները սկսած են ձգտիլ ինքնամփոփման ու Հայաստանի անկախացումէն ետք, ՀՕՄ–ի համար համահայկական տեսլականն ու անոր ծառայութեան միջոցները չեն բիւրեղացած տակաւին։ Բանախօսը նշեց նաեւ, որ ՀՕՄ–ի գործունէութեան ներկայ ծիրը հսկայածաւալ է եւ նկատի ունենալով մեր ժողովուրդի նորօրեայ կարիքներու իւրաքանչիւր մարզի տարողութիւնը, ՀՕՄ–ը պարտի սահմանափակել գործունէութեան իր դաշտը, կեդրոնանալ այն մարզերուն վրայ, որոնք ուրիշներու կողմէ չեն ստանձնուած եւ այդ մարզերուն մէջ տրամադրել ամբողջական ծառայութիւն։

Մօտեցման վերաբերող այս կէտերու նշումէն ետք, բանախօսը անդրադարձաւ գործելաձեւի խնդիրներու, ուր նշեց թէ յաճախ մեր որոշումներուն մէջ կը պակսին երկարաշուռնչ ուսումնասիրութիւնն ու հեռաւոր ապագայի հաշուարկները։ Իրականութիւն է նաեւ, որ բազմաթիւ պարագաներու մեր կեանքին մէջ կը գերակշռեն անհատական տեսակէտները փոխան հաւաքականի։ Իսկ մեր ժողովներն ու գործունէութիւնը կը տառապին սովորամոլութենէ իսկ որոշ օրակարգեր կը կիրարկուին ծիսակատարութեան նման։ Այս բոլորը չեն հրապուրեր երիտասարդութիւնը, որ ազգային կեանքէն դուրս վարժ է կեանքի արագ ու գործնապաշտ ուրիմին։ Քննական մեթոտներու կիրարկման անհրաժեշտութեան կողքին, բանախօսը շեշտը դրաւ այն իրողութեան վրայ, որ միութեանական պատասխանատու մարմինները այլեւս չեն կրնար միաժամանակ ծրագրող ու գործադիր ըլլալ, քանի կեանքի առօրեայ պահանջներն ու թափը թոյլ չեն տար այդ մէկը։ Անհրաժեշտ է որ մարմինները մնան ծրագրողի եւ վերահսկողի դերին մէջ իսկ գործադրութիւնը ստանձնեն յանձնախումբեր եւ մասնագիտացած անձնակազմ։

Բանախօսի ելոյթի աւարտէն ետք, մասնակից ՀՕՄ–ականները խումբ առ խումբ իրենց տեսակէտները բիւրեղացուցին արծարծուած խնդիրներուն մասին եւ զանոնք փոխանցեցին Շրջանային Վարչութեան, առ ի նկատառութիւն։

ԱՅՈ՝ մարտահրաւէրներ ունինք, բայց եթէ ցարդ կարողացած ենք քայլ պահել, կրնանք դժուարութիւններէն դուրս գալ անկասկած ընդունելով համակերպիլ օրուայ նորարարութիւններուն։ Որոշենք ի՞նչ կերպարանքով եւ միջոցով ներկայանալ, եւ անպայման կրնանք շրջանցել թէ մեր բոլոր դժուարութիւնները որոնք միա՛յն հետեւանք ենք եւ ոչ պատճառ։

Բարի երթ մեր ժողովուրդի բոլոր խաւերուն. ինքնամփոփումներէ եւ խմբաւորումներէ ձեւբազատուած ու բուցեցացած՝ «Մենք կ'երթանք դէպի աղբիւրը լոյսին»։

Փորձառական Սեմինարը վերջ գտաւ երեկոյեան ժամը 5–ին, “Մեր Հայրենիք”ի երգեցողութեամբ եւ ընկերուհիներու ողջագուրումով, հաւատալով յետագային ունենալ նմանօրինակ շինիչ բազմաթիւ սեմինարներ։

Վարձքը կատար բոլորին եւ բարի երթ ՀՕՄ–ին դէպի Նոր Դարաշրջան։

ՍԻԻԶԱՆ ՆԱՃԱՐԵԱՆ

Զօն Հայ Մանուկին

Սիրունաչեայ դուն Հայ մանուկ Տօնդ է ֆու՝ ամէնուրեք
Տօն ձնծութեան, հպարտութեան
Ազգիդ ամբողջ, աշխարհով մէկ
Սիրունա՛չեայ դուն Հայ մանուկ
Աւանդն ես դուն ֆու պապերուդ
Անցեալի փառքը՝ քեզմով նորոգուող
Գալիքի յոյսը՝ քեզմով խմորուող
Այբուրէնն Հայոց քեզմով բարբառուող
Փոքր Մինքի ժառանգորդն ես դուն
Հերոս Հայ մանուկ։

Պատմութիւնը մեր բազում դարերու՝
Տեսիլքն Մեսրոպի՝ հաւատքը Վարդանի
Հպարտութիւնը Սասունցի Դաւթի
Պահէ՛ անաղարտ պահէ՛ անարատ
Աշխատէ՛ ջանա՛ ըլլալ արժանի շառաւիղն ազգիդ
Իսկ դո՛ւն ֆու կարգիդ՝
Զինուած գիտութեամբ քրծուած Հայութեամբ
Լուսաւորչի կանթեղը շալկած
Քալէ՛ դուն հպարտ, քալէ՛ անասան
Հայու մեր Աստուածն՝
Քեզ մի՛շտ պահապան։

ԶՈՒԱՐԹ ՎԱՐՎԱՌԵԱՆ

«Հազարամեակի զարգացման նպատակները Հայաստանում՝ մարտահրավերներ եւ հեռանկարներ»^(*)

2000 թ. սեպտեմբերին Նիւ-Եորքում տեղի ու–նեցած Հազարամեակի դազաթժաժողովի արդիւնքում 189 պետութիւններ ստորագրեցին Հազարամեակի Հռչակագիրը։ Այդ փաստաթղթի հիման վրայ մշակ–ուեցին եւ հաստատուեցին Հազարամեակի Զարգաց–ման Նպատակներ (ՀԶՆ), որոնք ՄԱԿ–ի անդամ պե–տութիւնները պարտաւորուել են կեանքի կոչել մին–չեւ 2015 թ.։ Միջազգային մի շարք կազմակերպու–թիւնների թւում, Հայ Օգնութեան Միութիւնը նոյն–պէս պարտաւորութիւն է ստանձնել աջակցելու այդ նպատակների իրագործմանը։

Հայաստանը ազգայնացրել է ՀԶՆ–երը՝ դրանք համապատասխանեցնելով մեր երկրին բնորոշ առաջ–նահերթութիւններին։ ՀԶՆ ընդգրկուեցին ՀՀ Կառա–վարութեան հաստատած երկրի սոցիալ–տնտեսական զարգացման ծրագրերում։ Միջազգային տնտեսական ճգնաժամը զգալիօրէն ազդեց երկրի տնտեսական զարգացման հեռանկարների եւ ՀԶԾ իրականացման հաւանականութեան գնահատականների վրայ։

ՀԶՆ 1. Ծայրայեղ աղքատութեան եւ սովի վերացում

1999–2008 թթ. տեղի ունեցաւ աղքատութեան էական կրճատում՝ չնորհիւ արագ տնտեսական զար–գացման ։ Սակայն, տնտեսական ճգնաժամի արդիւն–քում երկրում աղքատների թիւը կրկին սկսեց աւե–լանալ։ 2009թ. բնակչութեան 34.1% եղել է աղքատ, իսկ 3.6%՝ ծայրայեղ աղքատ։ Գործազրկութեան մա–կարդակը 2011 թ. սկզբին կազմեց 27.5 % ։

Ճգնաժամի հետեւանքով բիւջէի եկամուտների զգալի նուազեցման պայմաններում կառավարու–թեան կարեւոր խնդիրն է պահպանել սոցիալական ծախսերի ներկայ մակարդակը, ինչը վճռական նշա–նակութիւն ունի անապահով մարդկանց գոյատեւ–ման համար։

ՀԶՆ 1–ով նախատեսուում է մինչեւ 2015 թ. 1990 թուականի համեմատ նուազեցնել աղքատութեան մակարդակը, կիսով չափ կրճատել ծայրայեղ աղ–քատների թիւը եւ վերացնել գործազրկութիւնը։ Հաշուի առնելով տնտեսական ճգնաժամի հետե–ւանքները, աղքատութեան կրճատման նախատես–ուած ցուցանիշները դժուար հասանելի են, իսկ գոր–ծազրկութեան վերացումը՝ քիչ հաւանական։

ՀԶՆ 2. Համաւարած որակեալ միջնակարգ կրթութեան ապահովում

Հայաստանում երեխաների գրեթէ 100% յաճա–խում են առաջին դասարան, սակայն բարձր դասա–րաններում ներգրաւուածութիւնը կազմում է մօտ 83.2%։ Թէեւ միջնակարգ կրթութիւնը անվճար է, ուսման հետ կապուած ծախսերը (դասագրքեր, հա–գուստ եւ այլն) շատ երեխաների զրկում են դպրոց յաճախելու հնարաւորութիւնից։ Շատ դպրոցներ (մանաւանդ հեռււոր շրջաններում) ունեն վերանո–րոգման, կահաւորման, ջեռուցման կարիք։ Ոլորտի ոչ բաւարար ֆինանսաւորման արդիւնքում վերջին տարիներին կտրուկ ընկել է ուսուցման որակը։

ՀԶՆ 2 նախատեսում է մինչեւ 2015 թ. իւրաքան–չիւր երեխայի համար ապահովել որակեալ լրիւ միջնա–կարգ կրթութիւն ստանալու հնարաւորութիւն։ Ձնա–յած կառավարութեան յատուկ ուշադրութեանը եւ կրթութեան որակի եւ մատչելիութեան բարձրացմանն ուղղուած միջոցառումներին, այս նպատակը դժուար հասանելի է՝ ետճնաժամային ժամանակհատուածում դրամական միջոցների սղութեան պատճառով։

ՀԶՆ 3. Գենդերային հաւասարութեան օժանդա–կում եւ կանանց լիազօրութիւնների ընդլայնում

Կանայք կազմում են Հայաստանի բնակչու–թեան 51,6%, եւ նրանց հիմնական իրաւունքները եւ գենդերային հաւասարութեան սկզբունքներն ամ–րագրուած են ՀՀ Սահմանադրութեամբ։ Իրականում այդ իրաւունքներից օգտուելու կանանց հնարաւո–

րութիւնները խիստ սահմանափակ են։ Ազգային ժո–ղովում կանայք կազմում են 9.2% ։ Հայաստանում կայ 2 կին նախարար, եւ չկայ կին մազպետ կամ քա–ղաքապետ։ 2007 թ. կանանց գործազրկութիւնը 1.6 անգամ բարձր էր տղամարդկանից, իսկ միջին աշխա–տավարձը՝ 30% ցածր։

Սրա հիմնական պատճառներն են հասարակու–թեան աւանդական վերաբերմունքը կնոջ դերի նկատմամբ, ինչպէս նաեւ հիմնականում կանանց ու–սերին ընկած ընտանեկան հոգսերի բեռը։

Ներկայ պայմանները բաւարար չեն ՀԶՆ 3 պա–հանջներին համաձայն երկրի քաղաքական կեանքին կանանց մասնակցութեան աստիճանը բարձրացնելու համար։ Առաջին հերթին անհրաժեշտ է քաղաքական կամք, ինչպէս նաեւ մի շարք միջոցառումներ՝ ուղղ–ուած համապատասխան օրէնքների մշակմանն եւ իրագործմանը։

ՀԶՆ 4. Երեխաների մահացութեան նուազեցում

Երեխաների մահացութեան ցուցանիշը պայմա–նաւորուած է մարզերում եւ համայնքներում բու–ժօգնութեան մատչելիութեամբ եւ որակով, բուժկէ–տերի եւ հիւանդանոցների պայմաններով եւ բժշկա–կան սարքաւորումների առկայութեամբ։ Մեծ խնդիր է մանկաբոյժների եւ նեղ մասնագէտների պակասը, մանաւանդ մարզերում։ Հեռւււոր համայնքների դէպքում կարեւոր դործօն է նաեւ ճանապարհների եւ տրանսպորտի բացակայութիւնը։ Երեխաների մահա–ցութիւնն ուղղակիօրէն կախուած է ընտանիքի նիւ–թական կարգավիճակից, ինչպէս նաեւ ծնողների գի–տելիքների մակարդակից ։

Ըստ վիճակագրութեան՝ 2009 թ. մինչեւ 5 տա–րեկան երեխաների մահացութիւնը (1000 կենդանի ծնունդի առումով) կազմել է 11.9, նուազելով 1990 թ. արձանագրուած 23,8–ից։

1990–2008 թթ. նորածինների մահացութեան ցուցանիշը նուազել է 18.3–իվ մինչեւ 10.8։ Մանկա–կան հիմնական հիւանդութիւնների դէմ պատուաստ–ման մակարդակը կազմում է աւելի քան 90%, եւ նա–խատեսուում է այն հասցնել 95%։

Ձնայած դրան, զգալի ջանքեր եւ ֆինանսական միջոցներ են պահանջուում մինչեւ 5 տարեկան եւ նո–րածին երեխաների մահացութեան մակարդակը 2015 թ. նախատեսուած ցուցանիշներին (համապատաս–խանաբար 10 եւ 8–ից ցածր) հասնելու համար։

ՀԶՆ 5. Մայրական առողջութեան բարելաւում

Մայրական մահացութեան ցուցանիշը 2006–2008 թթ. կազմել է 26 (100 000 կենդանի ծննդի նկատմամբ)։ 2005 թ. ծնունդների 98% ընթանում են որակեալ բժշկական միջամտութեամբ։ Գնալով բա–րելաւուում է նախածննդեան հսկողութեան ցուցա–նիշը, սակայն զգալի տարբերութիւն կայ քաղաքային եւ գիւղական վայրերի միջեւ։ Երբեմն կանայք ուշ կամ հազուադէպ են դիմում բժշկի, ինչի պատճառը համապատասխան գիտելիքների պակասն է, եւ տե–ղում մասնագիտացուած ծառայութիւնների բացա–կայութիւնը։

Արհեստական վիժեցումը (abortion) շարունա–կում է մնալ ծնելիութեան կարգաւորման հիմնական միջոց՝ գիտելիքների պակասի եւ պաշտպանման մի–ջոցների բացակայութեան պատճառով, ինչը ուղղ–ակիօրէն ազդում է մայրական առողջութեան եւ մահացութեան վրայ։ Մայրական մահացութիւն մա–կարդակի վրայ բացասական ազդեցութիւն ունի հե–ռւււոր համայնքներում տրանսպորտի եւ վատ ճանա–պարհների խնդիրը։

ՀԶՆ 5–ի համաձայն նախատեսուում է 2015 թ. մայրական մահացութեան մակարդակը հասցնել 11.6 եւ ապահովել վերարտադրողական առողջութեան ծառայութիւնների համընդհանուր մատչելիութիւնը։ Ներկայ պայմաններում այդ նպատակի իրականա–ցումը կարելի է համարել քիչ հաւանական։

ՀԶՆ 6. Պայքար ՄԻԱՎ/ՁԻԱՀ–ի, մալարիայի եւ ալլ ռիւանդութիւնների դէմ

Ձնայած Հայաստանում ՄԻԱՎ/ՁԻԱՀ–ի (HIV/ AIDS) համեմատաբար ցածր տարածմանը (990 գրանցուած ՄԻԱՎ դէպք) , խնդիրը ուշադրութեան կարիք ունի, քանի որ տարածաշրջանում արագ աճում են ՄԻԱՎ վարակի տեմպերը , ցածր է բնակ–չութեան գիտելիքների մակարդակը ՄԻԱՎ/ՁԻԱՀ–ի վերաբերեալ, մեծ է արտագնայ աշխատանքի մեկ–նողների թիւը՝ դէպի վարակի բարձր ցուցանիշ ունե–ցող երկրներ։

2003 թ. Հայաստանը ստացաւ Գլոբալ Հիմնադ–րամի դրամաշնորհ՝ ի աջակցութիւն ՄԻԱՎ/ՁԻԱՀին հակազդման ազգային ծրագրի։ ՀՀ–ում իրականաց–ւում են նաեւ մալարիայի եւ տուբերկիւղզի դէմ պայ–քարի ծրագրեր։ Ելնելով ներկայ պարագաներից, ՀԶՆ 6 իրականացումը կարելի է համարել իրատեսական։

ՀԶՆ 7. Ծրջակայ միջավայրի պահպանման ապահովում

Հայաստանն ստորագրել է մի շարք միջազգա–յին պայմանագրեր՝ պարտաւորուելով յատուկ ու–շադրութիւն դարձնել շրջակայ միջավայրի պաշտ–պանութեան խնդիրներին։ 2008 թ. ընդունուել է շրջակայ միջավայրի պաշտպանութեանն վերաբերող Ազգային Ծրագիր եւ կարեւոր օրէնքներ։ Որոշ դէպ–քերում մեծ խնդիր է այդ օրէնքների կիրաւման գոր–ծիքների բացակայութիւնը, ցածր վերահսկողութիւնը եւ ֆինանսաւորումը։

ՀԶՆ 7 պահանջուում է նաեւ բարձրացնել անվ–տանգ խմելու ջրի մատչելիութիւնը գիւղական բնա–կավայրերում եւ բարելաւել բնակչութեան բնակա–րանային պայմանները։

ՀՀ բնակչութեան 96%, իսկ գիւղական շրջաննե–րում՝ մօտ 90% ունեն անվտանգ խմելու ջուր։ Ղարա–բադեան պատերազմի, բնակարանների գների աճի պատճառով, 2007 թ. մօտ 27000 ընտանիք դեռ ապրում էր ժամանակաւոր կացարաններում (տնակներում)։

Մինչեւ 2013–ը նախատեսուում է Սպիտակի երկ–րաշարժից անօթեւան մնացած բոլոր ընտանիքներին ապահովել բնակարանով։ Իրականացւում է պետական ծրագիր, որը վարկերի միջոցով թոյլ է տալիս երիտա–սարգ ընտանիքներին բնակարան ձեռք բերել։

Հաշուի առնելով ներկայ զարգացումները, եւ չնայած սահմանափակ ֆինանսական յատկացումնե–րին, մինչեւ 2015 թ. նպատակի իրականացումը հիմ–նականում կարելի է համարել իրատեսական։

ՀԶՆ 8. Զարգացման նպատակով գոյբալ համա–գործակցութեան ձեւաւորում

Այս նպատակը պահանջում է ապահովել կառա–վարման, քաղաքական իրաւունքների եւ պատաս–խանատուութեան, մարդու իրաւունքների պաշտպա–նութեան այնպիսի մակարդակ, որը կը նպաստի Հա–յաստանի կայուն զարգացմանը։ Դրան հասնելու կա–րեւորագոյն գործօնն է պետութեան կողմից քաղա–քական կամքի շարունակական դրսեւորումը, ինչպէս նաեւ քաղաքացիական հասարակութեան յետագայ զարգացումը։

ՀԶՆ 8–ով նախատեսուում է նաեւ բարձրացնել երկրում տեղեկատուական եւ հաղորդակցութեան ոլորտներոմ նոր տեխնոլոգիաների մատչելիութիւնը։ Հայաստանում Ինտերնետի եւ բջջային հեռախօսա–կապի ոլորտների վերջին տարիների ակտիւ զարդա–ցումը, ինչպէս նաեւ տեղեկատուական տեխնոլոգիա–ների ոլորտի մակարդակը թոյլ են տալիս համարել, որ մինչեւ 2015 թ հնարաւոր է հասնել այս նպատակի նախատեսուած ցուցանիշներին։

Ելելով ունենալով Նիւ–Եորքում 2010 Հազա–րամեակի Զարգացման Նպատակների դազաթժաժողո–վին, ՀՀ արտգործնախարար էդուարդ Նալբանդեանը նշեց, որ Լեռնային Ղարաբաղը շարունակում է դուրս մնալ միջազգային զարգացման ծրագրերից։ Այդ պարագայում հնարաւոր չէ արձանագրել, որ Հազարամեակի Զարգացման բոլոր նպատակներն իրականացուել են եւ համաշխարհային մակարդակով ապահովուել է հաւասարութիւն եւ արդարութիւն։

ՆԱՅԻՐԱ ՅԱԿՈՒԲԵԱՆ

**) Սոյն գրութիւնը ամփոփումն է Ծարսթ, 9 Ապրիլ 2011-ին, Օթթաւուայի Մարիոթ պանդիւնի ժողովարանին մէջ կայացած Հայ Օգնութեան Միութեան Գանատայի Ծրջանային Վարչութեան կազմակերպած տարեկան 20-րդ սեմինարի ընթացքին ներկայացումաժ րանախօսութեան։*

Ուխտագնացութիւն դէպի Տէր Զօր

Փոքր տարիքէս լսած ու կարդա–ցած էի Տէր Զօրի մէջ հայ ժողովուրդին դիմագրաւած ահաւոր դժուարութիւն–ներուն եւ ցեղասպանութեան մասին ու միշտ երազած էի օր մը անձամբ Տէր Զօր այցելել եւ հաղորդակից դառնալ իմ պապերուս տառապանքին։ Այդ երազս իրականացաւ շնորհիւ Հայ Օգ–նութեան Միութեան, որուն հարիւ–րամեակի տօնակատարութեան ձեռ–նարկներէն մէկն էր ուխտագնացու–թիւնը դէպի Տէր Զօր, մեր նահատակ–ներու սրբավայրը։

7 Հոկտեմբեր 2011–ին, աշխարհի չորս կողմերէն Հալէպ ժամանած ՀՕ–Մուհիներ եւ համակիրներ միացան Հալէպի Խաչուհիներուն եւ առաւօ–տուն շատ կանուխ հինգ հանրակառ–քերով Հալէպէն ուղղուեցանք դէպի Տէր Զօր։

Ճամբան երկար էր, սակայն արեւ–ւածագին հրապուրիչ շողերն ու եռանդ–ները, խաչուհիներու անթերի հիւրասի–րութիւնը, հայկական երգերն ու կատա–կերգութիւնը նպաստեցին, որ բարձր տրամադրութեամբ հասնինք Տէր Զօր։

Կէսօրին կանգ առինք Եփրատ գետի ափին, ուր բացարձակ խաղաղու–թիւն կը տիրէր։ Գետին վճիտ ջուրերը հանդարտօրէն կը հոսէին։ Ով կ’երեւա–կայէր, որ այս նոյն գետը, 95 տարիներ առաջ, ականատես եղած էր ահաւոր դէպքերու եւ իր մաքուր ջուրերը լեց–ուած էին հայ կոյս աղջիկներու դիակ–ներով, որոնց արեան կարմիր գոյնէն չէին կրցած ձերբազատուիլ երկու ամիսներ։

Սակայն ժամանակը չէր դիւրագ–գած ըլլալու։ Պէտք էր հետեւէի իմ ոււղեկիցներուս, որոնք կ’ուղղուէին դէպի Ս. Նահատակաց մատուռը, որ կը գտնուէր հրապարակի մը վրայ ոչ շատ հեռու Եփրատ գետէն։

Մատուռը պզտիկ էր բայց շատ տպաւորիչ։ Մէջտեղը կար խաչաձեւ կոթող մը, որուն հիմը կը գտնուէր ներքնահողին վրայ։ Երբ ծռած վար նայէիր դէմ–յանդիման կու գայիր սրտաճմլիկ տեսարանի մը։ Կոթողին

շուրջը զետեղուած էին նահատակներու ոսկորները ապակիով պաշտպանուած եւ այրած զոհերու մոխիրները սափոր–ներու մէջ տեղաւորուած։

Մոմեր վառելէ եւ պատարագին ներկայ գտնուելէ ետք իջանք ստո–րերկրեայ յարկը, որուն մէկ պատին վրայ քանդակուած էր մեծ նկար մը, ուր հայ մայրը իր զաւկին այբուբեն կը սորվեցնէր աւագին վրայ գրելով։ Այս նկարին դիմաց ՀՕՄ–ի ընկերուհիները “անմար” ելեկտրական կանթեղ մը զեւտեղեցին եւ աղօթքով մը կատարուե–ցաւ մոմավառութիւն։

Սրահը կը պարունակէր նաեւ Ապրիլ 24–ի զոհերու նկարներ, նամակ–ներ եւլն։

Աղօթքէն ետք վեր բարձրացանք դէպի եկեղեցւոյ բակը, ուր մշտական անմար կրակը կը գտնուէր։ Ընկերուհիները յիշատակի ծաղկեպսակ մը զեւտեղեցին, տեղի ունեցաւ աղօթք, քաւրոզ, շնորհակալական խօսքեր, որոնց յաջորդեց սուրճի եւ կարկանդակի հիւրասիրութիւն։

Ուխտագնացութեան ամենէն յուզիչ պահն էր երբ հասանք Եփրատի վրայ կախուած կամուրջ մը, ուր բոլոր ներկաներուն բաժնուեցաւ ճերմակ թրաշուշան եւ Աքսորի երգին բառերը, որուն չորրորդ տունը այսպէս կը կարգացուէր․

Կոյս աղջիկներ իրարու ձեռք բռնեցին, Իրեմք գիրեմք Եփրատ գետը ցնտեցին։
Երկ’ օր վերջն ալ խեղճ մայրերուն գիտցուցին, Խեղճ մայրերն ալ անմխիթար մնացին։

Տէր հօր աղօթքէն ետք բոլորս սկսանք երգել Աքսորի երգը։ Երբ չորրորդ համարին երկրորդ տողը հասանք, բոլորս ծաղիկները գետ նետեցինք ի յիշատակ այն կոյս աղջիկներուն, որոնք ջարդի օրերուն իրարու ձեռք բռնած գետը նետուած էին։

Երգին սկիզբը բոլորս մասնակցեցանք երգեցողութեան, սակայն երգի

ՊԱՅՔԱՐԸ ԴԱԴԱՐ ԶԻ ԾԱՆԶԵԱՐ

Տէր Արմէն Ա. քֆնյ Իշխանեանի խօսքը ՀՕՄ-ի Օրուման տօնակատարութեան, Մոնթրէալ, 15 Մայիս 2011

պիսի իրագործութններուն, եւ օրհնու–թեանց մասին, որոնք այլեւս հայ ժողո–վուրդի պատմութեան ոսկեայ էջերը կը զարդարեն։ Այլ փաստացի տուեալնե–րով յայտնել, որ հայ իգական սեռին, ու յատկապէս անոր արժանաւոր ներկա–յացուցիչ Հայ Օգնութեան Միութեան ուսերուն վրայ մինչ այժմ եղածէն շատ աւելի կենսական պարտականու–թիւններ կը ծանրանան որոնք իրակա–նացնելու բոլոր տուեալները ունի։

Մեծի Տանն Կիլիկիոյ վեհափառ հայրապետ՝ Արամ Առաջին Կաթողի–կոս՝ իմաստուն կարգադրութեամբ մը անցնող ինը տարիներուն ամէն մէկ տարին նուիրեց նպատակի մը. Այսպէս, Աստուածաշունչի տարի, ընտանիքի տարի, հայ դատի պահանջատիրութեան, հայ դպրոցի, հայ լեզուի, Քրիստոնէա–կան դաստիարակութեան, հայ երիտաւարդին, Հայ կնոջ՝ Հայ Օգնութեան Միութեան հարիւրամեակին առիթով, ու այս տարի՝ Հայ Մանուկի տարի։

Եթէ այս նիւթերուն բովանդա–կութեան ուշադրութեամբ նայինք ,պիտի տեսնենք թէ անոնց բոլորին ալ յաջող կերպով լուծման բանալին կը գտնուի՝ ճիշդ գուշակեցիք ՀԱՅ ԻԳԱ–ԿԱՆ ՍԵՌԻՆ ձեռքը։ Իսկ այսօր, հայ կեանքին մէջ իգական սեռին արժանաւոր ներկայացուցիչը Հայ Օգնութեան

Անշէջ հուրը Տէր Զօրի Սրբոց Նահատակաց մատրան առջև

վերջաւորութեան հեծկտուքը խեղդեց մեր ձայները եւ յուզում տիրեց բոլոր ներկաներուն վրայ։

Այս տրամադրութեամբ ճաշարան գացինք, սակայն ոչ ոք ախորժակ ունէր ճաշակելու պատրաստուած առատ ուտե–լիքները, նամանաւանդ երբ իմացանք թէ այդ ճաշարանը կառուցուած էր մեծ փոսի մը վրայ, ուր հազարաւոր հայ մա–նուկներ այրած են եւ հոն նետուած։

Կէսօրէ ետք գացինք Տէր Զօրի անապատին եզերքը, որուն աւագին վրայէն քալած էին մեր նահատակները։ Բոլորիս յուսախափութիւնը մեծ էր երբ Մարկատէի այցելութիւնը ջնջուեցաւ, որովհետեւ աւագամրրիկի պատճառաւ երթեւեկը վտանգաւոր կրնար ըլլալ։ Գոհացանք մեր երեւակայութիւնը գործածելով տեսնել եւ զգալ մեր նա–հատակներուն Գողգոթան, ուր ցեղասպան թուրքը վճռած էր վերջակէտ դնել հայ ժողովուրդի գոյութեան։ Սակայն

ան չյաջողեցաւ հասնիլ իր նպատակին, որովհետեւ հայ ժողովուրդը փիւնիկի նման իր մոխիրներէն վերապրեցաւ եւ բազմացաւ։

Վերադարձը շատ տարբեր էր առաւօտեան խանդավառութենէն, բոլորս խոր ու տխուր մտածումներու մէջ էինք, մեր աչքերը բաց կ’երագէինք։

Ուշ գիշեր էր երբ հասանք Հալէպի պանդոկը։ Թէեւ մեր սրտերը ճմլուած էին, սակայն հոգեպէս գոհացած էինք, որովհետեւ ազգային պարտականու–թիւն մը լի ու լի կատարած էինք։

Շնորհակալութիւն ՀՕՄ–ին, որ Տէր Զօր այցելութեան այս բացառիկ առիթը ընծայեց մեզի։ Յատուկ շնորհակալութիւն Հալէպի ընկերուհինե–րուն, որոնք ջանք չխնայեցին, որպէսզի մեր կեցութիւնը ըլլայ հանգիստ, ապահով եւ հաճելի։

ԺԱՆՆԷԹ ՓԱՓԱԶԵԱՆ-ԹՈՒՄԱՅԵԱՆ

թեան տակ երանութիւն կը զգայ՝ առանց գիտնալու թէ այդ հոգեվիճակը զայն մահուան է որ կը տանի։ Եւ երբ զայն փրկելու համար կը ցնցես ու կ’ապտակես, չ’ախորժիր, կը բարկանայ. բայց երբ ուշքի գալով կեանքին կը վեւադառնայ, այն ատեն է որ լիուժի կը գիտակցի թէ ինչպիսի ահաւոր վախճա–նէ մըն է որ փրկուած է։

Սակայն, սիրելի հանդիսականներ մի վախնաք, ներկայացուցածս սոսկա–լի պատկերին դիմաց կը տեսնենք ճաւաքայթող լոյսը Հայ Օգնութեան Միութեան. իբրեւ ապտակող բարի սաւառացին։ Իմ հայեացքս արդարօրէն ուղղուած է ՀՕՄ–ին՝ մեծ վստահու–թեամբ եւ ականկալութիւններով։ Իսկ ունեցածս այդ ականկալութիւնը հսկայ պատասխանատուութիւն ուժերու մեծ լարում ու տառապանք պիտի պահանջէ։ Աւետարանը կ’ըսէ. Շատ ունեցողէն շատ պիտի պահանջուի։

Արդարեւ, Հայ Օգնութեան Միութիւնը, շարունակելով մէկտեղ իր բազմակողմանի աշխատանքները՝ այստուհետեւ իրեն համար առաջնակարգ հարց պէտք է նկատէ հայապահպանու–մը իբրեւ մահու կենաց խնդիր։ Եւ այդ ուղղութեամբ առաջին առթիւ ան պէտք է դաստիարակէ իր անդամները։ Ես հայ կեանքին մէջ չեմ տեսներ որեւէ կազմակերպութիւն որ կարենայ այս ճակատամարտը մղել, յաջողութեամբ քան Հայ Օգն. Միութիւնը։ Թող ներուի ինծի ըսելու թէ նոյնիսկ Եկեղեցին, դպրոցը եւ մեր կազմակերպութիւննե–

Ծար. Էջ 10

Կանանց Միջազգային Օրուան տօնակատարութիւնները

ԹՈՐՈՆԹՈՅԻ «ՌՈՒԲԻՆԱ» ՄԱՍՆԱԺԻՒՂԻ ԶԵՌՆԱՐԿԸ

Թորոնթոյի «Ուէսթին Բրինս» Պանդոկի սրահներէն մէկուն մէջ, Կիրակի, 6 Մարտ, 2011–ին, կէսօրէ ետք ժամը մէկին հաւաքուած ենք նշելու Կանանց Միջազգային Տօնը։

400 հայուհիներ, Թորոնթոյի խիստ ձմեռը անտեսելով, եկած են միասնաբար նշելու այս տօնի հարիւրամեակը։

Նախասեռեակին մէջ, ուր հաւաքուած են անոնք ձեռնարկի սկսելէն առաջ, արդէն զգալի է անոնց հաւաքական ներկայութեան ուժականութիւնը։ Անոնք զիւրար կ'ողջագուրեն, եւ անմեղ «քոքթէյլներ» կը խմեն, միեւնոյն ժամանակ ծանօթանալով նախասրահին մէջ ցուցադրուած թորոնթոհայ չորս արուեստագիտուհիներու աշխատանքներուն։ Շոդրիկ Տէմիրճեան (Blue Mango Graphic Solutions), Թալին Իսքէճեան (Sculptures and Pottery), Սիմա Զուլֆաեան եւ Սանտրա Թիքճեան (The Polkadot Studio) եւ Մարիա Աբելեան (Maria's Art Studio) արուեստագէտներ ըլլալով հանդերձ գործարարներ ալ են։

Սրահին մէջ, սեղաններու կեդրոնական ծաղկեփունջերը թխուածքէ պատրաստուած ծաղիկներ են։ Սպասներու դիմացը կան փոքրիկ տոպրակներ, «Guerlain» անուշահոտի փոքրիկ սրուակներով։ Փոքրիկ գրքոյկ մը կու տայ տեղեկութիւններ օրուան իմաստին եւ յայտագրին մասին։ Զեռնարկը յստակօրէն պատրաստուած է մանրամասնութիւններու հանդէպ մեծ ուշադրութեամբ։

Օրուան հանդիսավարները երիտասարդուհիներ են։ Անի Շարապխանեանը՝ հայերէնով եւ Սէլլի Սահակեանը՝ անգլերէնով կը վարեն զայն ձեռնհասօրէն։ Անիին հարազատ հայերէնը տպաւորիչ է։ Թորոնթոյի մէջ հասակ առած մեր սերունդին հայերէն լեզուով սահուն եւ անկաշկանդ արտայայտուիլը միշտ կը խանդավառէ եւ կը յուսադրէ մեզ։ Կը լսեմ նաեւ, որ յանձնախումբի աշխատանքներուն իրենց ներդրումը բերած են երիտասարդուհիներու պատկառելի թիւ մը։ Հ.Օ.Մ.–ը իր շարքերը յարատեւօրէն երիտասարդացնելու գովելի աշխատանք կը տանի։

Օրուան բանախօսը Արմինէ Եալնիզեանն է։ Իրեն ծանօթ ենք տեղական թերթերու մէջ ստորագրած յօդուածներէն։ «Canadian Centre for Policy Alternatives» հաստատութեան մէջ կ'աշխատի որպէս երէց տնտեսագէտ։ Այս փորձառու հայուհին, ծանօթ դէմք է գանատական տնտեսագիտական շրջանակներէն ներս, բայց պայմաններու բերումով հեռու մնացած է հայկական շրջանակներէ։ Ան ձեռնհասօրէն կ'ընէ բաղդատականներ հայ կնոջ եւ այլ ազգերու մէջ կանանց շարժումներու միջեւ եւ կ'եզրակացնէ, որ հայ կինը եղած է յառաջապահը կանանց կազմակերպչական շարժումներուն սկիզբէն, նկատելով որ Հ.Օ.Մ.–ը հիմնուած է 101 տարիներ առաջ։ Ան հպարտ է իր հայկական ծագումով եւ հիացումով կ'արտայայտուի Հ.Օ.Մ.–ի տարած աշխատանքներուն մասին։ «Որքան աւելի տեղեկացայ Հ.Օ.Մ.–ի տարած աշխատանքներուն՝ այնքան աւելի փափաքը ունեցայ մաս կազմելու անոր շարքերուն», կը հաստատէ ան։ Կ'անդրադառնայ նաեւ Գանատայի մէջ կնոջ ընկերային եւ տնտեսական իրաւիճակին, գտնելով, որ տակաւին կինը համահաւա-

սար իրաւունքներ չի վայելեր հոս, թէեւ տարուէ տարի փոքր յաջողութիւններ կ'արձանագրուին այս ուղղութեամբ։ Իր շահեկան խօսքէն ետք, ան կը պատասխանէ նաեւ ներկաներու հարցումներուն։ Կազմակերպիչ յանձնախումբի ատենապետուհին՝ ընկերուհի Սեղա Գասապեան բանախօսին կը յանձնէ յուշանուէր մը։

Դասախօսութեան կը յաջորդէ ճաշկերոյթը, որմէ ետք տեղի կ'ունենայ կանացի զգեստներու ցուցադրութիւն (fashion show)։ Մեր երիտասարդուհիները ներկաներուն կը ներկայացնեն երեւանցի ձեւաւորող Արեւիկ Սիմոնեանի ստեղծագործութիւնները «Kivera Naynomis» պիտակով եւ տեղական «The Must have by TK» վաճառատան տէրերու՝ Թալին Յակոբի եւ Քիմ Ղազարեանի տրամադրած հագուստները։

Այս արդէն երկրորդ տարին է, որ Հ.Օ.Մ.–ը այսպէս մեծ տարողութեամբ կը տօնէ Կանանց Միջազգային Տօնը։ Հայաստանի մէջ սովետական օրերէն միշտ մեծ շուքով յիշատակուած այս տօնը, նախկին սովետական երկիրներու սահմաններէն դուրս՝ կանանց իրաւունքներու պաշտպանութեան եւ սեռային հաւասարութեան ձգտող նշում մըն է, մինչդեռ այդ սահմաններէն ներս՝ կիներուն ծաղիկներ նուիրելու օր։

ԷԼԻԶ ԾԱՐԱՊԽԱՆԵԱՆ

Տիկին Պերճուհի Թապագեան-Մարգարեան

Տիկ. Պերճուհի Մարգարեան կը ստանայ Կանանց Միջազգային Օրուան առթիւ ՀՕՄ-ի գնահատագիրը։

Տիկին Պերճուհի Թապագեան–Մարգարեան ծնած է Ադեքսանդրիա Եգիպտոս։ Իր նախնական ուսումը ստացած է Անարատ Յղութեան մայրապետներու վարժարանը, ապա երկրորդական ուսումը Scotch School–ին մէջ։

Պերճուհի Թապագեան կ'ամուսնանայ Պրն. Արամ Մարգարեանի հետ, Ադեքսանդրիա եւ 1962–ին կը փոխադրուին Մոնթրէալ Գանատա, ուր ուսումնաւտենչ Պերճուհին կը շարունակէ իր ուսումը յաճախելով Marie Victorin եւ կը ստանայ Diplôme d'études collégiales en sciences humaines։

Տիկ. Պերճուհի Մարգարեան 25 տարիներ աշխատած է Blue Cross Insurance հաստատութեան մօտ։

Ան նեցուկ կանգնած է իր ամուսնոյն երբ ան անձնական գործի ձեռնարկած է։ Միասնաբար անոնք միշտ պատրաստ եղած են իրենց նիւթական եւ բարոյական օժանդակութեամբ օգտակար ըլլալ հայկական եկեղեցիներուն եւ դպրոցներուն եւ այլ կազմակերպութիւններուն։

2002 թուականին Հայ Աւետարանական եկեղեցւոյ գնման իրենց նիւթական օժանդակութիւնը բերին Արամ եւ Պերճուհի Մարգարեանները նուիրելով կոկիկ գումար մը։

2006–ին երբ Սուրբ Յակոբ եկեղեցւոյ հոգաբարձութիւնը մանկամսուրի մը պէտքը զգաց, Մարգարեան ամոլը առանց տատամսելու ստանձնեց այս մանկամսուրի հովանաւորութիւնը։ Եւ 2007–ին բացումը կատարուեցաւ Արամ եւ Պերճուհի Մարգարեան մանկամսուրին։

Երեք տարիներու ընթացքին մանկամսուրի արձանագրութեանց սպասողներու թիւը բարձրացաւ եւ ծրագրուեցաւ ընդլայնել մանկամսուրը։ Մարգարեաները անգամ եւս ընդունեցին հոգալ այս ծախսերը, 80 մանուկներու տեղ բանալով։

Այսօր Մարգարեանները համայնքիս բարձր համակրանքը կը վայելն իրենց ազգային ու եկեղեցական բարերարութեան համար։

ՀՕՄ-Ի ՄՐՈՒԹՐԷԱԼԻ «ՍՕՍԷ» ԵՒ ԼԱԽԱԼԻ «ԾՈՒԾԻ» ՄԱՍՆԱԺԻՒՂԵՐՈՒ ԶԵՌՆԱՐԿԸ

Կիրակի, 13 Մարտ 2011–ին, Լաւալի Embassy Plaza շքեղ սրահին մէջ տեղի ունեցաւ Կանանց Միջազգային Օրուան տօնակատարութիւնը կազմակերպութեամբ ՀՕՄ–ի Մոնթրէալի «Սօսէ» եւ Լաւալի «Շուշի» մասնաճիւղերու վարչութեանց։

Առաւօտեան ժամը 10։30–ին սկսաւ ձեռնարկը ներկայութեամբ մօտ 300 անդամներու եւ բարեկամներու, Մոնթրէալէն, Լաւալէն եւ Օթթաւայէն։ Այս ձեռնարկին պատուոյ հիւրն էր Ազնուափայլ Տիկին Նայիրա Յակոբեան, ներկայ էր ընկերուհի Աննա Պուլկարեան՝ ՀՕՄ–ի Գանատայի Շրջանային Վարչութեան Ատենապետուհի, ինչպէս նաեւ Տիկին Լուսինէ Մովսէսեան՝ հիւպատոս Հայաստանի Հանրապետութեան դեսպանատան Գանատայի մէջ, Տիկին Հելէն Այվագեան՝ աւագ օգնական Գանատայի մօտ Հայաստանի Հանրապետութեան հաւատարմատար Պր Արման Յակոբեանի։

Օրուան հանդիսավարն էր երիտասարդ ընկերուհի Լալէ Մանճիկեանը։ Ընկհ. Մանճիկեան շրջանաւարտ է Ազգային Ս. Յակոբ երկրորդական վարժարանէն, յաճախած է Jean–de Brebeuf College–ը. Concordia համալսարանէն ստացած է BA , Mc Gill Համալսարանէն Մագիստրոսի աստիճան։ Հեղինակն է Collective Memory and Home in the Diaspora : The Armenian Community in Montreal գրքին։ Ան դասաւանդած է Vanier College–ի եւ McGill համալսարանի մէջ։ Ներկայիս PhD–ի թեկնածու է McGill Համալսարանի հաղորդակցութեան ուսմանց ճիւղէն ներս։

Ընկերուհի Մանճիկեան բարի գալուստ մաղթելէ ետք, ներկաները հրաւիրեց նախաճաշի։

Ժամը 11։30–ին սկսաւ պաշտօնական տօնակատարութիւնը Գանատայի, Հայաստանի եւ ՀՕՄ–ի քայլերգներու

երգեցողութեամբ։ Ապա ընկերուհի Լալէ Մանճիկեան իր բացման խօսքով նշեց, թէ 2011–ը հարիւրամեակն է Կանանց Միջազգային օրուան , հաստատեց կիներու ձեռքբերումները այդ թուականէն ի վեր եւ աւելցուց թէ տակաւին շատ մը մարգերու մէջ , յատկապէս քաղաքական եւ գիտական կիները չունին հաւասար ներկայութիւն։ Ան իր խօսքը եզրափակեց ըսելով մենք ալ մեր կարգին կը միանանք այս տօնախմբութեան արժեւորելու կնոջ եւ յատկապէս հայ կնոջ դերը մեր հասարակական եւ ազգային կեանքէն ներս։

Գեղարուեստական յայտագիրը ընթացաւ հետեւեալ կարգով. Լաուրա Պէրպէրեան երգեց երկու երգեր՝ «Ով Հայոց Մայրեր»՝ երաժշտութիւն Ալեքսանտր Հէքիմեանի եւ« Զփիւռի նման»՝ Գուսան Շահէնի։

Համազգայինի Անի կրտսերներու պարախումբը դեկավարութեամբ պարուսոյց եւա Հայրապետեանին ներկայացուց « Կարմիր Խնձոր» եւ Սեբաստիա» պարերը, որոցմէ ետք բեմ բարձրացան զազութիս ծանօթ Լինէթ եւ Ալինա Իզրայէլեան քոյրերը, Լինէթը՝ ջութակով եւ Ալինան դաշնակի ընկերակցութեամբ, անոնք յաջորդաբար նուագեցին Խաչատուրեանի՝ « Ուզուն Տարա», Կոմիտասի «Կռունկ» եւ Fritz Kreisler–ի «Prelude and Allegro» կտորները արժանանալով բուռն ծափահարութիւններու։

Կանանց Միջազգային Օրուան պատգամաբերն էր Ընկհ Սեղա Մալխասեան։ Հանդիսավարը ներկայացուց ընկհ Մալխասեանը եւ ընդգծեց անոր աշխոյժ մասնակցութիւնը եւ ներդրումը ՀՅԴ երիտասարդական միութեան, ՀՄԸՄ–ի, Ս. Յակոբ Եկեղեցւոյ հոգաբարձութեան եւ մասնաւորապէս Հայ Օգնութեան Միութեան շարքերէն

● ● ● ⇒ ⇒ ⇒

ՀՕՄ-ի Մոնթրէալի «Սօւէ» Մասնաճիւղի ձեռնարկներէն

ԱՆԴԱՄԱԿԱՆ ԿԱՂԱՆԴ

Օրուան կնքամայրերը կը հաւտեն աւանդական չէօրէկը

Անդամական կադանդը նշուեցաւ Հինգշաբթի, 13 Յունուար, 2011–ի երեկոյեան Հայ Կեդրոնի Ա. Ահարոնեան սրահէն ներս։

Օրուան հանդիսավար ընկ՛հ. Թամար Գապասաքալեան բարի գալուստ մաղթեց ներկաներուն եւ հաճելի ժամանց բոլորին։ Ապա, բացման խօսքով հանդէս եկաւ մասնաճիւղիս ատենապետ՝ ընկ՛հ. Ռիթա Օհանեան։ Իր խօսքի ընթացքին, ան յայտարարեց տարեկան տօնավաճառի, փոքր տօնավաճառի, եւ փոքրերու կադանդի ձեռնարկի հասոյթները։ Ներկաներուն յիշեցուց թէ ամէն տարուայ նման այս տարի եւս մեր Ամանորի հաւաքոյթի ընթացքին պիտի հաւաքուի յատուկ գումար մը՝ յատկացնելու ՀՕՄ–ի Կեդրոնական Վարչութեան Ամանորի Ծրագրի յաջողութեան, ինչպէս նաեւ սոյն ձեռնարկի հասոյթէն բաժին մը պիտի տրամադրուի Հայաստանի ծնողագործիկ համայնարականներու ուսման ծրագրին։

Ապա, ընկ՛հ. Գապասաքալեան ներկաները հրաւիրեց մասնակցելու խաղի մը, որու աւարտին իւրաքանչիւր սեղան ունեցաւ իր բախտաւորը։ Տէր Արմէն Ա. Քա–հանայ Իշխանեան օրհնեց Ամանորի սեղանը եւ ներկաները ճաշակեցին Հայ Կեդրոնի ճաշարանի պատրաստած համեղ կերակուրները, հիւրասիրուած՝ Ս. Յակոբ Առաջ. Մայր Եկեղեցւոյ հոգաբարձութեան կողմէ։ Տեղի ունեցաւ նաեւ աւանդական չէօրէկի հատում, անուշապուրի եւ պտուղի հիւրասիրութիւն։

Ձեռնարկի յայտագրին իր մասնակցութիւնը բերաւ ընկ՛հ. Անահիտ Գուլումձեան, որ իւրայատուկ ոճով կարգաց Մուշեղ Իշխանի՝ Նամակ Կադանդ Պապային։ Ընկ՛հ. Գապասաքալեանի կազմակերպած խաղերէն ետք, մթնոլորտը ալ աւելի խանդավառուեցաւ հայկական պարեղանակներու կշռոյթով, շնորհիւ DJ Կարոյի։

Ձեռնարկի աւարտին տեղի ունեցաւ վիճակահանութիւն եւ ներկաները մեկնեցան բարձր տրամադրութեամբ։

ՀՕՄ-Ի ՀՈԳԵՀԱՆԳԻՍ

Կիրակի 27 Փետրուար 2011–ին, ի յիշատակ ՀՕՄ–ի ննջեցեալ ընկերուհիներու եւ բարերարներու, հոգեհանգստեան պաշտօն կատարուեցաւ, յաւարտ Սրբ. Պատարագին, Սրբ. Յակոբ Առաջ. Մայր եկեղեցւոյ մէջ։

Ներկայ էին ՀՕՄ–ի Կեդ. Վարչութեան փոխ–ատենապետ ընկ՛հ. Մարօ Ֆրունձեան, Շրջ. Վարչութեան ատենապետ ընկ՛հ. Աննա Պուլկարեան եւ վարչական ընկերուհիներ, Մոնթրէալի «Սօւէ» մասնաճիւղի վարչութեան ատենապետ ընկ՛հ. Ռիթա Օհանեան եւ վարչական ընկերուհիները, վերջին տարուան ընթացքին մահացած ընկերուհիներու ընտանիքները, ինչպէս նաեւ ՀՕՄ–ուհիներ, բարերարներ եւ համակիրներ։

Հոգեհանգստեան պաշտօնի ընթացքին, ՀՕՄ–ի «Սօւէ» մասնաճիւղի նշանաբանով ծաղկեպսակը խորան առաջնորդեցին ընկերուհիներ Նանսի Թորոսեան եւ Անի Թաշճեան։

Աւարտին, տեղի ունեցաւ սուրճի եւ չէօրէկի հիւրասիրութիւն Ահարոնեան սրահէն ներս՝ պատրաստուած ընկերուհիներու կողմէ իրենց ննջեցեալներու հոգւոյն ի յիշատակ։

Ապա, խումբ մը ընկերուհիներ մեկնեցան Սէն Լօրան գերեզմանատուն, ուր ծաղկեպսակը գետեղեցին ընկ՛հ. Անահիտ Դերձակեանի չիրմին վրայ, ընտանեկան պարագաներու ընկերակցութեամբ եւ միասնաբար երգեցին ընկերուհիին այդքան սիրած՝ ՀՕՄ–ի քայլերգը։

Սկիզբը Էջ 7

րը չեն կրնար յաջողիլ քրիստոնէական ու հայեցի իրենց ճիգերուն մէջ, եթէ հայ մայրը այդ արժէքներու սէրն ու կարեւորութիւնը տան մէջ սերմանած չըլլայ մանուկի հոգւոյն մէջ։ Հայ մայրը եթէ ոսկի ներկայացնէ եկեղեցւոյ դպրոցին, կամ միութիւններուն՝ այդ ոսկին ալ կրնայ վերածուիլ թանկարժէք զարդեղէնի։ Իսկ եթէ եկեղեցւոյն, դպրոցին կամ կազմակերպութիւններուն ափ մը աւազ ներկայացուցած է, ոչ թէ ան բանի մը չի ծառայեր, այլ շուրջիներն ալ անպիտան աւազի կը վերածէ։

Հայ Օգնութեան Միութիւնը այսօր հարազատ արտայայտութիւնն է հազար հինգ հարիւր վաթսուոն տարի առաջուան Տիկնայք Փափկասունքի. ինչպէս որ անոնք համարձակ կերպով ստանձնեցին նահատակ նախարարներու դերը եւ հայ ժողովուրդի ինքնապաշտանական պայքարը ղեկավարեցին իրենց դաստիարակած գաւակներուն միջոցաւ՝ մինչեւ Նուարասիլի յաղթական դաշնագրի ստորագրումը, նոյն համարձակութեամբ եւ պատասխանատուութեան գիտակցութեամբ ՀՕՄ–ը պէտք է ստանձնէ Տիկնայք փափկասունքի այդ պատուաւոր եւ փրկարար առաքելութիւնը՝ այս անգամ հայապահպանման ճակատին վրայ։

Երբ հայապահպանում կ'ըսեմ, այդ չի նշանակեր ցարդ կատարուած աշխատանքները։ Այո, ՀՕՄ–ականներդ կրնաք ըսել թէ մենք բազմաթիւ դպրոցներու նիւթաբարոյական օգնութիւն կը հասցնենք՝ Զաւախքէն մինչեւ Մոնթրէալ, Լիբանանէն մինչեւ Աւստրալիա։ Շատ լաւ գիտեմ ու կը խոնարհիմ ձեր նուիրումին հանդէպ։ Սակայն իմ ակնկալութիւնս տարբեր է։ Ընկերակցական ճարգի ուրուականը հիմնովին հեռաց–

նելու համար Հայ Օգնութեան Միութեան ամէն մէկ անդամը այնպէս մը պարտի դաստիարակուիլ որ էն գլխէն, ԸՆՏԱՆԻՔԷՆ սկսի պայքարը։ Ուրիշ ճար չկայ։ Այո դժուար աշխատանք կառաջարկեմ, սակայն ոչ անկարելի։ Մեր մեծագոյն ամբողջ ՀԱՅ ՏՈՒՆ է ու անոր տէրն ու տիրականն է ՄԱՅՐԸ։ Յովհաննէս Շիրազ ալ ըսած թէ Մեր տան Աստուածն է մայրը։

Այլապէս, մեր բոլոր նուիրումն ու աշխատանքները կիսամիջոցներ են եւ քանի մը տասնամեակ ետք կրնան յումպէտս ցնդիլ եթէ անոնց շարունակականութիւնը չկարենանք ապահովել։ Այո, այսօր Մոնթրէալի մէջ չենք զգար անմիջական վտանգը. փառք Աստուծոյ մեր այստեղի մայրերը առայժմ մեզի ոսկի սերունդ պարգեւած են, որոնք կը լեցնեն շարքերը Անի պարախումբին, Նոր Ծաղիկ երգչախումբին, ՀՄԸՄ–ԿԱՄՔԻ Հ.Յ.Դ.պատանեկանի խոր շարքերը, եւայլն։ Սակայն եթէ քիչ մը դուրս ելլենք ու երթանք անցեալին բարգաւաճ գաղութներ, ցաւով պիտի նկատենք արդիւնքը ճերմակ ջարդին։ Ես գտնուած եմ փոքր գաղութներ ու ըստ այնմ կը վկայեմ։ Օրինակ, Նիակարա Յօլզի գաղութը, որ գեռ յիսուն տարի առաջ գործօն գաղութ էր, շաբաթօրեայ վարժարան ունէր, մշակութեամբ առողջ էր, նոյնիսկ թատերական յաջող ներկայացումներ իսկ կուտար, այսօր մնացած է միայն գործօն ՀՕՄ-ի մասնաճիւղով եւ եկեղեցիով, իսկ եկեղեցիին ալ հոգաբարձութեան բոլոր անդամները բացի մէկէն ՀՕՄ–ի անդամուհիներ են իսկ առական ներկայացուցիչը ութսուն երկու տարեկան անձ մըն է, որ նաեւ անգամ է ՀՕՄ–ի։ Այս միակ փաստն ալ ցոյց կուտայ իգական սեռի դիմացկու նութիւնը. երբ տղամարդիկ չեն գիտեր ուր կորսուած են, կանայք կը շարունակեն պատնէշի վրայ յամառիլ. ինչպէս չխոնարհիս անոնց նուիրումին հանդէպ։

Հովուական երկարամեայ ծառայութեանս շրջանին յաճախ ականատես եղած եմ ընտանեկան վէճերու։ Տան նորահաս մանչը կամ աղջիկը կը մտածեն քայլեր առնել, որոնք մեր ազգային նկարագրին ու գոյապայքարին հակառակ կըլլան։

Որոշ վիճաբանութիւններէ ետք կը տեսնես տան հայրը արդէն յուսահատ, անձնատուր եղած է ստեղծուած կացութեան։ Իսկ մայրը վազրի նման կը շարունակէ իր հիանալի պայքարը՝ յանուն մեր ազգի հաւատացած ընտանեկան սրբութեան։ Այո, մեր անհամար հարցերուն լուծում տալու ամենէն ուժեղ կուտանը Հայ Օգնութեան Միութիւնն է։

Հայապահպանում ըսի, բառը այնքան տեղի անտեղի գործածուած է որ իր իսկական իմաստէն պարպուած է։ Սակայն այդ հաւառը պայքար է. ամէն մէկ հայ ֆէտայիի հոգեբանութեամբ զինուելու է, պատրաստ նոյնիսկ զաւրիկ ցաւ պատճառելու գնով, զայն զրկանքներու ենթարկելու գնով պարտիս բացատրել թէ մահու կենաց գոտեմարտ է մեր մղածը, ու երկու տարեկանէն մինչեւ ութսուն տարեկանը պիտի գիտակցին թէ իրենք արժէք են ու մասնակից մեր ժողովուրդի մղած գլխազրի մահու կենաց կռուին։ Իսկ ամէն անոնք որոնք անփութօրէն միայն դիտողի դերին մէջ են, չեն հաճիր միանալ մեր ճիգերուն, անոնց անտարբերութիւնը համապատասխան է դաւաճանութեան։ Երջանկայիշատակ Գարեգին Կաթողիկոս կըսէր.– Հայ եկեղեցւոյ եօթը մահացու մեղքերուն հաւասար է Անտարբերութիւնը իբրեւութիւրդ մահացու մեղք։

Այո, կրնայ առարկուիլ թէ ուշացած ենք ձուլում կոչուած հրէշին դէմ յաջողութեամբ պայքարելու համար։ Այո, վախճան մայր կարծիքը ճշմարտութեան օտու ըլլայ։ Սակայն իմ համարումս Հայ Օգնութեան Միութեան

հանդէպ այնքան բարձր է, որ կը հաւատամ որ ան կրնայ այս հարցին ալ յաջող լուծում գտնել։ Յուսամ չէք մոռցած հայ մօր կոչը.– Զարթիր որդեակ ուշ բեր. վեր կաց պատերազմի փողն հնչեց, զարթիր գոչեց ձայնն հայրենեաց՝ կենաց մահու փողն հնչեց։ Այո սիրելիներ, այս Պատերազմը նոյնքան անհաւասար է ու կենաց մահու։ Մի ըսէք թէ մենք հոս մեր հայապահպանման պարտականութիւնը կատարած ենք։ Բայց ես մտահոգ եմ այն կարելիութեամբ որ այսօրուան մեր ոսկի սերունդը տարուելով ներկայի բազմաթիւ խաղճերէն՝ «այ ֆօն», ինթերնէթ «ֆէյսպուք», «թուիթթը», եւայլն, նահանջէ իր պարտականութեան մէջ, ու իր կապը կտրուի իրեն յաջորդող սերունդին հետ։

Ամէն պարագայի, Իմ կոչս ձեր ընդմէջէն յատկապէս ուղղուած է Հայ Օգնութեան Միութեան Գանատայի Շրջանային վարչութեան եւ Կեդրոնական վարչութեան, որպէսզի աշխարհաբալ իր մասնաճիւղերու միջոցաւ զօրաշարժի ենթարկէ ունեցած հսկայ կարելիութիւնները։ Իսկ մենք ալ վերլիշածս վտանգը միշտ աչքի առջեւ ունենալով, չպառկինք մեր ներկայի նպաստաւոր պայմաններուն վրայ։ Պայքարը դադար չի ճանչնար. պէտք է մեր հասցուցած ու այսօրուան մեր հպարտութիւնը եղող նոր սերունդը այնպէս մը հասունցնենք որ անոնք ալ իրենց կարգին ձեր բժախնդրութեամբ հայապահպանման դրօշը բարձր ու ամուր բռնած ընթանան անսայթաք կերպով։ Ահա այս հաստատ հաւատքով կողջունեմ ձեզ սիրելի ընկեր–ընկերուհիներ մաղթելով արդիւնաբեր նոր հարիւրամեակներ։ Աստուած իր օրհնութիւնները անպակաս ընէ Հայ Օգնութեան Միութեան վրայէն՝ ի յարատեւումն ու բարգաւաճումն ազգիս Հայոց՝ ի Հայաստան եւ ի ափիւռս աշխարհի։ Ամէն։

ՏԷՐ ԱՐՄԷՆ Ա. ՔՀՆՅ. ԻԾԽԱՆԵԱՆ

«ՀՕՄ-Ի ՕՐ»ՈՒԱՆ ՏՕՆԱԿԱՏԱՐՈՒԹԻՒՆ ՄՈՆԹՐԷԱԿԻ ՄԷՋ

Կիրակի, 15 Մայիսին, երեկոյեան ժամը 5:00–ին, կազմակերպութեամբ Մոնթրէալի «Սօսէ» եւ «Շուշի» մասնաճիւղերուն, տեղի ունեցաւ «ՀՕՄ-ի Օր»-ու տօնակատարութիւն, Մոնթրէալի Հայ Կեդրոնի ՀՄԸՄ «Կամք» մարզասրահէն ներս: Զեռնարկը կը հովանաւորէր Գերշ. Տէր Խաժակ Ս. Արք. Յակոբեան, Առաջնորդ Գանատայի Հայոց Թեմի, իսկ օրուան նախագահն էր ընկ՝ Արմինէ Մաղաքեան: Զեռնարկին ներկայ էին Գերշ. Տ. Սուրէն Արք. Գաթարոյեան, հոգեւոր հայրեր, ՀՕՄ-ի Շրջանային վարչութեան, պատկան մարմիններու եւ ուղեկից միութիւններու ներկայացուցիչներ, հիւրեր եւ աւելի քան 250 ներկաներ:

Օրուան հանդիսավարը՝ ընկ՝ Նելլի Պարսեմեան, բարի գալուստի խօսքով շնորհաւորեց ՀՕՄ-ականները, միութեան երկրորդ զարաշրջանի առաջին տարեդարձին առիթով եւ մաղթեց նորանոր նւաճումներ: Ապա ելոյթ ունեցաւ Սուրբ Յակոբ ամենօրեայ վարժարանի «Վ. եւ Ա. Սարաֆեան նախակրթարան»ի աշակերտական երգչախումբը «Դպրոցական քայլերգ», «Խնոցի», «Le kangourou», «Գարուն եկաւ», «Pour toi Armenie» եւ «Մայրիկս» երգերով, ղեկավարութեամբ տիկին Դաւար Հարպոյեան–Գալլոյեանի, որմէ ետք օրուան նախագահուհին՝ ընկ՝ Արմինէ Մաղաքեանը, փոխանցեց իր սրտի խօսքը: «Սօսէ» եւ «Շուշի» մասնաճիւղերու վարչութեանց ատենապետներու տարեկան գործունէութեանց զեկոյցէն ետք, շարունակուեցաւ գե-

ղարուեստական յայտագիրը, որու ընթացքին տիկ. Անահիտ Պալեան ասմունքեց Պարոյր Սեւակի «Որդոյս» բանաստեղծութիւնը, իսկ տիկ. Լաուրա Պէրլէրեան երգեց «Քամանչա» եւ «Կարաւան» երգերը:

Զոյգ մասնաճիւղերէն հետեւեալ ընկերուհիները ստացան 15, 25, 35 եւ 50–ամեայ անդամակցութեան զարդասեղներ:

15–ամեայ անդամակցութեան զարդասեղներ ստացան ընկերուհիներ՝ Լիւսի Ալեքսանեան, Լիւսի Շահինեան, Սեդա Գալայճեան, Մարի Ֆարրա Պալթարեան, Արաքսի Օհանեան, Լենա Քէօսէյեան, Լուլու Տէմիրճեան:

25–ամեայ գործունէութեան զարդասեղներ ստացող ընկերուհիներն են Արմինէ Կարապետեան, Անի Գրալեան, Հայկօ Նահապետեան, Սիրան Աղազարեան, Լուսին Պետրոսեան, Վարդուհի Պոյաճեան:

35–ամեայ գործունէութեան զարդասեղներ ստացան ընկերուհիներ՝ Արմինէ Ասատուրեան, Արփինէ Զէրքէզեան, Անայիւ Տէրտէրեան, Սոնիա Օհանեսեան, Նոյնարէթ Թահանեան:

15, 25 եւ 35–ամեայ զարդասեղները փոխանցեցին զոյգ վարչութիւններու ատենապետուհիները՝ ընկ՝ Ռիթա Օհանեան եւ Զապէլ Կիւլեան:

Յիսուն տարուան անդամակցութեան զարդասեղներու եւ ՀՕՄ-ի Կեդրոնական վարչութեան կողմէ գնահատագիրներու արժանացան ընկերուհիներ՝ Նուրիճա Մաթոսեան, Մարի

Գասպեան եւ Նուարդ Աղամեան, իսկ վաթսուներեայ անդամակցութեան յուշանուէրներ ստացան ընկերուհիներ՝ Մարի Խաչատուրեան, Անահիտ Մարգարեան, Անահիտ Փալայեան եւ Ազատուհի Պարոնեան, ձեռամբ ՀՕՄ-ի Գանատայի Շրջանային վարչութեան անդամ ընկերուհիներու՝ Վարդուկ Պէգճեանի եւ Սիրվարդ Գարբուղեանի:

Ընկ՝ Տիրուհի Մանճիկեան ներկայացուց կենսագրականը ընկ՝ Արմինէ Մաղաքեանին եւ անդրադարձաւ Հալէպի եւ Մոնթրէալի մէջ անոր տալած ազգօգուտ գործունէութեան, որմէ ետք ընկ՝ Մաղաքեանը արժանացաւ յատուկ յուշանուէրի, Սուրբ Յակոբ եկեղեցւոյ Կրթական գործադիր մարմ-

նի գրասենեակէն ներս իր տարած երկար տարիներու ծառայութեան համար, ձեռամբ՝ մասնաճիւղերու վարչութեանց ատենապետուհիներուն:

Օրուան հանդիսավարը, ներկայացնելէ ետք օրուան բանախօսին՝ Տէր Արմէն Ա. քհնյ. Իշխանեանի կենսագրականը, զինք բեմ հրաւիրեց: Տէր Հայրը խօսեցաւ ՀՕՄ-ի նոր մարտահրաւէրներուն մասին, իր շեշտը դնելով հայապահպանման վրայ:

Հանդիսութիւնը վերջ գտաւ Տէր Սուրէն Արք. Գաթարոյեանի օրհնութեամբ եւ Պահպանիչով:

Այս առթիւ կատարուեցան սրտաբուխ նուիրատուութիւններ: ԱԶԳԱՆՈՅԾ ՀԱՏԻՏԵԱՆ

2010-Ի ՏՕՆԱՎԱԾԱՌ

ՀՕՄ-ի Մոնթրէալի «Սօսէ» մասնաճիւղի, աւանդական դարձած տարեկան տօնավաճառը տեղի ունեցաւ Շաբաթ 13 եւ Կիրակի 14 Նոյեմբեր 2010–ին, Հայ Կեդրոնի ՀՄԸՄ– Կամք մարզասրահէն ներս:

Շաբաթ 13 Նոյեմբերի առաւօտեան ժամը 10:00–ին, ներկայութեամբ Գերշ. Տ. Սուրէն Ս. Արք. Գաթարոյեանի, Տէր Գառնիկ քհնյ. Գոյունեանի, ՀՕՄ-ի Կեդրոնական վարչութեան փոխ-ատենապետ ընկ՝ Մարօ Ֆրունճեանի, ՀՕՄ-ի Գանատայի Շրջանային վարչութեան ատենապետ ընկ՝ Աննա Պուլկարեանի եւ վարչական ընկերուհիներու, Լաւալի «Շուշի» մասնաճիւղի ատենապետ ընկ՝ Զապէլ Կիւլեանի եւ վարչական ընկերուհիներու, քոյր միութեանց ներկայացուցիչներու եւ բազմաթիւ ՀՕՄ–ուհիներու, ՀՕՄ–ի քայլերգի միաձայն երգեցողութենէն ետք, մասնաճիւղի ատենապետ ընկ՝ Ռիթա Օհանեան բարի գալուստ մաղթեց ներկաներուն եւ հակիրճ ձեռով ներկայացուց այս տարուան կնքամայրը՝ ընկ՝ Իսկուհի Փօլատեան: Ապա, խօսք առաւ Գերշ. Սուրէն Սրբազան: Ան ՀՕՄ–ուհիներուն գործը սուրբ գործ անուանեց եւ մաղթեց բարի ու օրհնաբեր վաճառք մասնաճիւղիս: Սրբազան հօր պահպանիչէն ետք, ընկ՝ Իսկուհի Փօլատեան հատեց տօնավաճառի բացման ժապաւնը եւ տօնավաճառը պաշտօնապէս բացուած յայտարարուեցաւ:

Մասնաճիւղի ընկերուհիներն ու համակիրները միասնաբար եւ առանց ճիգ ու յոգնութիւն խնայելու, ՀՄԸՄ– Կամք մարզասրահը զարդարած ու վերածած էին մեծ «շուկայի» մը: Անոնց ժիր եւ եռանդուն աշխատանքին ու անձնագոհ նուիրումին շնորհիւ է որ սոյն ձեռնարկը յաջողութեամբ կը պսակուի ամէն տարի:

Այս «գոց շուկայէն» ներս, ժողովուրդը կարողացաւ այցելել զանազան կրպակներ, ուր վաճառուեցան զարդեղէններ, շալեր, տնային ապրանքներ, խաղաղիքներ, կաղանդի զարդարանքներ, հայկական տառերով մակագրուած ապրանքներ:

Կիրակի կէսօրէ ետք, նախքան տօնավաճառի փակումը, ընկ՝ ատենապետ Ռիթա Օհանեան շնորհակալական խօսք ուղղեց նուիրատուներուն եւ բոլոր անոնց, որոնք ամէն տարի սիրալոյսով ալլելալլ ապրանքներ կը նուիրեն մասնաճիւղիս, ինչպէս նաեւ զաղութի զաւակներուն որոնք իրենց ներկայութեամբ ու ներդրումով կ'աջակցին այս մեծ ձեռնարկի յաջողութեան:

Զեռնարկի աւարտին տեղի ունեցաւ վիճակահանութիւն:

Ընկն. Իսկուհի Փօլատեան կը հատէ տօնավաճառի բացման ժապաւնը

ՎԱՐԴԱՆԱՆՔԻ ՏՕՆԱԿԱՏԱՐՈՒԹԻՒՆ

Ելոյթ կ'ունենայ Ա. Յակոբ Մալք եկեղեցւոյ Նոր Ծաղիկ մանկական երգչախումբը, ղեկավարութեամբ՝ տիկ. Էլիզապէթ Հարպոյեանի եւ դաշնակի ընկերակցութեամբ՝ տիկ. Դաւար Գալլոյեանի:

Մոնթրէալի «Սօսէ» մասնաճիւղի կազմակերպած Վարդանանքի տօնակատարութիւն–ճաշկերոյթը տեղի ունեցաւ Հինգշաբթի, 3 Մարտ 2011–ի երեկոյեան, Հայ Կեդրոնի Ա. Ահարոնեան սրահէն ներս:

Ընկ՝ Անի Թաշճեան ՀՕՄ–ի «Սօսէ» մասնաճիւղի անունով բարի գալուստ մաղթելէ ետք, ներկաներուն յիշեցուց թէ ամէն տարուայ նման Վարդանանքի ճաշկերոյթը սիրոյով պատրաստուած է պարսկահայ ընկերուհիներուն եւ համակիրներուն կողմէ եւ թէ սոյն ձեռնարկին հասոյթը պիտի նուիրուի Զաւախքին: Անդրադարձաւ նաեւ, ողբացեալ ընկ՝ Անահիտ Դերձակեանի հոգիին ներկայութեան, որուն Վարդանանքը յիշատակող ձեռնային աշխատանքները զարդարած էին բեմը:

Գեղարուեստական յայտագրի առաջին բաժնով ելոյթ ունեցաւ Նոր Ծաղիկ երգչախումբը, ղեկավարութեամբ՝ տիկ. Էլիզապէթ Հարպոյեանի եւ դաշնակի ընկերակցութեամբ՝ տիկ. Դաւար Գալլոյեանի: Երգչացումբը ներկայացուց Կոմիտաս Վարդապետի Հայր Մերը, մենակատարութեամբ՝ Նարեկ Զէրքէզեանի, Արեմշահի Ով Հայոց Աշխարհը, Ալեքսան Մնակեանի Պատանիներու երգը եւ ազգային երգ՝ Խոժան Ասկերը, մենակատարութեամբ՝ Տարօն Զոհրապեանի, արժանալով ներկաներուն ծափողջոյններուն:

Ապա, Տէր Գառնիկ քհնյ. Գոյունեան օրհնեց ճաշի սեղանը եւ ներկաները ճաշակեցին պատրաստուած համեղ ճաշերը:

Օրուան պատգամաբեր՝ ընկ. Յակոբ Պուլկարեան անդրադարձաւ հինգերորդ դարու շրջանի ռազմա–քաղաքական իրավիճակին եւ Վարդանանց պատերազմի անկրկնադարձային հետեւանքներուն Հայոց պատմութեան մէջ:

Գեղարուեստական յայտագրի երկրորդ բաժնով ելոյթ ունեցաւ լիբանանահայ տաղանդաւոր կիթառահար պր. Մկրտիչ Միքայէլեան:

Աւարտին, ընկ՝ Անի Թաշճեան վարչութեան անունով յատուկ շնորհակալութիւն յայտնեց պարսկահայ ընկերուհիներուն եւ համակիրներուն, ինչպէս նաեւ կազմակերպիչ յանձնախումբի ընկերուհիներուն որոնք ժրջան աշխատանքին շնորհիւ կարելի եղաւ կրկին իրագործել սոյն ձեռնարկը:

ԱՆԻ ԹԱՃՃԵԱՆ

Ընկերուհի Վանուհի Իսաջանեան կը պարգևատրուի «Փառապանծ մարտիկ» մետալով

Ընկերուհի Վանուհի Իսաջանեան տարիներ շարունակ գործօն մասնակցութիւն բերած է գաղութիս քաղաքական, մշակութային եւ կրթական աշխատանքներուն մէջ, ինչպէս նաեւ մեծ ներդրում ունեցած է ՀՕՄ-ի տեղական, շրջանային եւ կեդրոնական մակարդակներուն վրայ, վարած է վարչական բարձր պաշտօններ, եղած է Կեդրոնական Վարչութեան ատենապետուհի:

Ստորեւ ներկայացուող թղթակցութիւնը լոյս տեսած է Թեհրանի «Ալիֆ» օրաթերթին մէջ.

ԵՐԵՒԱՆ (ԱԶԱՏ ՕՐ)— «Փառապանծ մարտիկ» հայրենասիրական միութիւն հասարակական կազմակերպութիւնը վերջերս «Փառապանծ մարտիկ» մեդալով պարգևատրեց Հայ օգնութեան միութեան (ՀՕՄ) անդամ եւ տարիներով Կենտրոնական վարչութեան ատենապետուհի Վանուհի Իսաջանեանին: Կազմակերպութեան ներկայացուցիչներ՝ Արմէն Պապեանն ու Արթուր Աւագեանը այդպիսով հայ ազգի երախտագիտութիւնը յայտնեցին Կանադայի Մոնրէալ քաղաքում բնակող հայրենասէր ՀՕՄ-ուհուն, որը Արցախեան պատերազմի ժամանակ անձնուրացաբար օգնութեան հասաւ հայրենիքը ազատագրող հայ զինուորներին. վտանգելով իր կեանքը՝ պատերազմի տարիներում Վանուհի Իսաջանեանը անձամբ քանիցս մեկնեց Արցախ, եւ հրադադարի պայմանների տակ էլ շարունակեց սատարել Հայաստանի որբախնամ, լաւագոյն ուսանողներին սատարող եւ ՀՕՄ-ի այլ հայրենանպաստ բոլոր ծրագրերով:

Օգտուելով Վանուհի Իսաջանեանի Հայաստան այցելութիւնից (նա յատկապէս ցանկացաւ Առաջին հանրապետութեան տօնը՝ Մայիս 28-ին նշել Հայրենիքում), վերջերս, ՀՕՄ-ի Հայաստանի վարչութեան գրասենեակում վտանգներով լեցուն այն տարիների գործունէութեան մասին իր յուշերին անդրադարձաւ: Վ. Իսաջանեանը դիտել տուեց, որ իր համար կատարեալ անակնկալ էր այս պարգեւը: Այնուհետեւ նա անմիջապէս աւելացրեց, որ ինքը ընդամէնը մի փոքրիկ օղակ է աշխարհով մէկ գործող Հայ օգնութեան միութեան հզօր կազմակերպութեան, որի հիմնադրման 100-ամեայ յոբելեանը տօնում ենք այս տարի: Նա յիշեց նաեւ ՀՕՄ-ի արդիւնաւէտ համագործակցութիւնը՝ բազմաթիւ այլ մարդասիրական-հասարակական կազմակերպութիւնների, ինչպէս նաեւ ՄԱԿ-ի հետ: ՀՕՄ-ուհին անդրադարձաւ նաեւ 1988 թ. Հայաստանի աւերիչ երկրաշարժի օրերին, երբ մարդասիրական օգնութեամբ կանադական առաջին օդանաւը ժամանում էր Երեւան:

Կամաւորները ի պատուի

Ամէն տարի Քեպէլք նահանգին մէջ Ապրիլ ամսուան ընթացքին կը նշուի կամաւորներու շաբաթ, Association des gestionnaires de ressources bénévoles du Québec-ի (AGRBQ) կողմէ, որպէս երախտագիտութիւն հազարաւոր կամաւորներու տարած աշխատանքին եւ զոհողութեան համար:

Այս առթիւ 16 Ապրիլ, 2011-ին ճաշկերոյթի մը ընթացքին, Centre Hospitalier de Cartierville-ի Comité des bénévoles-ը պատուեց ՀՕՄ-ի Մոնթրէալի «Սօսէ» մասնաճիւղի տարեցներ այցելող յանձնախումբէն երկու ընկերուհիներ՝ Սիրվարդ Զուրիկեանը եւ Հայկօ Նահապետեանը զնահատելով իրենց 25 տարուան ծառայութիւնն ու գուրգուրանքը հանդէպ հայ եւ տեղացի տարեցներուն:

Այս առթիւ զնահատանքի արժանացաւ նաեւ Լաւալի «Շուշի» մասնաճիւղէն ընկ. Անժէլ Քիւփէյեան 20 տարուան աշխատանքին համար:

* * *

Դեկտեմբեր 1, 2010-ին տեղի ունեցաւ TCAIM ի (Table de Concertation des Aînés de l'Île de Montréal) 10-ամեակի առիթով կազմակերպուած ձեռնարկ-ճաշկերոյթը, որու ընթացքին պատուընուցան տարեց կամաւորներ: ՀՕՄ-ի «Սօսէ» մասնաճիւղէն պատուընուցաւ ընկ. Մայտա Գաբրիէլեան, տարիներու ընթացքին իր կատարած անսակարկ աշխատանքին եւ կազմակերպչական յատկութիւններուն համար: Վարձքը կատար սիրելի ընկերուհի:

Ընկ. Յակոբ Պուլկարեան արժանացաւ «Մեսրոպ Մաշտոց» շքանշանին

Ս. Յակոբ Ազգ. վարժարանի վաստակաւոր տնօրէն ընկ. Յակոբ Պուլկարեան մեծարուեցաւ վարժարանի 6-րդ հանգանակային ճաշկերոյթին ընթացքին: Ս. Յակոբ եկեղեցւոյ հովիւին եւ հոգաբարձութեան առաջադրանքով, Շաբաթ, 30 Ապրիլ, 2011-ին, Գանատայի բարեջան առաջնորդ գերաշնորհ խաժակ Սրբազան Արք. Յակոբեանի ձեռամբ, ընկ. Պուլկարեան արժանացաւ «Մեսրոպ Մաշտոց» շքանշանին, որմէ առաջ Սրբազան հայրը կարդաց Ն.Ս.Օ.Տ.Տ. Արամ Ա. Վեհափառի կոնդակը՝ ընկ. Պուլկարեանի հայ ազգի, լեզուի եւ մշակոյթի ծառայութեան համար: Ընկ. Պուլկարեան ծնած է Աղեքսանդրիա եւ յաճախած է Պօղոսեան Ազգ. վարժարանը:

60-ական թուականներուն ծնողքին եւ քրոջ՝ Նայիրիին հետ փոխադրուած է Մոնթրէալ, եւ յաճախած է High School of Montreal վարժարանը: Ուսանողական շրջանին գործօն մասնակցութիւն բերած է աշակերտական կեանքին, մաս կազմելով վարժարանի աշակերտական խորհուրդին, ինչպէս նաեւ Prefect Board-ին: Ան իր ժամանակակիցներուն հետ նախաձեռնած է իր տեսակին մէջ առաջինը հանդիսացող աշակերտական Հայկական Ակումբը, որու ատենապետի պաշտօնը վարած է երեք տարի:

Ան հետեւած է Dawson College-ի գիտական բաժնի դասընթացքներուն, ապա՝ Sir George Williams համալսարանի Անգլերէն գրականութեան եւ մանկավարժութեան դասընթացքներուն եւ վերջապէս յաճախած է McGill համալսարան եւ ստացած՝ Bachelor of Education, Later Childhood մասնագիտութիւնը:

Մէկ տարեշրջան պաշտօնավարած է պետական վարժարանի մը մէջ, ապա՝ Ս. Յակոբ Ազգային վարժարան: Նախ դասաւանդած է հայերէն լեզու ծաղիկ կարգի աշակերտներուն եւ անգլերէն ու մարզանք՝ մնացեալ բոլոր կարգերուն: Աշխատանքին զուգահեռ ան շարունա-

կած է իր ուսումը եւ ստացած T.E.S.L. (Teaching English as a second language) վկայագիրը: 1982-ին ստանձնած է վարիչ-քարտուղարի պաշտօն, ապա 1988-ին նշանակուած փոխ-տնօրէն, իսկ 1989-ին՝ տնօրէն մինչեւ իր հրաժարումը վարժարանէն Յուլիս 2010-ին:

Ընկ. Պուլկարեան 1976-էն սկսեալ դասաւանդած է Շաբաթօրեայ վարժարանէն ներս, ուր վարած է նաեւ տնօրէնի օգնականի եւ հսկիչի պաշտօնները: Ան պաշտօնավարած է նաեւ «Արարատ» ամսառնային ճամբարէն ներս 1974-1984 եւ ատանձնած վարիչ պատասխանատուի պաշտօն:

Ան ամուսնացած է 1977-ին Աննա Պաշտիսիկիանի հետ եւ բախտաւորուած է դուստրով մը՝ Ալիք:

Ընկ. Պուլկարեան փոքր տարիքէն անդամակցած է զանազան միութեանց, ինչպէս նաեւ ՀՕՄ-ի Մոնթրէալի «Սօսէ» մասնաճիւղին՝ 1971-էն ի վեր:

Ներկայիս, ան կամաւոր կը ծառայէ Sacré Cœur եւ Montreal Children's հիւանդանոցներէն ներս:

Ընկ. Արմինէ Ասատուրեան կ'արժանանայ Հայաստան Համահայկական Հիմնադրամի գնահատագրին

Ընկ. Ասատուրեան Հալէպէն գաղթելով, Մոնթրէալ հաստատուած է 1968-ին: Ան ինքնաշխատութեամբ 1972-ին վկայուած է որպէս մանկավարժ (B.Ed.) UQAM-էն եւ պաշտօնավարած պետական վարժարաններէ ներս, իսկ 1976-ին վկայուած է Maîtrise en éducation (Psychopédagogie) ճիւղին մէջ Օթթաւայի համալսարանէն:

Կամաւոր աշխատանքով իր շօշափելի ներդրումը բերած է բազմաթիւ հայկական կազմակերպութիւններու եւ միութիւններու մէջ: ՀՕՄ-ի կեանքէն ներս մաս կազմած է բազմաթիւ յանձնախումբերու, տարած է վարչական պաշտօններ, եղած է ՀՕՄ-ի «Սօսէ» մասնաճիւղի ատենապետուհի եւ Գանատայի Շրջանային վարչութեան անդամ վարելով քարտուղարի պաշտօնը: Եղած է Համազգայինի վարչական, մաս կազմած է ՀՄԸՄ-ի խորհուրդի, երկար տարիներ եղած է Ս. Յակոբ վարժարանի կրթական Գործադիր Մարմնի անդամ եւ ՀՕՄ-ի ներկայացուցիչը «Հայաստան» Համահայկական Հիմնադրամի Մոնթրէալի վարչութեան մէջ ստանձնելով քարտուղարի եւ ատենադպրի պաշտօնները: Ծառայասէր ու անշահախնդիր խառնուածքով ան միշտ բարձր դասած է ազգօգուտ նուիրումը եւ միշտ իր պարտականութիւններուն գիտակից՝ ան ամենայն բժախնդրութեամբ իրագործած է իրեն վստահուած իւրաքանչիւր աշխատանք:

Հպարտութեամբ կ'ուզենք տեղեկացնել, թէ ընկ. Արմինէ Ասատուրեանը յատուկ զնահատագրով պատուուած է Հ.Հ. Հիմնադրամի կեդրոնի ընդհանուր նախագահ՝ պրն. Արա Վարդանեանի կողմէ, իր տարած բժախնդիր կարգապահ եւ հետեւողական աշխատանքին համար:

ՀՕՄ-ի Լաւալի «Ծուշի» մասնաճիւղի անցեալ տարին

ՀՕՄ-ի Լաւալի «Ծուշի» մասնաճիւղը, ինչպէս ամէն տարի, այս տարի եւս գործեց եւ յաջողցուց իր տարեկան գործունէութեան ծրագիրը, շնորհիւ վարչութեան եւ անոր շուրջ գործող յանձնախումբերու ջանքերուն, ուր իւրաքանչիւր ընկերուհի ըստ իր փորձառութեան բաժին բերաւ յանձնախումբերու աշխատանքներուն եւ ձեռնարկներու յաջողութեան:

Մասնաճիւղս ունի հինգ մնայուն

յանձնախումբեր.

Ա– Հիւանդներ այցելող յանձնախումբ, որ զանազան առիթներով այցելեց Լաւալի տուներու եւ հանգստարաններու մէջ գտնուղ հայ տարեցները:

Բ– Հեռաձայնի յանձնախումբ, որ պատշաճօրէն տեղեակ պահեց անդամները մասնաճիւղի բոլոր գործունէութեան մասին:

Գ– Անդամական յանձնախումբը զբաղեցաւ մասնաճիւղի անդամական վիճակով, նաեւ քարոզչական աշխատանք տարաւ նոր եւ երիտասարդ անդամներ ներգրաւելու ՀՕՄ-ի շարքերէն ներս:

Դ– Դաստիարակչական յանձնախումբը քարոզչական, ազգային, արուեստի, առողջապահական նիւթեր ներկայացուց անդամական ժողովներուն, ինչպէս նաեւ կազմակերպեց «Փոքրերու Կաղանդ» ներկայութեամբ մանկական երգերու մեկնաբան՝ Թալինին, որ ինչպէս անցեալ տարիները, այս տարի եւս նիւթական եւ բարոյական յաջողութիւն արձանագրեց: Սոյն յանձնախումբը կազմակերպեց նաեւ «Տաղանդի Երեկոյ», ուր մանուկները ներկայացան ասմունքով, երգով եւ նուագով: Այս տարուան նորութիւն էր յանձնախումբի կազմակերպած սննդագիտական դասընթացը:

Ե– Ընկերային յանձնախումբը մեծ բաժին բերաւ ձեռնարկներու յաջողութեան, ինչպէս նաեւ ճաշերու պատ-

Տօնավաճառի բացում

րաստութեան եւ վաճառքին:

Այս տարի մասնաճիւղը կազմակերպեց Զաւախքի օգնութեան նուիրուած ճաշկերոյթ, տարեկան տօնավաճառ, Ամանորի ձեռնարկ, ծաղկազարդի կողովներու վաճառք, Ս. Գէորգ եկեղեցւոյ հոգաբարձութեան հետ՝ Վարդանացի սօնակատարութիւն, Մոնթրէալի «Սօսէ» մասնաճիւղին հետ՝ Կանանց միջազգային օր եւ ՀՕՄ-ի օր:

Փետրուար 27–ին տեղի ունեցաւ հոգեհանգստեան արարողութիւն ՀՕՄ-էն առ յաւէտ բաժնուած անդամներու եւ բարերարներու յիշատակին Ս. Գէորգ եկեղեցւոյ մէջ:

Մասնաճիւղս պատշաճօրէն կը զօրագցի Շրջանային վարչութեան ծրագիրներու յաջողութեան, ինչպէս նաեւ կը գործակցի քոյր միութիւններ-

րու եւ Լաւալի Հայ կեդրոնէն ներս գործող մարմիններու հետ:

Մասնաճիւղս կատարեց իր բոլոր նիւթական պարտաւորութիւնները եւ տրուած ըլլալով որ Ն.Ս.Օ.Տ.Տ Արամ Ա. Վեհափառ այտ տարին նուիրած է Հայ Մանուկին, մասնաճիւղս Ս. Յակոբ վարժարանի յատկացումը բարձրացուց: Ան իր նիւթական եւ բարոյական մասնակցութիւն բերաւ նաեւ ՀՕՄ-ի ծաղկոցին, Ս. Յակոբ եկեղեցւոյ շաբաթօրեայ վարժարանին, Հորիզոն շաբաթաթերթին, եկեղեցական եւ այլ կազմակերպութիւններու գործունէութեանց:

Մասնաճիւղս միշտ պատրաստ է հասնելու գաղութիս եւ հայրենիքի կարիքներուն, իր պատրաստակամ անդամներու ծառայութեան ոգիով:

Հոգեհանգստեան արարողութիւն ՀՕՄ-էն առ յաւէտ բաժնուած անդամներու եւ բարերարներու յիշատակին Ս. Գէորգ եկեղեցւոյ մէջ

ԸՆԿՀ. ԱՐՄԻՆԷ ՊԱՀԱՏՈՒՐԵԱՆ-ՄԱՂԱՔԵԱՆ Կ'ԱՐԺԱՆԱՆԱՅ ՀՕՄ-Ի ԳՆԱՀԱՏԱԳՐԻՆ

Ծնած է Հալէպ (Սուրիա), Պահատուրեան ընտանիքի յարկէն ներս, ցեղասպանութենէն վերապրած ծնողների:

Ընտանեկան միջավայրի մէջ, թէ անկէ դուրս, կազմաւորուած է հայեցի դաստիարակութեամբ: Աւարտել է ետք, Ազգային Հայկազեան նախակրթարանը, վկայուած է Հալէպի Ֆրանսական լիսէէն՝ պաքալորիայով: Հալէպի մէջ ստանձնած է կարեւոր պաշտօն Soc  it   de Banque-ի մէջ եւ եղած է գործօն անդամ հայկական կազմակերպութիւններու մէջ:

1969–ին, մօր հետ փոխադրուած է Պէյրութ (Լիբանան), եւ յաջորդող տասը տարիներուն աշխատած է Credit Libanais դրամատան մէջ, վերջին չորս տարիներուն ստանձնելով նոյն դրամատան մէջ մասնաճիւղի մը տնօրէնութեան պատասխանատուութիւնը: 1976–ին ամուսնացած է պրն Սուրէն Մաղաքեանին հետ:

1976–ին, փոխադրուած է Գանատայի Մոնթրէալ քաղաքը եւ 1980–ի Հոկտեմբերին միացած է Սուրբ Յակոբ եկեղեցւոյ Կրթական հաստատութիւններու Վարչական կազմին, իբր Կրթական Գործադիր Մարմնի Վարիչ–քարտուղար:

Բսանհինգ տարիներ պաշտօնավարել է ետք, 2005–ին, ընկհ. Արմինէ ինքնակամ հանգստեան կոչուած է, սակայն յաջորդող երկու տարիներու ընթացքին ան, որպէս կամաւոր խորհրդատու՝ կանոնաւոր ձեւով ներկայ եղած է գրասենեակէն ներս գրեթէ ամէն օր, իր գնահատելի օգնութիւնը բերելով դրասենեակի աշխատանքներուն:

Մեծ եղած է ընկհ. Մաղաքեանի ներգրումը որպէս վարիչ–քարտուղարուհի. ան իր արհեստավարժ ու հմուտ աշխատաձեւով վարած է գրասենեակի օրէ օր ուռճացող ու բարդացող գործերը. բանակցած է պետական պաշտօն-

եաներու հետ, համբերութեամբ եւ մեծ հասկացողութեամբ գործակցած է ծնողներուն եւ վարժարաններու անձնակազմերուն հետ: Ընկհ. Մաղաքեանի համար առաջնակարգ մտահոգութիւն եղած է հայ աշակերտը պահել հայ դպրոցին մէջ եւ առ այդ ջանք չէ խնայած կարելիութիւններ եւ դիւրութիւններ ստեղծելու հարիւրաւոր աշակերտներու համար: Ընկհ. Մաղաքեան հայրենասիրութեամբ տոգորուած մինչեւ օրս կը շարունակէ քաջալերել Հայ կեդրոնէն ներս գործող բոլոր կառույցները, ինչպէս նաեւ հայրենիքի մէջ բարեսիրական աշխատանքները:

Հայ Օգնութեան Միութեան Մոնթրէալի «Սօսէ» եւ Լաւալի «Ծուշի» մասնաճիւղերու վարչութիւնները մեծապէս գնահատելով ընկհ. Մաղաքեանի նուիրումը հանգէպ հայ դպրոցին եւ հայ աշակերտին, 15 մայիս 2011–ին, ՀՕՄ-ի Օրուան տօնակատարութեան ընթացքին զինք պատուեցին յատուկ գնահատագրով, մաղթելով երկար եւ առողջ կեանք:

ԸՆԿԻ. Մարալ Դերձակեան

Ֆրանսատառ La Presse օրաթերթը իր 11 Ապրիլ 2011 թիւով հրատարակած է քաղցկեղի հիւանդութեան նուիրուած յատուկ յաւելուած մը, ուր բազմիցս յիշուած է ՀՕՄ-ի «Սօսէ» մասնաճիւղի անդամ՝ ընկհ. Մարալ Դերձակեանի անունը՝ որպէս Institut du cancer de Montréal-ի հետազօտութեան դրամահաւաքի ընդհանուր տնօրէն կատարած գնահատելի աշխատանքը եւ բերած ներդրումը: Ստորեւ անգլերէն լեզուով կը ներկայացնենք ընկհ. Մարալ Դերձակեանի հակիրճ կենսագրականը եւ իր ասպարէզի մէջ գտած օրինակելի յաջողութիւնները:

On April 1st, Montreal’s La Presse newspaper published a supplement dedicated to the very first cancer research center in North America՝ the Montreal Cancer Institute (Institut du cancer de Montréal), which was founded in 1947. By reading the four-page supplement, we often came across the name of an ungerouhi: Maral Tersakian, executive director of this important institution.

Ungerouhi Tersakian completed her high school studies at College Nishan Palandjian Djemaran in Beirut, Lebanon. She then pursued a B.A. in administration at Haigazian College, and Master’s studies in Sociology at the American University of Beirut.

Having settled in Canada, Ungerouhi Tersakian worked at the Ontario March of Dimes in Toronto for one year, before moving to Montreal, where she joined the Montreal Cancer Institute. Feeling a predisposition and a love for philanthropy, she has undertaken specialized studies at the Universit   de Québec de Montréal, and has furthered her specialization by taking courses at the graduate level from the University of Madison, in Wisconsin, United States.

Thanks to her experience and training, Ungerouhi Tersakian was promoted to Director of Development in 1997, and Executive Director in 2009.

Ungerouhi Tersakian directs a team dedicated to raising funds for cancer research. Many means are utilized as fund-raising tools՝ specifically

the organization of a major benefit concert, the Concert contre le Cancer, major and annual campaigns, a run in downtown Montreal and many other events.

Ungerouhi Tersakian who is a well respected fund-raising professional in the Montreal philanthropic community, is also very involved in the Armenian Community Center: An active member of HOM, Hamazkayin and Sourp-Hagop Church, ungerouhi Tersakian actively participates in the development of these institutions close to her heart by sitting on numerous committees whose mission is to raise funds or organize special events.

MY ARMENIA, MY HOM

In October of 2010 the Armenian Relief Society celebrated its 100 Anniversary in Armenia.

When I boarded the Air France flight to Yerevan to join the ungerouhis of the largest independent non-sectarian philanthropic organization serving the humanitarian and cultural needs of the Armenian people, on their centennial journey, I had no idea that my life will change forever.

This was not my first time in Armenia, the truth is I was born there and I go back almost every summer as a tourist, and as a tourist I have a fantastic time in all the great restaurants, from authentic Armenian to the best French cuisine outside of Provence. Yerevan has them all and that's not everything. The concerts, the theatre the arts in general is a smorgasbord of Life candy. But none of those experiences prepared me for the journey I was about to take. Change came slowly, unexpectedly but naturally just like all real things in life.

At first it was the flags and the wreaths at Zizernagapert from 26 different countries with ARS chapters, coming together in solemn remembrance for the victims of the Genocide. Consider this sobering thought: ARS is in all those countries because of the Genocide. We are the daughters of survivors, we have come back not just to pay respect but to also in our own unique way to insure the survival of our nation.

The air is thick with positive energy one could almost feel Սօսե՛ Մայրիկ rushing around making sure everyone in haven is watching, and knowing of her she has also mobilized the blessings department to work overtime.

As we left the Remembrance Monument I could almost feel the pride on our ancestor's faces as they looked at us walking down the mountain «ուս ուսի» singing «Արիւնսդ դո՞ւ»... Yes the heavens were smiling!

If the message at Zizernagapert came as a mellow summer day then the visit to the orphanage in Vanazor must have been a summer storm. If you have been in a summer storm in Yerevan, you know that rain comes in suddenly and fiercely. It cleans everything in a matter of moments and then the sun shines the birds sing as if nothing happened.

As we entered the main building at the orphanage the children started singing for us. The tears were rolling down every ungerouhis face hiding them was pointless. The moment was surreal. Suddenly, every effort, every cent we had raised for our HOM became real people. Little people, people with arms and legs, people with voices and most importantly faces that looked up at us with puzzled smiles wanting to know why we were crying? Were we not happy with the cakes they had prepared? Did we not like the songs and dances they had practiced to present to us? One look through Vanazor one soon realizes that this school is the nicest building in the Surrounding area.

This is typical of everyplace we visited structures under ARS care were the most looked after.

I separate myself from the group and decide to take a walk through the campus, a young girl Zovinar, age 7, catches up with me and asks if she can hold my hand!

At the orphanage in Vanazor

First stop: clean and tidy bunk beds, next the classrooms small but well equipped, Gymnasium, old but organized; in the dim light I noticed a poster wrapped in plastic on the wall it was a poster of the Armenian Olympians. This poster speaks volume about the school. The children are taught to think big, positive, healthy thoughts. Soon it became obvious that they had achieved that at this school. When I ask my little escort Zovinar if I could give her one thing what would it be? To my astonishment this little polite young girl of 7 in a small village of Vanazor, asked if I could take a photo of her with my bag, and when I asked why (please sit down if you are not, you need to be ready for this) she gave me the designers name of my bag. And when I asked how she knew, the reply was: "I saw it in my computer lab on the internet."

The ARS of Sweden had given this school a computer lab.

Sale of luxury goods is one thing this Homouhi specializes in.

If I am sure of one thing in life besides the love of my family and my culture is this: *the desire for luxury brands can not exist without a science of well-being.*

I dreamt about Մոփիւսը that night. In my dream she had become a world famous designer.

Nothing is impossible after all as Father Emmanuel Vardanyan pointed out: *if someone had said to us that we will be celebrating the ARS 100th anniversary in free and independent Artsakh, 30 years ago, we would have thought it to be a dream!*

Well those dreamers should have seen our convoy of buses enter Artsakh escorted by a police motorcade. The welcoming banner at the entrance to Stepanagert summed it all up.

«Մենք համբուրում ենք սեր տուող ձեռքերը ՀՕՄ ու ի հերթի» (We kiss your love giving hands, ARS-ers).

ARS has become part of the essential fibre making up this great land. Our Land, one we have paid a very high price for. You would be hard pressed to find a family that had not made the highest form of sacrifice for this land.

At the Pantheon where the Azadamardiks of Artsakh are laid to rest, the appreciation for our work

achieved a new height as a General of our Army thanked us for giving him confidence in knowing that his young solders' families would be looked after if they don't come home from the battlefield, most of us were still thinking about his words when the *really* big thank you came. **It came so strong, so loud, with such a bang that the alarms of the nearby cars started to go off. Two fighter jets of the free independent army of Artsakh flew overhead in a military salute formation...** I wish I had 10 million eyes so I could give them to every Armenian in the world. There are no words I know to describe the emotion. All I know now that it is physically possible for ones heart to come out of one's chest to fly high with pride. This is the same pride that washes over you when you see the children in 11 Sosse Kindergartens of Artsakh start there day with Mer Hayrenik followed by 30 minutes of exercise while singing *"Hay kajer, hay kajer, orne yekel orhasagan, aryan gnov ankam bid azadenk Hayasdan..."*

It has been 6 months since that morning in Stepanagert where the sound of children singing from nearby school became the grand finale of our trip to Armenia. Our trip may be over but the journey just started, this trip changed me personally in too many ways to mention.

This little article is only a sample of the rich wonderful, meaningful life changing experience the **ARS centennial celebration in Armenia** was to me.

I have to make sure the **ARS prospers and continues its wonderful work, so when they celebrate the 200 years in Erzroum, the ungerouhis can stay at a luxury resort on mount Ararat called Hayasdan and they can all shop at exclusive designer boutique called "Zovinar International."**

And this time it will be all of us creating an *irarantsoum* in the Heavens!

CLARA AGOPIAN

ՀՕՄ-ի 100-ամեակի եզրափակիչ հանդիսությունները Մայր Հայրենիքի հողին վրայ

Ծիծեռնակաբերդ – ՀՕՄ-ի Գանատացի շրջանի ծաղկեպսակը

Հայ Օգնութեան Միութեան Գանատայի Շրջանը 86 անդամներով եւ համակիրներով մասնակցութիւնը բերաւ ՀՕՄ-ի 100-ամեակի եզրափակիչ հանդիսութիւններուն, որ տեղի ունեցան Մայր Հայրենիքի հողին վրայ՝ Հայաստան՝ Երկիր Դրախտավայր։

Մեր երթը սկսանք Ծիծեռնակաբերդէն, ուր հաւաքուած էին 26 երկիրներէ ժամանած ՀՕՄ-ի անդամները՝ միահամուռ եւ բացարձակ կարգապահութեամբ. իւրաքանչիւր շրջան ծաղկեպսակ մը գետեղեց եւ հոգեհանգստեան արարողութիւն կատարուեցաւ պատշաճ կերպով յարգելու համար յիշատակը մեր 1.5 միլիոն նահատակներուն։ Ապա ուղղուեցանք Եռաբլուր, մեր յարգանքի տուրքը ընծայելու Հայրենիքի ազատութեան համար զոհուած ազատամարտիկներու յիշատակին։ Այցելեցինք նաեւ Սօսէ Մայրիկի շիրիմը։ Հերոսուհին վերջապէս իր արժանի վայրը գտած էր յաւերժօրէն հանգստանալու հայրենի հողին մէջ։

Յաջորդ օրերուն, Հայաստանի Հանրապետութեան Նախագահ՝ Վսեմաշուք Սերժ Սարգսեան, ի պատիւ ՀՕՄ-ի 100-ամեայ բարեսիրական եւ ազգանուէր գործունէութեան, յատուկ ընդունելութիւն մը կազմակերպած էր Նախագահական Պալատի շէնքէն ներս։ Սոյն շքեղ ընդունելութեան հրաւիրուած էին ՀՕՄ-ի անդամները անխտիր, ուր խօսք առաւ Վսեմաշուք Նախագահը եւ անդրադարձաւ կազմակերպութեան 100-ամեայ նուաճումներուն։

Մասնակցեցանք ՀՕՄ-ի մանկապարտէզներու Պնակ մը Կերակուր ծրագրին Վանաձորի մանկապարտէզէն ներս։

Ներկայ եղանք նաեւ Հայաստանի Շրջանային Վարչութեան 100-ամեակին նուիրուած տօնակատարութեան, որ տեղի ունեցաւ «Մոսկուա» շարժասրահին մէջ։ Հոն հաւաքուած էին աշխարհի չորս անկիւններէն հայրենիք ժամանած ՀՕՄ-ականները եւ մեր հայրենի ժողովուրդը, որ եկած էր հաղորդուելու այս մեծ կազմակերպութեան նուաճումներուն ի սփիւռս աշխարհի ինչպէս նաեւ հայրենիքի, Արցախի եւ Զաւախքի մէջ։

Անշուշտ մեր ներկայութիւնը բերինք նաեւ ՀՕՄ-ի Կեդրոնական Վարչութեան նախաձեռնած 100-ամեակի տօնակատարութեան նուիրուած շքեղ հանդիսութեան, որ տեղի ունեցաւ Օփերայի մեծ դահլիճին մէջ։ Ներկայ էին պետական եւ առատուութեանց ներկայացուցիչները։

Պաշտօնական ճաշկերոյթ մը եւս

սարքուած էր կազմակերպութեամբ ՀՕՄ-ի Հայաստանի Շրջանային Վարչութեան, որուն ներկայ եղան պաշտօնական հիւրեր։ Առաջին Տիկնոջ ներկայութիւնը առաւել փայլէ տուաւ երեկոյի մթնոլորտին վրայ։

Հիւրը եղանք նաեւ Հայաստանի Հանրապետութեան Սփիւռքի նախարարութեան նախաձեռնած ընդունելութեան։ Նախարարուհի Հրանուշ Յակոբեան բացառիկ հիւրասիրութիւն մը սարքած էր նախարարութեան շէնքէն ներս, յատուկ գեղարուեստական ծրագիրով։ Հիւրասիրութեան ընթացքին նախարարուհին բարձր գնահատելով ՀՕՄ-ի տարած աշխատանքը հայապահպանման ու հայրենիքի ծառայութեան մարզերէն ներս զայն պարգեւատրեց նախարարութեան ոսկէ մետալով։ Երեկոն ընթացաւ մտերմիկ եւ անկեղծ մթնոլորտի մէջ։

Կիրակի Հոկտեմբեր 17-ին ուղղուեցանք դէպի Արցախ, անցնելով Խոր Վիրապէն, ուր անգամ մը եւս օրհնուեցանք Գրիգոր Լուսաւորիչի կանթեղին իւղով եւ ապա դիմեցինք դէպի Նորավանք։ Հոս՝ դիմաւորուեցանք ընկերուհի Տիանա Հաճէթեանի՝ Նորավանքի բարենորոգումներու բարերարուհիին, ինչպէս նաեւ Նորավանքի հովիւ քահանային կողմէ։ Տէր հայրը մեր խնդրանքին ընդառաջելով հոգեհանգստեան պաշտօն մատուցեց հանգուցեալ Ազգային Բարերար Պարոն Տիգրան Հաճէթեանի հոգևոյն, որուն շիրմին վրայ գետեղեցինք նաեւ ծաղկեպսակ մը։

Ապա ուղղուեցանք Արցախ՝ Շուշիէն անցնելով մինչեւ Ստեփանակերտ։

Այցելեցինք Գանձասարի Վանքը, Տիգրանակերտի Բերդն ու ՀՕՄ-ի հովանաւորութիւնը վայելող «Սօսէ» Մանկապարտէզը եւ այլ տեսարժան վայրեր։

Արցախի ՀՕՄ-ի Մեկուսի Մասնաճիւղը նաեւ կազմակերպած էր շատ գեղեցիկ հանդիսութիւն մը՝ նուիրուած ՀՕՄ-ի Հարիւրամեակին։ Այս առթիւ Հանրապետութեան Նախագահ Բազօ Սահակեան ԼՂՀ «Վաչագան Բարեպաշտ» մետալով պատուեց ՀՕՄ-ի Կեդրոնական Վարչութիւնը, իսկ ՀՕՄ-ի Արցախի Վարչութիւնը՝ ԼՂՀ «Երախտագիտութեան» մետալով։ Անմոռանալի միջոցառումները իրենց լրումին հասան պաշտօնական ճաշկերոյթով մը։

Գանատայի շրջանի ընկերուհիները այցելեցին նաեւ Ախուրեան Շրջանի «Մօր եւ Մանկան» կեդրոնը։ Կեդրոնը ունի նորօրեայ բոլոր կարելիութիւնները պարունակող առողջա-

ԾԱՄԲՈՐԴՈՒԹԻՒՆ ԴԷՊԻ ՀԱՅԱՍՏԱՆ

Սա առաջին անգամն էր. ես Հայաստանը տեսել էի մօտաւորապէս տասը տարիներ առաջ, բայց այս անգամուայ ճամբորդութիւնս ուրիշ էր. ընկերուհիներով էիմք, բոլորս ՀՕՄուհիներ, հարիւրի մօտ։ Այնտեղ էիմք մեր հոգուն հարազատ ՀՕՄի Հարիւրամեակին նուիրուած ձեռնարկների վերջին փուլն ամբողջացնելու։

Պէտք է ասել, որ արձայավայել ընդունելութիւն ունեցանք, վարդերով դիմաւորուեցինք, շքեղ պանդոկ, ճոխ նախաճաշ... հապա ձեռնարկները, հիւրասիրութիւնները, հանդիպումները՝ Հայաստանի Հանրապետութեան Վսեմաշուք Նախագահ՝ Սերժ Սարգսեանի, Սփիւռքի Նախարարի, որոշ պաշտօնական անձերի հետ, այս բոլորը, բոլորը շատ լաւ էին, շոյալօրէն պատրաստուած... բայց այն, որ իմ սրտիս դուր եկաւ մեր ացելութիւններն էին դպրոցներին, մանկապարտէզներին, «Մօր ու մանկան» առողջապահական կենտրոնին եւ յատկապէս երբ Մուղնիի Սուրբ Գեորգ վանքում մեզ հիւրասիրեցին տաք լաւաշով, պանիրով ու քարմ կանաչեղէններով։ Այդ՝ հիւրասիրութեան ամենալաւ ձեւն էր, զգում էի որ իրենց արածը սրտից էր բխում ու մեր սրտերին ցստում, դա հարազատութիւն էր, մտերմութիւն, դա բարեկամութիւն էր։ Նոյնը ես զգացի Արցախում։ Մարդիկ աւելի հարազատ էին, Երեսնում պաշտօնականութիւն շատ կար, ճոխութիւն, առատութիւն, ի հարկէ պէտք է ասել, որ մեր հայկական սեղանները միշտ առատ են եղել։ Բայց, բայց չէ՞ որ մեր հայրենիքը դեռ շատ կարիքներ ունի։

Իսկ Արցախը։ Այնտեղ արդէն ամէն ինչ փոխուում է, ինչպէ՞ս հաւատալ, որ պատերազմին աւերակ դարձած Ստեփանակերտը, տասը տարուայ մէջ այսպէս գեղեցիկ վերաշինուել է։ Շուշին այդպէս հպարտ նստել է բարձունքին, կարծես արհամարհելով գազան թշնամուն։ Հապա Տիգրանակէրտը դուրս եկած հողից, զգում ես, որ ապրում ու պայքարում է Արցախիցին։

Հիմա, այս ճամբորդութիւնը յուշ պիտի դառնայ։ Երազ։

Տեսնելու՞ եմ մօրից էջմիածինը, Կիւմրին, Սեւանը կապուտակ, մեր նահապետ՝ ալեւոր Արարատը, հառազագաթ Արագածը... իսկ մեր չքնաղ Երեսնը իր քաղաքաւաններով, քանգարաններով, այգիներով, սրճարաններով եւ գրախանութներով, լեցուն գիրքերով։

Փաղցր երազ էր։ Եւ ես արդէն կարօտում եմ Հայաստանը։

ԶՈՒԱՐԹ ԾԱՏՈՒՐԵԱՆ

Կ'այցելենք ՀՕՄ-ի «Սօսէ» մանկապարտէզ

պահական եւ բժշկական անհրաժեշտ սարքերն ու ծառայութիւնները։ Կեդրոնը ունի նաեւ ծննդատուն ուր տարեկան աշխարհ կու գան մօտաւորապէս 1200 մանուկներ։

ՀՕՄ-ի Հարիւրամեակի եզրափակիչ հանդիսութիւնները նոր ճանապարհ մը բացին մեր առջեւ։ Իւրաքանչիւր ՀՕՄ-ական վերանորոգուած ուխ-

տով եւ տողորուած եռանդով, պատրաստ է դիմադրուելու նոր մարտահրաւէրներ ծառայելու համար իր ժողովուրդի աշխարհացրիւ զաւակներուն եւ հայրենի հողին վրայ ապրող արիւնակիցներուն։

ՀՕՄ-Ի ԳԱՆԱՏԱՅԻ ԾՐՋ. ՎԱՐՉՈՒԹԻՒՆ

Առաջին Տիկնոջ ներկայութիւնը առաւել փայլք տուաւ պաշտօնական ճաշկերոյթին

«ՀՕՄ-ի Օր»ուան տօնակատարութիւն Թորոնթոյի մէջ

Հայ Օգնութեան Միութեան «Ռուբինա» մասնաճիւղի կազմակերպած «ՀՕՄ-ի Օր»ուան ձեռնարկը, տեղի ունեցաւ, Կիրակի, 8 Մայիս, 2011, երեկոյեան ժամը 5:00–ին, Հայ երիտասարդական համալիրի «Համազգային» թատերասրահին մէջ, ներկայութեամբ գաղութիս Հոգեւոր Հովիւ Գերապատիւ Տէր Մեղրիկ Ծ. Վրդ. Բարիքեանի, Գանատայի Շրջանային Վարչութեան ներկայացուցիչներ՝ ընկ՛հ. Գեղուհի Պաթաճեանի եւ ընկ՛հ. Վարսենիկ Սարգիսեանի, Հայ Կեդրոնի հովանիին ներքեւ գործող միութիւններու ներկայացուցիչներուն եւ շուրջ 300 ազգայիններու:

Հանդիսութիւնը սկսաւ Գանատայի, Հայաստանի եւ ՀՕՄ-ի քայլերգներով:

Օրուան հանդիսավարն էր ընկ՛հ. Սիլվա Փայլեան: Ան բեմ հրաւիրեց ՀՕՄ-ի «Ռուբինա» մասնաճիւղի ատենապետուհին՝ ընկ՛հ. Իրէն Թիլմի, որ հպարտութեան եւ գոհունակութեան զգացումով ներկայացուց մասնաճիւղի տարեկան գործունէութիւնը, ինչպէս նաեւ զնախնեց անդամուհիներուն անխոնջ եւ անսակարկ աշխատանքը:

Այս տարի ՀՕՄ-ի «Ռուբինա» մասնաճիւղի հաստատած համալսարանական մրցանակ–կրթաթոշակին արժանացան փայլուն արդիւնքներ ձեռք բերած համալսարանական աշակերտներ՝ Նարէ Գալուստեան, Անի Աբրահամեան, Հայկ Մանուկեան եւ Մհեր Արայեան: «Դրօ Նաճարեան» մրցանակին տիրացաւ Թայլին Նուսեան, իսկ «Կամաւոր երիտասարդ»ի մրցանակին արժանացաւ Շանթ Հալլաճեան, Հայ կեդրոնէն ներս իր ցուցաբերած ազգանուէր եւ կամաւոր աշխատանքին համար:

Գեղարուեստական յայտագրին իր մասնակցութիւնը բերաւ իւրայատուկ տաղանդով օժտուած ուսանողուհի Անուշ Դորդորեանը, որ ասմունքեց ժազ Յակոբեանի «Մենք Կը Շինենք» բանաստեղծութիւնը:Ապա Մհեր Գա-

րակէօգեան դաշնակի վրայ նուագեց նախ Պախէն ապա Արամ Խաչատուրեանէն մէկական երաժշտական կտոր եւ հմայեց ներկաները: ՀՕՄ-ի Ամենօրեայ վարժարանի ուսնողուհի Լին Իշ–նար իր դիւթիչ ձայնով երգեց երկու երգ, Սիրուշոյի՝ «Մայրիկը» եւ «Բարի Արագիւ», դաշնակի ընկերակցութեամբ Հռիփսիմէ Տէմիրճեանի: Յայտագիրը շարունակուեցաւ Սերուժ Գալուստեանի տուտուկի նուագով, որուն քանոնով ընկերացաւ Մատեանա Թորոսեան:Գեղարուեստական յայտագիրը աւարտեցաւ պարով մը, կատարողութեամբ «Համազգային»ի պարախումբին, որուն պարուսոյցն է օրդ. Լուի Նաճարեանը:

Օրուան բանախօսն էր ընկ. Լեւոն Հասրճեան, որ անդրադարձաւ ՀՕՄ-ի ձեռնարկած օժանդակութեան ծրագիրներուն, ծառայութեան եւ նուիրումի ոգիին, թէ՛ Սփիւռքի եւ թէ՛ հայրենիքի մէջ, ինչպէս նաեւ տարիներու ընթացքին ՀՕՄ-ի արձանագրած յաջողութիւններուն:

Ինչպէս նախորդ տարիներուն, այս տարի եւս մեծարուեցան ընկերուհիներ: Այս տարի մեծարանքի արժանացան ընկ՛հ. Սեդա Եուսէֆեան եւ Սամ Մանուկեան, հայ գաղութէն ներս իրենց երկար եւ անսակարկ ծառայութեան համար, իսկ բժիշկ Պերճ Մինասեան, բժշկական մասնագիտութենէն ներս իր արձանագրած պատուաբեր նուաճումներուն համար, ինչպէս նաեւ Արցախի առողջապահական բնագաւառէն ներս իր մատուցած նուիրեալ օժանդակութեան համար:

Բեմ հրաւիրուեցան նորագրեալ ընկերուհիները՝ Յամիկ Զարուկեան–Շահինեան, Անի Հասրճեան, Անի Գազանճեան, Մարլէն Ֆէրմանեան, Արծուիկ Զօպանեան եւ Սոնիա Պուտագեան, որոնք կատարեցին երգման արարողութիւն, կնքամայրութեամբ վաստակաւոր ընկ՛հ. Լորա Մովլեանի:

50 տարուան ծառայութեան զար-

դասեղին արժանացաւ ընկ՛հ. Մարի Տարագճեան

35 տարուան զարդասեղին արժանացան ընկերուհիներ՝ Արփի Աճէմեան, Հուրի Նաճարեան եւ Վերժին Զարչաֆճեան:

25 տարուան զարդասեղին արժանացան ընկերուհիներ՝ Զեփիւռ Տորնա, Նայիրի Շահինեան, Լորիս Օհանէսեան եւ Սոֆի Սերոբեան:

15 տարուան զարդասեղին արժանացան ընկերուհիներ՝ Մարի Կոզմանեան, Ալին Ղազարեան, Անի Ղազարեան, Ռուբինա Գասապեան, Մարալ Գազանճեան ժազլին Քէշիշեան, Արաքսի Խարման, Նուարդ Գրիգորեան, Արտա Մահտեսեան, Ալիս Թաշճեան, Հուպի Զաքմաքեան, Նատիա Ինճէյեան, Շուշան Թորոսեան, Յլորա Վարդանեան եւ Նուէր Քէօսէյեան:

Հանդիսավար ընկերուհիին հրաւերով գաղութիս Հոգեւոր Հովիւ Տէր Մեղ-

րիկ Ծ. Վրդ. Բարիքեան փոխանցեց իր սրտի խօսքը: Հայր Սուրբ նախ շնորհաւորեց զարդասեղ ստացող ՀՕՄ-ուհիները եւ նորագրեալները եւ զնահատեց ՀՕՄ-ի ընկերուհիներուն անշահախնդիր եւ անխոնջ աշխատանքը, ապա Պահպանիչով փակեց հանդիսութիւնը:

Զեռնարկի աւարտին, երիտասարդական համալիրի գաւիթին մէջ, տեղի ունեցաւ ճոխ եւ բացառիկ հիւրասիրութիւն, զորս պատրաստուած էր յանձնախումբի ընկերուհիներուն ջանքերով:

Օրուան Կարկանդակի հատումը կատարեցին երէց ընկերուհի Մարի Տարագճեան եւ երիտասարդ ընկերուհի՝ Յամիկ Շահինեան–Զարուկեան: Տեղի ունեցաւ մոմավառութիւն, ուր ներկաները վառեցին իրենց մոմերը եւ կատարեցին իրենց սրտաբուխ նուիրատուութիւնը:

Ա. ՍԱՖԱՐԵԱՆ

ՀՕՄ-ի «ՌՈՒԲԻՆԱ» ՄԱՍՆԱԺԻՂԻ ԱՏԵՆԱՊԵՏ ԸՆԿՀ. ԻՐԷՆ ԹԻԼԻՄԻ ԽՕՍՔԸ ՀՕՄ-Ի ՕՐՈՒԱՆ ԱՌԹԻԻ

Այս տարի լրանում է Թորոնթոյի «Ռուբինա» մասնաճիւղի աշխատանքների 48–րդ տարին, որի ընթացքին մեր կազմակերպութիւնը իր անձնուէր անդամուհիների մասնակցութեամբ աշխատել է իրականացնել ՀՕՄ-ի նպատակները, որոնք են ծառայել Հայ ժողովրդին իր բարեսիրական, առողջապահական, կրթական եւ դաստիարակչական մարզերում, իսկ Հայաստանի անկախութիւնից ի վեր իր կարելին չի խնայել նաեւ հայրենիքի եւ Արցախի մէջ:

Մեր մասնաճիւղը այս տարուայ ընթացքին կազմակերպել է տարբեր ձեռնարկներ որոնցից կարելի է յիշել:

ՀՕՄ-ի տարեկան տօնավաճառը (պազար) որը այս տարի տեղի ունեցաւ 2010 թուականի Նոյ. 6 եւ 7–ին: Թէեւ ունենցանք տեղի սահմանափակում, կենդրոնի շարունակող շինարարական աշխատանքների պատճառով, բայց կարելի է ասել որ բազարի յանձնախումբի ջանասիրութեամբ եւ նուիրումով ունեցանք զրական արդիւնք, որից ստացած հասոյթը տրամադրեցինք ՀՕՄ-ի ամենօրեայ վարժարանին:

2010 –ի Նոյ. 27–ին Հայ Բարեգործական Ընդհանուր Միութեան սրահում անսահման բժախնդրութեամբ եւ չքեղօրէն տօնեցինք Երեւանին նուիրուած տոճմիկ երեկոն, որի վարակիչ եւ ջերմ մթնոլորտը ներկաների հետ էր մինչեւ ուշ գիշեր:

2010–ի Դեկտ. 10–ին ըստ աւանդութեան ձեռնարկուեց նոր տարուան ընդառաջ խրախճանքը, գոհունակութիւն պատճառելով բոլոր ներկաներին:

Ըստ սովորութեան Փետրուար ամսի 27–ին Սբ. Աստուածածին եկեղեցում կատարուեց հոգեհանգստեան արարողութիւն մեզնից յաւերժ հեռացած ՀՕՄ–ի ընկեր–ընկերուհիների եւ բարերարների յիշատակին:

2011–ի Մարտ 6–ին տօնեցինք Կանանց Միջազգային Օրը Westin Prince պանդղում, օրուայ բանախօսն էր Canadian center for Policy Alternative հաստատութեան տնտեսագէտ ՏիկինԱրմինէ Ելնիդեանը: Տօնակատարութեանը մասնակցեցին մեծ թուով Հօմուհի եւ ոչ–Հօմուհի երիտասարդներ: Այս ձեռնարկի հասոյթի մէկ մասը յատկացուեց անտուկ են անօգնական կանանց պաշտպանման կենտրոն Dr. Roz’s Healing Place–ին:

Ապրիլ ամսուայ ընթացքին մասնակցել ենք Canadian Cancer Society–ի կազմակերպած նարգիս (Daffodil) ծաղիկների վաճառման, ինչպէս նաեւ Canadian Food Bank–ին ուսեստեղէն նուիրելով:

Մեր յաջորդ ձեռնարկն էր ՀՕՄ–ի տարեկան քայլարշաւը, որը տեղի կ’ուներայ կիրակի Յունիս 5–ին: Այս ձեռնարկի հասոյթի մէկ մասը յատկացնելու ենք ՀՕՄ–ի Ախուրեանի Մօր եւ Մանկան Ծննդատանը եւ Թորոնթոյի Sick Kids հիւանդանոցին:

Վերոյիշեալ բոլոր ձեռնարկներից գոյացած նիւթական հասոյթից յատկացումներ ենք կատարում նաեւ,

Հայաստանում եւ Արցախում՝ «Սօսէ» Մանկապարտէզներին, Ախուրեանի մօր եւ մանկան ծննդատանը, Ծնողագուրկ մանուկներին եւ ուսա-

նողներին, ինչպէս նաեւ Զաւախքին.

Իսկ Գանատայում՝ Հայ դատի աշխատանքներին, Հայ մամուլին, Հորիզոն շաբաթաթերթին, «Հայաստան» հիմնադրամին, Հայաստանի Դեսպանատան եւ Հայ կենտրոնի նորոգութիւնների ծախսերին:

Թորոնթոյի հայկական հաստատութիւնների յատկացումների կողքին մասնաճիւղս հաստատած է հետեւեալ մրցանակ–կրթաթոշակները:

ՀՕՄ–ի Համալսարանական 3 Կրթաթոշակներ հիմնուած բարձր միջինի վրայ: Երկու մրցանակ կը տրամադրուի համալսարանի առաջին տարուայ երկու հայ ուսանողի եւ երրորդը բարձրագոյն ուսման հետեւող փայլուն նիշերով մէկ ուսանողի:

ՀՕՄ–ի «Դրօ Նաճարեան հիմնադրամի կրթաթոշակ» համալսարանական որեւէ տարուայ մի հայ ուսանողի որը ցուցաբերած է փայլուն արդիւնքներ:

ՀՕՄ–ի «Հայերէն լեզուի եւ Մարգարիտ Գաբրիէլեան հիմնադրամի անգլերէն լեզուի մրցանակներ»։ Կը տրուին ՀՕՄ–ի միջնակարգի եւ երկրորդական վարժարանի աւարտական դասարանների բարձրագոյն միջինը ունեցող աշակերտներին:

ՀՕՄ–ի «Տարուայ կամաւոր երիտասարդի մրցանակ» զնահատելու Թորոնթոհայ գաղութի մէջ կամաւոր ծառայութիւն կատարած մի հայ երիտասարդի:

ՀՕՄ–ի Մրցանակ տեղական երկրորդական երկու վարժարանների Sir John A Mc Donald–ի եւ Loretta Abby–ի

չըջանաւարտ մի աշակերտի, որը կատարած է ընկերային կամաւոր ծառայութիւն:

ՀՕՄ–ի մրցանակ Ս. Գրիգոր Լուսաւորիչ Կաթողիկէ Եկեղեցու Շաբաթօրեայ վարժարանի աւարտական ծառայասէր մի աշակերտի:

Վերջին երեք տարիներին հիմնած ենք Զօրեան հիմնարկի ամառային խտացեալ ցեղասպանութեան եւ մարդկային իրաւունքների դասընթացների կրթաթոշակը, որը կը տրուի արժանաւոր մի հայ երիտասարդի որպէսզի ապագային իր ներդրումը ունենայ Հայ Դատի աշխատանքներին: Անցեալ տարի այս կրթաթոշակին արժանացաւ Արա Պոյաճեանը:

Սիրելի Հօմուհիներ, նշուած բոլոր ձեռնարկները իրականացուել են Զերանշահախնդիր եւ զոհաբերող մասնակցութեամբ. երախտապարտ ենք բոլորիդ, վարձքերնիդ կատար եւ շնորհակալութիւն, թող որ ձեր զոհողութիւնները բազմապատիկ փոխարինուեն:

Թոյլ տուէք վերջում կրկնակի շեշտել որ մեզ՝ Հօմուհիներիս սպասում են ապագայի աշխատանքները, որոնք իրականացնելու համար կարիք ունենք ժամանակակից գիտութեամբ զինուած թարմ ուժերի: Ուստի պէտք է մեր գործով քաջալերենք երիտասարդութիւնը անդամագրուելու ՀՕՄ–ի շարքերին: Առանց երիտասարդ ուժերի անհնարին է յաջողութեամբ կատարել եւ գործադրել ապագայ ծրագրերը որոնց անսահման կարիքը ունեն սփիւռքը եւ ի մասնաւորի Հայաստանը եւ Արցախը:

Շնորհակալութիւն:

Դիտագներ մասնաճիւղի կեանքէն

Փետրուար 27-ին Ար. Աստուածածին եկեղեցիէն ներս կատարուեցաւ հոգե-հանգստեան արարողութիւն մեզմէ յաւերժ հեռացած ՀՕՄ-ի ընկեր-ընկերուհիներու եւ բարերարներու յիշատակին: Աւարտին՝ ընկերուհիները հաւաքուեցան խորանին առջեւ, աւանդական խմբանկարին համար:

Ամանորի նախատօնակ. 10 Դեկտեմբեր 2010

ARS SOCIAL SERVICES REPORT (June 2010 - March 2011)

The Social Service had a total of 580 clients. Cases vary from housing to placement at nursing homes. This year most cases were related to social housing, and employment. For social housing the applications are completed online at the office, then printed and handed to the clients for mailing. Later follow ups are done when needed. In cases of employment resumes are prepared, and clients are assisted by referral and networking.

This year we had two cases of homeless elderly. For one we contacted the family, had them involved and were able to place him at a nursing home. Unfortunately the second elderly client has no family, and refused assistance regarding housing issues but we were able to help him with daily needs, such as clothing, food and directing him to shelters.

During the holidays monetary donations were made for needy families and on Christmas time we assisted 3 families with gift certificates.

At the same time we were approached by Very Rev. Father Meghrig to donate gift baskets to the needy families. With the consent of the clients we gave names of 4 families to St. Mary's Church to visit them with their gifts.

For New Year's celebrations, we organized our annual visit to 3 nursing homes to celebrate Christmas.

Each month lunch is prepared for Ararat nursing home on the last Wednesday of the month. Those who would like to make contributions, please approach to our office only, and contact Lolita Naranian.

There are 27 elderly at Ararat, 11 at North York, and 4 at Seven Oaks nursing homes. If anyone would like to join our volunteers to visit the elderly please contact the office.

Ung. Lolita Naranian has been attending the LIP council meetings, which is a Local Immigration Partnership Project that provides information to newcomers. By her joining this group we are able to network with other agencies. We have also been able to advertise our office in the booklet that has been provided by the council.

ARS SOCIAL SERVICES
(416) 495-0644

Հ.Օ.Մ.-ի «Ռուբինա» մասնաճիւղի տարեկան Տօնավաճառը (պագար)

Հայ Օգնութեան Միութեան «Ռուբինա» մասնաճիւղի այս տարեշրջանի տօնավաճառը տեղի ունեցաւ 6-7 Նոյեմբեր, 2010-ին, Թորոնթոյի Հայ Երիտասարդական Կեդրոնի ընդունելութեան սրահին մէջ:

Ժամը 11-ին, ներկայութեամբ Ս. Աստուածածին եկեղեցւոյ Հովիւ՝ Տէր Մեղրիկ Մ. Վարդապետ Բարիբեանի, Հ.Յ.Դ. Ս. Թէհլիրեան Կոմիտէի հերթապահ՝ Ընկ. Վաչէ Գըլըպողեանի, Հայ Կեդրոնի քոյր միութիւններու ներկայացուցիչներու, ՀՕՄի Շրջանային Վարչութեան Օնթարիոյի ներկայացուցիչներու՝ ընկհ. Գեղուհի Պաթմահանի եւ ընկհ. Վարսենիկ Սարգիսեանի եւ կարգ մը հայրենակիցներու եւ ՀՕՄ-ականներու, կատարուեցաւ պագարի բացման արարողութիւնը:

Տօնավաճառի յանձնախումբի ատենապետուհի՝ ընկհ. Ալիս Թաշեանի երախտագիտական խօսքեր ուղղեց յանձնախումբի ժրջան ընկերուհիներուն, որ նկատի ունենալով ներկայ դժուար պայմանները իրականացուցին պագարի ձեռնարկը, Հայր Բարիբեանին եւ Հոգաբարձութեան, որ արտօնութիւն տուին յանձնախումբին օգտագործելու եկեղեցւոյ խոհանոցը, ինչպէս նաեւ հրաւիրեալներուն իրենց ներկայութեան համար:

Ապա, «Ռուբինա» մասնաճիւղի ատենապետուհին՝ ընկհ. Իռէն Թելիմեանը ներկայացուց պատուոյ ՀՕՄ-ուհի՝ ընկհ. Սոնա Արթինեանը գնահատելով անոր տարիներու ՀՕՄ-ին մատուցած ծառայութիւնները եւ զինք հրաւիրեց կատարելու պագարին պաշտօնական բացումը: Երբ ընկհ. Արթինեան հատեց բացումին կապոյտ ժապաւէնը, Հայր Բարիբեան օրհնեց պագարը մաղթելով որ այսչափ նեղութիւններով իրականացուած պագարը բերէ յանձնախումբի

սպասածէն առաւել հասոյթ մը: Պաշտօնական բաժնի աւարտին ընկ. Վաչէ Գըլըպողեան նաեւ իր քաջալերական խօսքերը ուղղեց ՀՕՄ-ի ընկերուհիներուն բարեմաղթելով յաջող պագար մը:

Ներկաները մօտեցան պագարի զանազան տաղաւարներուն: Կային արդուզարդի, խոհանոցային, հիւրասիրութեան, Կազանդի եւ Ս. Մնունդի ապրանքներ, ինչպէս նաեւ փոքրիկներու հագուստեղէն եւ այլն: Ճաշին մասը նաեւ ճոխ էր եւ համադամ:

Պագարի ծրագրին մաս կը կազմէր նաեւ Sick Kids-ի գանձանակը, որուն մօտեցան տասնեակ այցելուներ կատարելով իրենց նուիրատուութիւնը:

Կիրակի առաւօտեան պագարը ունեցաւ նաեւ անակնկալ այցելուներ Մոնթրէալէն՝ ՀՕՄ-ի Շրջանային Վարչութեան ատենապետուհի՝ ընկհ. Աննա Պուլկարեանը ընկերակցութեամբ ընկհ. Վարդուկ Պէգճեանի:

Պագարի վերջաւորութեան յայտարարուեցան վիճակահանութեան արդիւնքները:

Այս տարի նուէրները կը կազմէին կանխիկ դրամ: Յայտարարուեցան հետեւեալ 4 շահողներու անունները՝

Առաջին նուէր,	2000 տոլար,
Տիկ. Թամար Մուրատեան	
Երկրորդ նուէր,	1000 տոլար,
Պրն. Վաչէ Գըլըպողեան	
Երրորդ նուէր,	500 տոլար,
Պրն. Շանթ Ղազարեան	
Չորրորդ նուէր,	500 տոլար,
Տիկ. Լիլիթ Բախշեան	

Թէեւ այս տարեշրջանին Հայ Կեդրոնի նորոգութեան պատճառով պագարը տեղի ունեցաւ Երիտասարդական Կեդրոնին մէջ, սովորականէն աւելի փոքր տարողութեամբ:

Թղթակից

ՀՕՄԻ ԱՄԱՌԵԱՅԻՆ ԺԱՄԲԱՐ ՅԱՃԱԽՈՂ ԱԾԱԿԵՐՏՆԵՐՈՒՆ ՏՊԱԽՈՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐԸ

Ես անհամբեր կը սպասեմ որ ՀՕՄի Ամառնային ծամբարը վերադառնամ: Մենք ամէն շաբաթ ուրախ ժամանակ կ'անցընենք: Երկուշաբթի, Երեքշաբթի, Չորեքշաբթի, Հինգշաբթի օրերը խաղեր կը խաղանք, արուեստ կ'ընենք, համակարգիչին վրայ կը խաղանք ու հայերէն երգեր ու պարեր կը սորվինք: Նաեւ Չորեքշաբթի օրերը Pizza կ'ուտենք եւ Ուրբաթ օրերը Տիկին Սիրվան մեզի պտոյտներու կը տանի: Ես չեմ կրնար սպասել, որ ամառ ըլլայ, որ ետ ճամբար երթամ:

ՄԵՂԵՂԻ ԿՈՍՏԱՆԵԱՆ

Ես շատ կը սիրեմ ՀՕՄի Ամառնային ծամբարը: Ամէն Ուրբաթ եթէ օդը հաճելի ըլլայ Տիկին Սիրվան եւ երիտասարդ ուսուցիչները մեզի պտոյտի կը տանեն: Ծամբարում մենք հայ երգեր, արտասանութիւններ եւ պարեր կը սովորենք: Մենք արուեստի դասեր կ'ունենանք, համակարգիչներու վրայ կը խաղանք ու մարզասրահի մէջ խաղեր կը խաղանք: Ամէն տարի, վերջին օրը ծամբարի մէջ, մենք հանդէս կը կ'ունենանք: Ամէն Հինգշաբթի օր մենք խումբերու կը բաժնուինք եւ ուրիշներուն կը փորձենք յաղթել: Շարժապատկեր կը դիտենք եւ կ'ուրախանանք: Ես ճամբար գացի ծիլիկէն: Դաւար Օհանը միշտ իմ ամէնալաւ ընկերն է: Կը յուսամ նորէն այս ամառ յաճախել ծամբար:

ԱՆԻ ԽԱՉԱՏՐԵԱՆ

Ամբան ամիսներուն երբ դպրոցը փակ է, ՀՕՄի Ամառնային ծամբարը կը սկսի: Ծամբարի ընթացքին դասեր չկայ, այլ՝ խաղեր եւ պտոյտներ: Չորեքշաբթի օրերը մենք Pizza կ'ուտենք: Մենք ծամբարը «Pyjama Party» կ'ունենանք: Ամէն

● ● ● ⇒ ⇒ ⇒

Կտոր մը Երեւան՝ Թորոնթոյի մէջ

Վերջին երկու տասնամեակներու ընթացքին, տարուէ տարի հետզհետէ աւելի հռչակաւոր դարձած է Հայ Օգ–նութեան Միութեան «Ռուբինա» մաս–նաճիւղի կազմակերպած՝ «Տոհմիկ Օր»ը, Թորոնթոյի մէջ։ Սա զարմանալի երեւոյթ է։ Ի՞նչ կայ աւելի հոգեպա–րար ու հպարտութիւն հրահրող, քան մեր պապենական հողերու պատկանե–լիութեան զգացումը. եւ աւելին՝ ո՞վ կայ զայն լաւագոյնս դրսեւորող՝ քան ՀՕՄի անձնուրաց ընկերուհիները, գլխաւորութեամբ Հուրի Նաճարեանի, որուն կը պարտինք այս ազգայնա–շունչ գաղափարին մտայղացումն ու մղումը։ Այս տարի, Հայ Կեդրոնի շի–նարարական դրութեան պատճառով, քիչ մը աւելի պէտք էր համբերէինք ըմբոշխնելու համար այս անգամ՝ էրե–բունի–Երեւանի Տոհմիկ Օրը, տասնեօ–թերորդը «Տոհմիկ Օր»երու շարքին։

Շաբաթ 27 Նոյեմբեր 2010 երեկոյ–եան ժամը 6։40ին կը հասնինք ՀԲԸՄի համալիր։ Թորոնթոյի ցուրտը իր ներկա–յութիւնը յայտարարած է արդէն. մարդիկ վայրկեան առաջ ներս մտնել կ’ուզեն։ «Բարի Գալուստ էրեբունի–Երեւան» լո–զունքը մուտքին, տոհմիկ տարազներով չրջող հայուհիներ իրենց ժպտերես ու հիւ–րընկալ կերպարով արդէն իսկ մոռցնել կու տան մեզի պաղը։ Կը մօտենանք որ–պէսզի մեր սեղանի տեղեկութիւնը ստա–նանք, ապա իւրաքանչիւր ընտանիք կը ստանայ Տոհմիկ Օրուայ գիրքէն օրինակ մը։ Կ’անցնինք ցուցադրութեան սեղա–նին մօտէն։ Հայկական տարրեր տեսակի իրեր, 1920ական թուականներէն թան–կարժէք ձեռագործներ – «Ալիսից Օֆի–կին» կը կարգամ մէկուն վրայ…արդեօք որքա՞ն յիշատակ կայ այդ ձեռագործնե–րուն մէջ։ Նուռի տեսքով զանազան զար–դեր, չրջանակուած արուեստի գործեր, ինչպէս նաեւ լուռ աճուրդ՝ ոսկի մատա–նիներու եւ հայկական տարազով պուպ–րիկի։ Սրահի մուտքին, ըստ ՀՕՄի որդեգ–րած գեղեցիկ սովորութեան, հայկական տարազներ հագած բազմաթիւ ՀՕՄուհի–ներ, հայկական քոնիաքով եւ տուրմով կը դիմաւորեն մեզ։ Անմիջապէս աչքիս կը զարնէ բեմի յարդարանքը, բարձր ճաշա–կով, բժախնդրօրէն պատրաստուած, ար–ուեստազէտ՝ Յակոբ Ճանպաղեանի կողմէ։ Բեմի կեդրոնը, Սարգսրապատի կամար–ներուն ներքեւ՝ Արգիշտի Ա.ի սեպագիր արձանադրութիւնը, ձախին՝ Մայր Հա–յաստանն է ծառացած, սուրն ի ձեռին, իսկ աջին՝ Երեւանի զինանշանը. չորս կողմ եռագոյնը կը ծածանի պանծու–թեամբ։ Արդէն իսկ կը փոխադրուիմ Երե–ւան. կ’անցնինք «Պռոշեան»ով, «Ամիր–եան»ով ու կը հասնինք «Սարեան» սե–ղան։ Անմիջապէս կը տեղաւորուինք եւ կը սկսիմ թերթատել Օրուան գիրքը. գիրքն ի՞նչ… դանձր ըսենք արդար ըլլա–լու համար։ Քաղուածքներ, երեւանի քայլերգ, կլիմայ, աշխարհադրութիւն, փառահեղ պատմութիւն, սրբակերտ ան–կախութիւն, կրօնք, մշակութային ժա–

ռանգութիւն, հարսանիք, ասացուածք–ներ, ազգային պար, տարազներ, ար–ուեստ, լեզու, Սեւակ, Շիրազ….. տօներ… եւ մայրս անդիէն անմիջապէս դիտել կու տայ՝ ազգային խոհանոց. ամենայն բժախնդրութեամբ պատրաստուած։

Երեկոն կը հանդիսավարէ ընկ. Հուրի Նաճարեան, Օրուան յանձնա–խումբի ատենապետը։ Բացման իր հա–կիրճ խօսքէն անմիջապէս ետք, պատկե–րիզի միջոցով, Հ. Հ. Սփիւռքի նախարար՝ վսեմաշուք Հրանուշ Յակոբեան կը փո–խանցէ իր սրտի խօսքը, շնորհաւորելով ՀՕՄի «Ռուբինա» մասնաճիւղը. «Դուք կարողացել էք մեր հայկական, ազգային կարեւոր տօնը դարձնել ձերը, ձեր սե–փականը. դա նշանակում է որ դուք հա–ւատում էք մեր արմատներին… Հայաս–տանը ձեր մէջքին է։» Յակոբեան կը շեշ–տէ ՀՕՄի դերը մեր աւանդութիւնները երիտասարդներուն փոխանցելու մէջ, նաեւ կ’անդրադառնայ մեր մեարդեան ոսկեղենիկ մայրենիի կարեւորութեան եւ մեր գաղութի հայ դպրոցներու հայա–կերտման դերին։ Պատկերիզը կը շարու–նակուի Երեւանի քաղաքապետ՝ Գաբրիլ Բեգլարեանի շնորհաւորական խօսքով. ան էրեբունի Երեւան Տոհմիկ Օրը կ’ան–ուանէ ազգային համախմբման տօն մեր ժողովուրդի համար եւ սիրոյ խոստովա–նութիւն՝ Երեւանի։

Ապա ծայր կ’առնէ գեղարուես–տական յայտագիրը. բեմասաց եւ մտա–ւորական՝ Գայիանէ Մինասեան, գե–ղարուեստական բարձր ոճով կ’ըթերցէ էրեբունի Երեւանի պատմութեան մա–սին պատրաստած իր երկարաշունչ գրութիւնը, քաղաքի ծնունդէն մինչ այս օրերս 2792 տարիներու գոյատեւ–ման երթի մասին, մերթ ընդ մերթ տե–ղի տալով երգին ու պարին։ Մինաս–եան Երեւանի պատմութիւնը կ’անուա–նէ Հայկ Նահապետի նիգալի, Դաւիթի էբիգական իմաստութեամբ շողացող՝ մեր հող ու ջրի հերոսական պատմու–թիւն, ազգային վեհ արժանապատուու–

թեան փայլուն օրինակ։ «200 տարուայ չըջանի մէջ, 14 անգամ ձեռքէ ձեռք անցած է Երեւանը… Իւրաքանչիւր Առաւօտ Լուսոյի հետ շտկած է իր մէջ–քը» կ’ըսէ ան։ Անդրադառնալով 1918 Մայիս 28ին, Հայաստանի երկրորդ ան–կախութեան՝ 21 Սեպտեմբեր 1991ին, նաեւ Արցախի ազատագրութեան ու հայ ժողովուրդի արժանիքներուն, ան կ’ըսէ որ հայ ժողովուրդը արժանապա–տուութեամբ ծածանեց իր եռագոյնը. ամէն կրթուած մարդ պատրաստ պիտի ըլլայ գլխարկը հանել ի յարգանս հայ ժողովուրդին։

Մէջ ընդ մէջ սրահ մուտք կը գոր–ծեն Արգիշտի Թադաւորը իր չքախում–բով. Համազգային Հայ Կրթական եւ Մշակութային Միութեան Թորոնթոյի «Գլածոր» մասնաճիւղի վերակազմուած պարարուեստի ուսումնարանի տղաքը, գլխաւորութեամբ՝ տաղանդաւոր պա–րուսոյց եւ մենապարող՝ Լոուի Նաճար–եանին, վկայեալ՝ Հայաստանի Պարի Պե–տական Ուսումնարանէն։ Սուրբը իրենց ձեռքին՝ պարը գոյատեւման եւ յաղթա–նակի արտացոլացումն է, որը բարձրօրէն կը գնահատուի ներկաներուն կողմէ։ Անոր կը յաջորդեն վերոյիշեալ ուսում–նարանի աղջիկները, որոնք իրենց նա–զանքով եւ հեզաճկուն շարժուձեւերով կը հմայեն ներկաները։ Ապա դրօշները պարզած մուտք կը գործեն Հայաստանի 12 մայրաքաղաքները եւ մայր Հայաս–տանը խորհրդանշող տարազաւոր հայոր–դիներ, հպարտ քայլուածքով, պաստառ–ներ բարձր բռնած, որոնց վրայ կը կար–դանք մայրաքաղաքներու անունները. վերջինն է 2792ամեայ Երեւանը, որուն խորհրդանիշն է փոքրիկն Հայկը։ Որքա՞ն կը պատշաճի Մ. Սարեանի պատկերա–ցումը. «Հներից հին ու նորերից նոր, Հայ ժողովուրդի բոլոր մայրաքաղաքների մայ–րաքաղաքն է Երեւանը»։ Զուգահեռ՝ Գայիանէ Մինասեան տեղեկութիւններ կու տայ ամէն մէկ մայրաքաղաքի մա–սին, ապա կ’ամբողջացնէ ըսելով «մենք

ենք Երեւանը. բոլոր նրանք որ հայ լինե–լու հպարտութիւնը ունին։» Տաղանդա–ւոր երգչուհի Սոնա Յովսէփեան ապրու–մով կը ներկայացնէ Երեւանի օրհներգը՝ Երեւան–էրեբունին, արժանանալով ներկաներու բուռն ծափերուն։ Գնահա–տելի է աշխատանքը բոլոր դերակատար–ներուն, թէ՛ բեմին վրայ թէ՛ բեմի ետին։

Հայր Մեղրիկ Մ. Վարդապետ Բարիքեան կը փոխանցէ իր սրտի խօս–քը, վեր առնելով ՀՕՄի հայապահպան–ման եւ հայակերտման կարեւոր դերը. Զեռնարկին անդրադառնալով կ’ըսէ որ ոչ ոք պիտի կարենար Երեւանը, էրե–բունին մեր կեանքին մէջ իրականու–թիւն դարձնել. այս կը պարտինք ձեզի, սիրելի ՀՕՄուհիներ։

Սեղանի օրհնութենէն ետք կերու–խումը ծայր կ’առնէ եւ կը հնչէ երեկոն ճոխացնող՝ «Մասիս» նուագախումբը «Երեւանի սիրուն աղջիկ» երգով որուն կը յաջորդեն մեր հայկական գեղեցիկ երգերն ու երաժշտութիւնը, «Եկ այս գի–շեր արթուն մնանք մինչեւ լոյս…», «Եղէգ»… արհեստավարձ դուդուկահարն ու ջութակահարը մեզ կը հմայեն իրենց տաղանդով։ Մինչ այդ Երեւանեան խո–հանոցի աւանդական համով ու հոտով պատրաստուած ուտեիքները իրար վրայ կը հասնին ու կը ծածկեն սեղանները. լաւաշով փաթթուած ձուկը, չիրով բրին–ձը… իսկ անդին սիրային պարեղանակ–ները արդէն ոտքի կը հանեն զոյգե–րը…տրամադրութիւնները բարձր են։ Քիչ ետք կը լսուի «խորովածը շատ լա՛ւ բան է… տույ տույ տույ…» երգը ու յանկարծ մուտք կը գործէ խորովածը ու անոր կը յաջորդէ գաթան, որուն մէջը գետեղուած լուման անպայման մէկու մը բախտը պիտի բանայ։

Հուրի Նաճարեանի շնորհակալա–կան խօսքէն ետք, «Երեւանը երէկ եւ այսօր» խորագրով տեսաերիզը կը ցու–ցադրուի, որը պատրաստութիւնն է Արա Մկրտիչեանի։ Վիճակահանութեան տոմսերու հետ առնչուող նուէրները ոսկեզօծ պայուսակներով բեմին վրայ կը շարուին. ամէն ինչ լաւագոյնս կազ–մակերպուած։ Ներկաներուն մէջ է տա–ղանդաւոր երգչուհի Անահիտ Կուտ–սուգեանը. ան զուգահեռներով առաւել փայլք մը կու տայ ձեռնարկին։ Մասիս նուագախումբի երգիչը իր տիրապետող ձայնով արդէն զբաւած է բոլորին ու–շադրութիւնը։ 500 հայորդիներով լե–ցուն այս սրահը միացեալ Հայաստան մըն է…։ Հայաստանցին ու սփիւռքահա–յր մէկտեղ, մտերմիկ, ձեռք ձեռքի կը պարեն մեր պապերու շուրջ պարերը. իսկ իրենց մէջտեղ խանդավառ պար մըն է որ ծայր կ’առնէ. Լոռին, Արթիւրը, Ար–տան, բոլոր պարողները դէմ դի–մաց…մինչ անդին, բեմին վրայ, փոք–րիկն Եւան Անահիտին նայելով, ձեռքե–րը ճօճելով ու ոտքերը ամուր գետին զարնելով արդէն զրեթէ տիրապետած է պարին։ Ի՞նչ հաճելի եւ հարազատ մթնոլորտ է սա…։ Յոյսս վառ է. սրահէն կը մեկնիմ բարձր տրամադրութեամբ ու անհամբեր կը սպասեմ յաջորդին։

ԹԱՄԱՐ ՏՕՆԱՊԵՏԵԱՆ

⬅ ⬅ ⬅ ● ● ●

Ուրբաթ օրերը պտոյտի կ’երթանք։ Պտոյտի տեղերը Տիկին Սիլվան կ’որոշէ, որոնք շատ հաճելի տեղեր են։ Օրուան ընթացքին զանազան խաղերով կը զբաղինք, օրի–նակ՝ կը պատրաստենք ձեռային աշխատանքներ եւ նաեւ բակը կ’ելլենք մարզա–կան խաղեր ընելու։ Ծամբարի վերջին շաբաթները կը սկսինք հանդէսի պատրաս–տութեան, որ շատ հաճելի է։ Հանդէսի ընթացքին մենք ցոյց կու տանք մեր ծնող–ներուն մեր պատրաստած ձեռային աշխատանքները եւ պտոյտներուն նկարները։ Ես ճամբարը շատ կը սիրեմ։ Ես անհամբեր կը սպասեմ ծամբարին։

ԴԱԼԱՐ ՕՀԱՆ

ՀՕՄի Ամառնային ծամբար, քեզի կը սպասեմ անհամբեր այս ամառ։ Միշտ կը յիշեմ ամէն տարի երբ ծամբար կ’երթամ շատ լաւ յիշատակներ կ’ուռեննամ, նոր եւ անցեալի ընկերներով հաճոյք եւ խանդավառութիւն կը գտնեմ մեր ուրախ խաղե–րով եւ հաճելի պտոյտներով։ Յուսամ նորէն կրնամ երթալ եւ կրկին ուրախանալ։

ՏԱՐՕՆ ՍԱՎԱՅԱ

Ես անհամբեր կը սպասեմ ՀՕՄի Ամառնային ծամբարին։ Հիմա Փետրուար ամիսն է, չեմ կրնար սպասել ե՞րբ Յուլիս ըլլայ։ Մենք հոն տեսակ–տեսակ բաներ կ’ընենք։ Օրինակ.– խաղեր կը խաղանք, ձեռային աշխատանք կ’ընենք, նոր ըն–կերներու կը ծանօթանանք, պար կը սորվինք եւ ամէն Ուրբաթ պտոյտի կ’երթանք։

Ամէնէն կարեւորը հայերէն կը շարունակենք խօսիլ եւ կարդալ։ Այս տարի երեք շաբաթ պիտի բացակայիմ ծամբարէն, որովհետեւ Հայաստան պիտի երթամ։

ՍԱՐԻՆ ԶԱՐԾԱՖԵԱՆ

Ահաւասիկ ամառը կը մօտենայ եւ ես մեծ հաճոյքով կը յիշեմ ՀՕՄի Ամառ–նային ծամբարը։ Եօթը շաբաթ պտոյտներու գացինք, խաղցանք, շարժապատկեր–ներ դիտեցինք։ Կը յիշեմ երբ ընկերներուս հետ ոտնազնդակ կը խաղայինք։ Այս ամէնը կը կատարուէր Տիկին Սիլվայի տնօրինութեամբ։ Ան մեզի համար հետաքը–քիւր պտոյտներ կը կազմակերպէր, կարգ ու կանոնին կը հետեւէր եւ կը պահանջէր, որ միշտ հայերէն խօսինք։ Կային նաեւ փորձառու ուսուցիչներ եւ խորհրդակա–ններ, որոնք իրենց փորձառութեամբ եւ ընկերական խորհուրդներով աղւուր խա–ղեր կը խաղային մեզի հետ։ Շատ անհամբեր եմ թէ ե՞րբ նորէն ամառը պիտի գայ, որ ծամբար երթամ։

ՎԱՀԱԳՆ ԾԵԿԵԱՆ

Ես միշտ կը յաճախեմ ՀՕՄի Ամառնային ծամբար։ Ես ծամբարը շատ կը սի–րեմ, որովհետեւ ընկերներս կը տեսնեմ, խաղեր կը խաղանք, պտոյտներու կ’եր–թանք եւ շատ հաճելի ժամանակ կ’անցընեմ։ Վերջին օրը ծամբարին, մեծ հանդէս մը կ’ուռեննանք եւ երգեր կ’երգենք, կ’արտասանենք, արտասանութիւններ եւ մեծ շուրջ պարով կը փակենք ծամբարը։

ՄԱՍԻՍ ԳԷՈՐԳԵԱՆ

Օթթաուայի «Սեւան» մասնաճիւղի տարեշրջանը

ՀՕՄ-ի Օթթաուայի «Սեւան» մասնաճիւղը իր 43 անդամներով 2011-ին եւս կը շարունակէ իր անդամական ժողովները, որոնք տեղի կ'ունենան Կիրակի օրերը Արարատ դպրոցին յատկացուած շէնքին մէջ կամ ընկերուհիներէն մէկուն բնակարանը:

Այս տարեշրջանին ան կազմակերպած է հետեւեալ ձեռնարկները:

— Տարեկան պազար, որուն Օթթաուայի գաղութը անհամբեր կը սպասէ եւ միշտ կը քաջալերէ:

— Տարեկան պարահանդէս:

— Արարատ դպրոցի աշակերտներու կադանդ, Կադանդի ծառ դարդարել աշակերտներուն հետ Հ.Հ դեսպանատան մէջ, տիկին Նայիրա Յակոբեանի ներկայութեամբ:

— Միջինք:

— Դաշտագնացութիւն:

— Կանանոք նաւապոյտ:

— Տարեկան Սեմինարին յաջորդող նախաճաշ ՀՀ Դեսպանատան մէջ, ներկայութեամբ պրն Արման եւ տիկ. Նայիրա Յակոբեաններու, եւ շուրջ 150 ընկերուհիներու:

— Հայ օրբի մը հոգատարութիւն:

— Հիւանդ ընկերուհիներու այցելութիւն:

— Նորեկ ընկերուհիներու բարի գալստեան այցելութիւն:

Հաւատալով հայեցի դաստիարակութեան Օթթաուայի Մշակութային Միութեան Արարատ դպրոցին հետ գործակցաբար մասնաճիւղս կը տրամադրէ 2 ընկերուհիներ որպէս ուսուցչուհի, որոնք իրենց լաւագոյնը կու տան մեր մանուկներուն հայկական ուսում եւ ընկերային ջերմ մթնոլորտ ապահովելու համար:

Օտար չըջանակներու մէջ ՀՕՄը իր

քարոզչութիւնը կատարելու նպատակով գործակցած է զանազան օտար բարեսիրական կազմակերպութիւններու հետ կարելի է յիշել Children Hospital of Eastern Ontario, Canadian Cancer Society, Battered women shelter, եւայլն:

Ջերմ յարաբերութիւն հաստատած է ՀՀ Դեսպանատան հետ, Ս. Մեսրոպ եկեղեցիի եւ Օթթաուայի Հայ Մշակութային կազմակերպութեան հետ մասնակցելով եւ քաջալերելով բոլոր ձեռնարկները:

Արարատ դպրոցի աշակերտներու կադանդը Հ.Հ դեսպանատան մէջ

Տարեկան պազարի բացումէն առաջ

Միսիսոկայի «Առագաստ» մասնաճիւղը

Շրջանային վարչութեան ացելութիւնը կ'ընդունինք

Միսիսոկայի «Առագաստ» մասնաճիւղը իր աշխատանքներուն սկսաւ ընտրութիւնէն անմիջապէս ետք: Մասնաճիւղը իր ընթացիկ աշխատանքներու կողքին տասը ընկերուհիներով մասնակցեցաւ Քինլսթընի մէջ ՀՕՄի Շրջանային Վարչութեան միջ-անդա-

մական հանդիպումին, կազմակերպեցինք մեր տարեկան պազարը որ պսակուեցաւ յաջողութեամբ:

ՀՕՄի Թորոնթոյի «Ռուբինա» մասնաճիւղին հետ միասին ունեցանք մեր կադանդի ընկերային ձեռնարկը. յարգեցինք մեզմէ բաժնուող ՀՕՄուհիներու յիշատակը, հոգեհանգիստի պաշտօն կատարուեցաւ ներկայութեամբ մեծ թիւով ընկերուհիներու. մեր ընկերուհիներէն ոմանք ներկայ գտնուեցան Շրջանային Վարչութեան կողմէ կազմակերպուած շահեկան եւ հետաքրքրական սեմինարին Օթթաուայի մէջ:

Մեծ ուրախութեամբ տօնեցինք մեր մասնաճիւղի հիմնադրութեան 20-ամեակը, ինչպէս նաեւ ՀՕՄ-ի օրը: Ձեռնարկի ընթացքին նաեւ ծաղկեփունջերով գնահատեցինք ընկերուհիներ Սիսի Սապունճեանի եւ Արմինէ Դարախանեանի աշխատանքը ՀՕՄ-ի Միսիսոկայի մասնաճիւղէն ներս (ձախի նկարը):

Գեմարիճի «Մեղրի» մասնաճիւղի տարին

Շաբաթօրեայ աշակերտները եկեղեցի կ'այցելեն

2010-2011 տարեշրջանին ՀՕՄ-ի «Մեղրի» մասնաճիւղը աշխոյժ գործունէութիւն ունեցաւ Գեմարիճի մէջ: Կազմակերպեց տարեկան ձեռնարկներ, մասնակցեցաւ ուղեկից մարմիններու ծրագրերու իրականացման եւ մօտէն հետեւեցաւ ՀՕՄ-ի Մեղրի մասնաճիւղի Շաբաթօրեայ վարժարանի աշխատանքներուն:

Սեպտեմբեր 2010-ին մասնաճիւղը մասնակցեցաւ Ս. Խաչի եւ Մուսա Լերան հանդիսութեանց աշխատանքներուն: Դեկտեմբերին ընկերային յաճախումքի կազմակերպութեամբ տեղի ունեցաւ Նոր տարուայ հաւաքոյթ Pot-Luck, որ մեծ խանդավառութիւն ստեղծեց անդամներուն եւ համակիրներուն մօտ: Մարտ 2011-ին ընկերային յաճախումքը կազմակերպեց ընտանեկան երեկոյ՝ ընթրիք եւ Bingo, Հայ կեդրոնէն ներս: Ներկայ էին Շաբաթօրեայ վարժարանի աշակերտները, պատանիները իրենց ծնողներով եւ ՀՕՄ-ի ընկերուհիները իրենց ընտանիքներով: Ձեռնարկը կոկիկ շահ մը ապահովեց մասնաճիւղին:

ՀՕՄ-ի եւ մայրերու օրուայ տօնակատարութիւն տեղի ունեցաւ Կիրակի 8 Մայիս 2011-ին, Հայ կեդրոնին մէջ, օրուան պատգամաբերն էր Հայր Գեղարզ Վրդ. Քրիսպէքեանը: Սոյն ձեռ-

նարկին իրենց մասնակցութիւնը բերին ՀՕՄ-ի Շաբաթօրեայ աշակերտները:

ՀՕՄ-ի Շաբաթօրեայ վարժարանը մեծ տեղ կը գրաւէ մասնաճիւղի գործունէութեան ծիրէն ներս: Այս տարի Վարժարանի վերամուտը տեղի ունեցաւ 17 Սեպտեմբեր 2010-ին 52 աշակերտներով: Վարժարանը ունի տնօրէն մը եւ 5 ուսուցչուհիներ որոնց կողքին կը գործէ ծնողական յանձնախումբը: Մտողական յանձնախումբը այս տարի կազմակերպեց հետեւեալ ձեռնարկները՝ Halloween-ի առթիւ աշակերտները այցելիցին Astrom ագարակը, Կադանդին եւ Ս. Զատիկ ունեցան յատուկ ձեռնարկներ: Վերջապէս վարժարանի աշակերտներն են որոնք կը ճոխացնեն Հայ կեդրոնի եւ ՀՕՄ-ի ձեռնարկներուն գեղարուեստական յայտագիրները: Վարժարանին ամալերջի հանգէսը տեղի ունեցաւ 26 Յունիս 2011-ին:

Ամառնային ճամբարը տեղի պիտի ունենայ Յուլիս 11-29, 2011: Ճամբարը ունի մէկ ուսուցչուհի եւ երկու օգնականներ:

Այս տարի մասնաճիւղը ձեռնարկեց եւ իրականացուց Zumba մարզանքի դասընթացք մը շաբաթը երկու օր, ընկերային հաճելի մթնոլորտ մը ստեղծելով Հայ կեդրոնէն ներս:

«Մեդրի» մասնաճիւղի ՀՕՄ-ի եւ Մայրերու Օրուան տօնակատարութիւնը

Տասնհինգ երէց մայրեր գեղեցիկ ծաղկեփունջերով պատուրդուեցան

Գէմպրիճի մէջ, ՀՕՄ-ի եւ Մայրերու օրուայ տօնակատարութիւնը տեղի ունեցաւ Մայիս 8, 2011-ին, երեկոյեան ժամը 6:00-ին: Ներկայ էին շրջանիս Հոգեւոր Հովիւները, պատկան մարմիններու ներկայացուցիչները, Շաբաթօրեայ վարժարանի աշակերտութիւնը, տնօրէնութիւնը եւ ուսուցչական կազմը, Ուսումնական մարմինը, Ծնողական յանձնախումբը եւ ՀՕՄ-ի շուրջ 200 համակիրներ:

Ձեռնարկը սկսաւ Հայաստանի եւ ՀՕՄ-ի քայլերգներով: Բացման խօսքը եւ հանդիսավարութիւնը կատարեց ընկճ. Մարլէն Կարպուշեան: Մէկ վայրկեան յոտնկայս լուծեամբ յարգուեցաւ յիշատակը կեանքէն առ յաւէտ բաժնուած մայրերու եւ ՀՕՄ-ի ընկերուհիներու:

Գեղարուեստական յայտագրին մասնակցեցան շաբաթօրեայ վարժարանի աշակերտները, «Կիլիկիա» երգչախումբը, դաշնակի վրայ ելոյթ ունեցաւ Շաբաթօրեայի աշակերտ Մանէ Գարեհագուպեանը, իսկ ջութակի վրայ՝ տիկին Կարինէ Գարեհագուպեանը, որ ներկայացուց հայերէն երգերու գեղեցիկ փունջ մը:

Ապա օրուան հանդիսավարը ներկայացուց պատգամաբեր Հոգեշնորհ Հայր Գեղարզ վրդ. Քիւսպէքեանը՝ Հոգեւոր Հովիւ Սուրբ Պօղոս եկեղեցւոյ

եւ հոգեւոր պատասխանատու Ազգային Առաջնորդարանի Քրիստոնէական դաստիարակութեան խորհուրդին: Հայր սուրբը տպաւորիչ եւ հաճելի ձեւով ներկայացուց ՀՕՄ-ի գործունէութիւնը եւ հայ մայրերու ու ՀՕՄ-ուհիներու ծառայասէր եւ նուիրական աշխատանքը: Հայր Սուրբը նաեւ շեշտեց ՀՕՄ-ի շաբաթօրեայ վարժարանի կարեւորութիւնը՝ գաղութէն ներս եւ թելադրեց ներկաներուն, որ արժեւորեն, գործընդան եւ պահպանեն զայն: Իր խօսքի աւարտին ան ըսաւ. «Կ'ըսեն թէ չկայ աւելի սրտաբուխ աղօթք քան մօր մը աղօթքը, երբ որ մայր մը կ'աղօթէ իր զաւակին համար, երկինքը պատրաստ վիճակի մէջ կը գտնուի. ՀՕՄ-ը մայրն է հայ ժողովուրդին, որ կ'աշխատի եւ կը գործէ մօր մը սրտի բաբախումին համաձայն»:

ՀՕՄ-ի վարչութիւնը այս տարի եւս պատուեց շրջանիս տասնհինգ երէց մայրեր գեղեցիկ ծաղկեփունջերով: Մոմավառութեան արարողութիւնը կատարեցին ՀՕՄ-ի «Մեղրի» մասնաճիւղի ատենապետուհի ընկճ. Հուրի Գասամանեանը եւ ընկճ. Անժէլ Պալճեան, իսկ առաջին նուիրատուութիւնը կատարուեցաւ ՀՕՄ-ի Շրջանային վարչութեան կողմէ: Երեկոյն փակուեցաւ Հայր Սուրբին պահպանիչով:

Մեր ժրաջան ընկերուհիները՝ գործի վրայ

Սէնթ Գաթրինգի «Արագ» մասնաճիւղի 2010-2011 տարեշրջանը

ՀՕՄ-ի Սէնթ Գաթրինգի «Արագ» մասնաճիւղը 2010-2011 տարեշրջանին ունեցաւ քսանմէկ անդամներ եւ գործեց հինգ վարչական անդամներով: Ունեցաւ իր վարչական եւ անդամական ժողովները, իսկ Նոյեմբեր ամսուան ընթացքին հանդիպում ունեցաւ ՀՕՄ-ի գանատայի շրջանային վարչութեան հետ:

Այս տարեշրջանին, մասնաճիւղս կարողացաւ կազմակերպել միայն միջինգի ձեռնարկը որ տեղի ունեցաւ 7 Մարտ 2011 կիրակի յաւարտ Ս. Պատարագին Ուրախական եկեղեցւոյ սրահին մէջ: Ձեռնարկը անցաւ յաջող, հաճելի մթնոլորտի մէջ. ճաշերը պատրաստած էին անդամներն ու կարգ մը համակիրներ:

ՀՕՄ-ի «Յառաջ» շաբաթօրեայ դպրոցէն ներս մեր աշակերտները կը շարունակեն իրենց հայեցի դաստիարակութիւնը: Ուսուցիչները ճիգ չեն խնայեր թրծելու մեր մատղաշ սերունդը ազգային ոգիով:

Համիլթընի «Արեւ» մասնաճիւղի տարին

Համիլթընի «Արեւ» մասնաճիւղը իր մասնակցութիւնը կը բերէ զանազան ձեռնարկներու որոնք տեղի կ'ունենան գաղութէն ներս, որոնցմէ յիշենք շրջանի ՀՅԴ կոմիտէութեան կազմակերպած Ապրիլեան Եղեռնի յիշատակի հանդիսութիւնը, ակումբի կազմակերպած պինկոն, թատրոնը եւ դաշտագնացութիւնը:

«Արեւ» մասնաճիւղը տօնեց իր հիմնադրութեան 98րդ ամակը՝ կիրակի 13 մարտ 2011-ին: Մեր ձեռնարկները կ'ընդգրկեն նաեւ ամառորի եւ համբարձումի տօները եւ յիշատակութիւնները:

Համիլթընի «Արեւ» մասնաճիւղը կը շարունակէ հովանաւորել եւ սատար հանդիսանալ ՀՕՄ-ի շաբաթօրեայ վարժարանին:

Մասնաճիւղը իր մասնակցութիւնը բերաւ Քինկսթոնի եւ Օքսֆորդի սեմինարներուն 5 ընկերուհիներով: Նաեւ, ընդունեցին Շրջանային վարչութեան այցելութիւնը:

«ԱՐԵՒ» ՄԱՍՆԱԺԻՒՂԻ 98-ԱՄԵԱԿԻ ԵՒ ՀՕՄԻ ՀԻՄՆԱԴՐՈՒԹԵԱՆ 101-ԱՄԵԱԿԻ ՀԱՆԴԻՍՈՒԹԻՒՆ

Տարեդարձի կարկանդակին հետ

Կիրակի, 13 Մարտ 2011-ին, կէսօրուան ժամը 1:30-ին Համիլթընի սրահին մէջ տեղի ունեցաւ ՀՕՄ-ի «Արեւ» մասնաճիւղի 98-րդ ամակի հանդիսութիւն, ինչպէս նաեւ ՀՕՄ-ի հիմնադրութեան 101-ամակի տօնակատարութիւնը, կազմակերպութեամբ «Արեւ» մասնաճիւղի ընկերային յանձնախումբին, հովանաւորութեամբ՝ Համիլթընի ՀՅԴ «Վռամեան» կոմիտէութեան:

Տօնակատարութիւնը ընթացք առաւ Գանատայի, Հայաստանի օրհներգներով եւ ՀՕՄ-ի Քայլերգով, կատարողութեամբ ՀՕՄ-ի ուրբաթօրեայ սանդուռ, ղեկավարութեամբ տնօրէնուհի Ռուզան Աբգարեանի, մասնակցութեամբ ներկայ հիւրերուն: Հանդիսավար՝ մասնաճիւղի ատենապետ ընկճ. Նաթալի Մանուկեան իր սրտի պատգամը փոխանցեց ներկաներուն «Արեւ» մասնաճիւղի անունով: Ապա խօսք առաւ «Վռամեան» կոմիտէի հերթապահ ընկ. Յակոբ Աբգարեան: Ան իր խօսքին մէջ վեր առաւ ՀՕՄ-ի վեհառաքելութիւնը եւ լիարժէք հաստատեց թէ ՀՅԴ «Վռամեան» կոմիտէն միշտ ՀՕՄ-ի կողքին պիտի ըլլայ ու սատարէ անոր գործունէութեան:

Գեղարուեստական ծրագրին իր մասնակցութիւնը բերաւ ընկճ. Նայրի Աբգարեան դաշնամուրի վրայ. ան

ներկաներուն հրաճուց ազգային եւ միջազգային 3 երաժշտական կտորներ:

ՀՕՄ-ի Գանատայի Շրջանային վարչութեան փոխ-ատենապետ ընկճ. Վարսենիկ Սարգիսեան զարդասեղով պարգեւատրեց ընկճ. Մելինէ ձեռնապեանը՝ ՀՕՄ-ի «Արեւ» մասնաճիւղէն ներս 35 տարուան իր նուիրեալ աշխատանքին համար: ՀՕՄ-ի ուրբաթօրեայ սանդուռ կողմէ հրաճուցան ազգային երգեր եւ բանաստեղծութիւններ:

Օրուայ պատգամաբերն էր ընկերուհի Նայրի Շահինեան: Ան համապարփակ ձեւով ներկայացուց ՀՕՄ-ի գործունէութիւնը իր հիմնադրութեան օրէն մինչեւ այսօր, շեշտելով ՀՕՄ-ի ազգային եւ միջազգային բարեսիրական եւ մարդասիրական ոլորտներու մէջ տարած աշխատանքի իրագործումը: Ընկերուհին ներբողելով ընկերուհիներուն ազգային պարտականութեան գիտակցութիւնը, խօսեցաւ ՀՕՄ-ի առաքելութեան եւ տեսլականին մասին: Ան կոչ ուղղեց երիտասարդ սերունդին որպէսզի յանձնառու կեցուածքով ստանձնեն ՀՕՄ-ի գործունէութեան ապագայի ջանք յաւերժ անչէջ պահելով զայն:

Հրաճուցան համեղ կերակուրներ եւ կարկանդակ: Հոսսի, մոմավառութիւն տեղի ունեցաւ:

ՀՕՄ-ի «Արեւ» մասնաճիւղէն ներս 35 տարուան իր նուիրեալ աշխատանքին համար մեծարեալ ընկճ. Մելինէ Ճեմապեան եւ վարչական ընկերուհիները

Ուինծըրի «Ռուբինա» մասնաճիւղը շուքով նշեց ՀՕՄ-ի Օրը

Տարեդարձի աւանդական խմբանկարը

Ուինծըրի «Ռուբինա» մասնաճիւղի ՀՕՄ-ի Օրը տեղի ունեցաւ Կիրակի 26 Մարտ 2011, յետմիջօրէին ժամը 1:30-ին հայ կեդրոնէն ներս: Ներկայ էին Հայր Մեղրիկ Ծ. վրդ. Բարիքեան՝ Թորոնթոյի Ս. Աստուածածին եկեղեցւոյ հոգեւոր հովիւ, ՀՕՄ-ի Գանատայի Շրջանային վարչութեան ատենապետուհի ընկհ. Աննա Պուլկարեան եւ վարչական անդամներ, խումբ մը ուխտեալներ, որոնք մասնակցած էին Ս. Աստուածածնայ եկեղեցւոյ կազմակերպած ուխտագնացութեան ղէպի Ուինծըրի Ս. Աստուածամօր եւ Ս. Շարպէլի նուիրուած եկեղեցիները, ինչպէս նաեւ ՀՕՄուհիներ եւ համակիրներ:

Հայր Մեղրիկ Ծ. Վրդ. Բարիքեանի սեղանի օրհնութենէ հետք խօսք առաւ մասնաճիւղի ատենապետուհի ընկհ. Անի Նարգէարեանը, ան բարի գաղութստ մաղթեց ներկայերուն եւ շնորհակալութիւն յայտնեց բոլոր անոնց, որոնք Թորոնթոյէն եկած էին մասնակից դառնալու ՀՕՄ-ի օրուան տօնակատարութեան:

Օրուան հանդիսավար՝ Կարօ սարկաւազ Սարգիսեան բեմ հրաւիրեց Թորոնթոյի «Զարեհ Ազնաւորեան» կրտսեր դասի պարմանուհի՝ Դայար Ներսէսեանը, որ նուագեց Գանատայի, Հայաստանի եւ ՀՕՄ-ի քայլերգները, ապա երգեց «Ղարաբաղ» եւ «Նրեւան» երգերը: Կարօ սարկաւազ Սարգիսեան արտասանեց իր բանաստեղծութիւններէն մին եւ բեմ հրաւիրեց օրուան բանախօս՝ ընկհ. Արմիկ Սաֆարեանը փոխանցելու օրուան խորհուրդը: «Այս առիթով ինծի վիճակուեցաւ յարգանքի տուրքս տալ բոլոր հայ մայրերուն եւ քոյրերուն, որոնք անհուն զոհողութեամբ խնամեցին եւ դաստիարակեցին հայ սերունդները դարերու ընթացքին» ըսաւ ընկհ. Սամարեան ապա անդրադարձաւ հայ կնոջ ցուցաբերած յառաջդիմութեան դարերու ընթացքին բացատրեց թէ «խաւարակու շրջաններուն կինը ոչ մէկ հասարակական ուժ կը ներկայացնէր, սակայն Վարդանանց պատերազմի շրջանին ունեցած ենք լուսամիտ կիներ, որոնք դաստիարակած են հայրենասէր հայեր»: Բանախօսը շարունակեց ըսելով թէ «Ը. Դարուն կը կարդանք ուսումնասէր եւ բանաստեղծ, իսկ Թ. Դարուն նշանաւոր մեկենաս եւ մշակոյթի նպաստ բերած կիներու մասին», ապա ան հաստատումներ կատարեց յաջորդ դարերու անուանի կիներու մասին եւ հասնելով 19-րդ դար, ան յիշատակեց հայ երկնակամարի վրայ փայլուն գրադիտուհիներ եւ վերջապէս՝ ազատագրական պայքարներու արիաբար մասնակցած հայրենասէր եւ ազգասէր կիներ: Ապա յիշեց 1915 ջարդի ընթացքին հայ կնոջ տառապանքը եւ ան-

խախտելի կամքը յաջորդ սերունդը հայ պահելու աշխատանքին մէջ: «Պատմական Հայաստանի եւ Կիլիկիոյ շրջաններուն մէջ սկսած էին կոտորածներն ու կողոպուտները, երբ ծնունդ առաւ Հայ Օգնութեան Միութիւնը, որուն նպատակը եղաւ ձեռք երկարել կարիքաւոր հայրենակիցներուն», ըսաւ ան, ապա աւելցուց. «Հայ Օգնութեան Միութիւնը անցնող հարիւրամեայ ծառայութեան օրերուն միայն ճաշ տալու, բժշկական խնամք մատակարարելու միւլութիւն մը չեղաւ, այլ՝ իմացական եւ ազգային աւանդութիւններուն, սրբութիւններուն եւ արժանապատւութեան տէրն ու պաշտպանը եղաւ»: Եւ եզրափակեց ըսելով. «ՀՕՄ-ը պիտի շարունակէ իր երթը ամուր, ղէպի նորանոր նուաճումներ կերտելու»:

Կրկին, Դայար Ներսէսեան նուագեց եւ երգեց «Արազ գետին» եւ «Կռունկ» երգերը, որոնց յաջորդեց Կարօ Սարգիսեանի «Հայ Հինգին» նուիրուած բանաստեղծութիւնը իր կատարողութեամբ:

ՀՕՄ-ի Շրջանային վարչութեան ատենապետուհի՝ ընկհ. Աննա Պուլկարեան իր խօսքին մէջ ըսաւ. «Մենք՝ ՀՕՄ-ի անդամուհիներս ուխտեալներ ենք եւ ուխտած ենք ձեռք-ձեռքի տալով աշխատիլ եւ ծառայել այնքան ատեն, որ մեր ազգն ու հայրենիքը մեզի պէտք ունին, որպէսզի մեզի վստահուած այս վեհ առաքելութիւնը կարենանք արդարացնել»: Ընկերուհիներ շնորհակալութիւն յայտնեց Ուինծըրի ՀՕՄ-ի բոլոր ընկերուհիներուն իրենց ցուցաբերած ՀՕՄ-ավայել ընդունելութեան համար, ապա խօսքը ուղղելով Հայր Մեղրիկին ըսաւ. «Մերիկ Հայր Սուրբ, առանց ձեզի այս ձեռնարկը կարելի պիտի չըլլար այսքան գեղեցիկ կերպով ներկայացնել: Ձեր վարձքը կատար»:

Հայր Մեղրիկ իր կարգին շնորհաւորեց ՀՕՄ-ի ընկերուհիները այս գեղեցիկ ձեռնարկին համար եւ ըսաւ. «Մի ըսէք, որ թիւով քիչ էք, թիւը երբեք կարեւոր չէ, կարեւորը որակն է: Շարունակեցէ՛ք պայքարիլ ձեր զաւակներուն համար եւ ձեր ունեցածը պահեցէ՛ք»: Ան նաեւ շնորհաւորեց Շրջանային վարչութեան անխոնջ աշխատանքը, փոքր մասնաճիւղերը աշխուժացնելու եւ կենսունակ պահելու առաջադրութեան համար:

Ուինծըրի ատենապետուհիներ շնորհակալական խօսքերէն հետք, ձեռնարկը վերջ գտաւ Հայր Սուրբին Պահպանիչով:

Ձեռնարկի հասոյթէն 800 տոլար նուիրուեցաւ ՀՕՄ-ի Կեդրոնական վարչութեան Համահայկական Հիմնադրամին:

Հայ Օգնութեան Միութեան Վանգուվրի «Արազ» մասնաճիւղի 2010-2011-ի գործունէութեան ամփոփ տեղեկագիր

Մայրերու Օրուայ Տօնակատարութիւն Մայիս 07, 2011

— ՀՕՄի «Արազ» Մասնաճիւղը տօնեց ՀՕՄ-ի հարիւրամեակը Մայիս 22, 2010-ին: Տօնակատարութիւնը սկսելէ առաջ սրահի մուտքին, ՀՕՄի «Արազ» Մասնաճիւղի ատենապետուհի՝ Ընկհ. Գլարա Յակոբեան իւրաքանչիւր ընկերուհիի նուիրեց ծաղիկ մը եւ յատուկ 100-ամեակի գրքոյկը, որ պատրաստուած էր ՀՕՄի Շրջանային Վարչութեան կողմէ: Սեղանները զարդարուած էին այն երկիրներու դրօշներով, ուր ՀՕՄը գործունէութիւն ունի: Արազ մասնաճիւղի բոլոր անդամուհիները հագած էին գինեգոյն զգեստներ, որպէս խորհրդանիշ մեր Հայրենիքի արքունիքին:

Ճաշէն հետք ցուցադրուեցաւ վաւերագրական տեսերիկ մը պատրաստուած՝ Լոս Անճելէսի մէջ, որ կ'ընդգրկէր ՀՕՄի աշխարհացրիւ գործունէութիւնը, ապա Գանատայի Շրջանային Վարչութեան ատենապետուհի՝ ընկհ. Աննա Պուլկարեանի շնորհաւորական խօսքը, որուն յաջորդեցին պատկերներ ՀՕՄի կեանքէն:

Ընկհ. ատենապետուհին բեմ հրաւիրեց բոլոր ընկերուհիները, ինչպէս նաեւ հարիւրամեայ ընկհ. Ազատուհի Արապադեանը, որոնք արժանացան ներկաներու ծափահարութեան, ապա տեղի ունեցաւ պար:

Հոս տեղին է յիշել թէ 4 ընկերուհիներ ներկայ գտնուեցան Հայաստանի ՀՕՄ-ի 100-ամեակի հանդիսութեանց:

— ՀՕՄի «Արազ» Վարժարանի ամալերջի հանգէսը, Յունիս 20, 2010-ին կը զուգադիպէր Հայրերու օրուան, հետեւաբար տեղի ունեցաւ Հայրերու օրուան յատուկ յայտագիր մը. աշակերտները մասնակցեցան երգով, պարով, արտասանութիւններով եւ թատերադրութեամբ:

— ՀՕՄի «Արազ» Մասնաճիւղը օգնեց Ամառնային Պարի Ճամբարին, խոհանոցէն մինչեւ շարժավարի գործերով, մեծապէս գոհունակութիւն պատճառելով մասնակցողներուն:

— ՀՕՄի «Արազ» Վարժարանը առաջնահերթ տեղ կը գրաւէ վարչութեանս գործունէութեան մէջ: Այս տարեշրջանին վարժարան կը յաճախեն 22 աշակերտներ: Վարժարանի անձնակազմը կը կազմեն. Հայր Հուսիկ Մարտիրոսեան, Տնօրէնուհի՝ Ընկհ. Արշօ Ջարիֆեան. Առաջին դասարան՝ Տիկին Սիլվա Ապարեան, երկրորդ դասարան՝ ընկհ. Մարալ Քիւլահան, երրորդ դասարան՝ Սիլվա Սարաֆեան. Պարի ուսուցչուհի՝ ընկհ. Սիլվա Ղազարեան, օգնականներ՝ Ընկհ. Անի Պետրոսեան եւ ընկհ. Ուսանող Գատեան:

Դպրոցի ձեռնակներէն կարելի է յիշել. Հալուին, Տօնածառի զարդարում եւ Ծնունդի հանգէս: Աշակերտները նաեւ ելոյթ ունեցան Գանատայի երեսփոխանական ճաշկերոյթին.

— Երգի երեկոյ կատարողութեամբ Օր. Թամար Սալմընի, Նոյեմբեր 21, 2010-ին: Ներկայ էին 200 ունկնդիրներ: Խօսք առաւ մասնաճիւղի ատենապետ ընկհ. Գլարա Յակոբեան եւ բացատրեց ՀՕՄ-ի գործունէութիւնը Հայաստանի մէջ: Սոյն

● ● ● ⇒ ⇒ ⇒

Օր. Թամար Սալմըն եւ իր ընկերակիցները

Վանգուլըրի Արագ Ծաբաթօրեայ Վարժարանի ամավերջի հանդեսը

Ինչպէս ամէն տարի այս տարի եւս ՀՕՄ–ի Արագ Ծաբաթօրեայ Վարժարանի Ամավերջի Հանդէսը տեղի ունացաւ Յունիս 19, 2011 Հայ Կեդրոնի Լազարեան սրահին մէջ, կ.ե. ժամը 1–ին ներկայութեամբ ՀՕՄ–ի Ժրաջան անդամներու, ծնողքներու ինչպէս նաեւ մեծ Հայրերու եւ մեծ մայրերու, 20 աշխատասէր աշակերտներու կամաւոր դասատուներու եւ փոխ դասատուներու։ Տիկիները Սիլվա Արզարեան, Ուսանա Գատեան, Արշօ Զարիֆեան, Սիլվա Ղազարեան, Անի Պետրոսեան, Սիլվա Սարաֆեան (3 ժամ քչելով ԱՄՆ–էն), Մարալ Քիւլլահեան. Ինչպէս նաեւ Հայր Յուսիկ Մարտիրոսեան։ Հանդէսի ընթացքին Վանգուլըրի գաղութի երեխաները ցոյց տուին հազուադիւտ տաղանդ եւ ազգասիրութեան ցուցաբերում։ Հայ մշակոյթի զանազան մարզերը օգտագործելով, անոնք ցոյց տուին յատուկ ձիրք խմբային եւ անհա-

● ● ● ⇐ ⇐ ⇐

ձեռնարկի հասոյթէն 3000 տոլար նուիրուեցաւ Հայաստանի որբերու ծրագրին, ինչպես նաեւ Թւչնոց Բոյնի որբերուն։

— «Կոմիտաս» համերգ երգեցողութեամբ՝ Պրն. Գէորգ Հաճեանի, հրաւիրուած Հայաստանէն, Նոյեմբեր 21, 2010։ Պրն. Գէորգ Հաճեան մասնակցած էր ՀՕՄի 100 ամեակի եզրափակիչ հանդիսութեան Երեւանի մէջ։ ՀՕՄի Արագ Մասնաճիւղի ընկերուհիներու աջակցութեամբ, ձեռնարկը բարձր գնահատանքի արժանացաւ։

— ՀՕՄի «Արագ» մասնաճիւղի Ամանորի խրախճանքը պսակուեցաւ մեծ յաջողութեամբ։

— ՀՕՄի «Արագ» Մասնաճիւղի ժողով, Յունուար 16, 2011։ Ժողովի ընթացքին կարդացուեցաւ անհանգիստ ընկերուհիի մը նամակը, որ նիւթական օժանդակութիւն խնդրած էր մասնաճիւղէս, վիրաբուժական գործողութեան մը համար Ամերիկայի մէջ։ Զեռնբաց քուէարկուեցաւ առաջարկը եւ որոշուեցաւ 500 Տոլար տրամագրել երիտասարդուհի Հայ մօր։ Յետոյ ընկերուհիները հաւաքեցին 500 տոլար եւս։

Մասնաճիւղիս ատենապետ ընկհ. Գլարա Յակոբեան ըսաւ. «Սիրելի ընկերուհիներ, շնորհակալ եմ որ ներկայ գտնուեցաք կիրակի օրով, ՀՕՄի Արագ մասնաճիւղի Ընդհանուր ժողովին. Մենք անհաւատալի խումբ մըն ենք խարխախուած մեր հարուստ ժառանգութեամբ եւ Հայ Դատով։ 100 տարի ՀՕՄը հոգ տարած է Հայութեան ամենուրէք, թէ՛ նիւթական եւ թէ՛ բարոյական դժուարութիւններու ընթացքին։ Իւրաքանչիւր լաւ գործ, որ ՀՕՄը ամբողջացուցած է, սկսած է ճիշտ մեր ժողովին նման ժողովի մը մէջ։ Լաւ գաղափարներ կը հոսին երբ բաց միտքով, ինքնավստահութեամբ եւ ապահով զգալով կը մօտենանք հարցի մը.գիտնալով որ բոլոր գաղափարները մեծ կամ փոքր պիտի լսուին, քննարկուին եւ հաւանաբար իրականացուին։ Մեծ ուրախութիւն կը զգանք երբ գաղափար մը ժպիտ կը բերէ, այս պարագային, սարսափելի վիճակէ տարապղղ Հայ մօր մը դէմքին։»

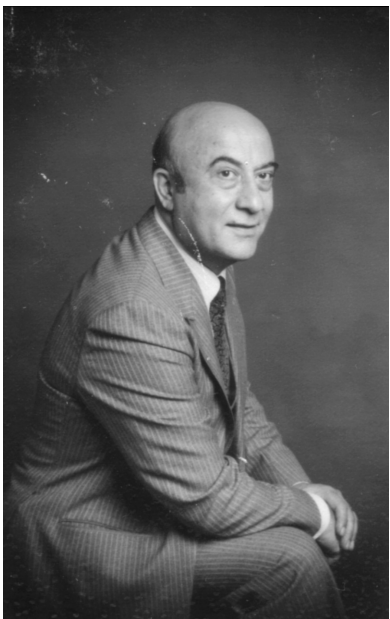
— ՀՕՄի «Արագ» Մասնաճիւղի Ընկերային Պտոյտ, Պելինկհէմ, ԱՄՆ։ Փետրուար, 20, 2011–ին վարչութիւնը կազմակերպեց պտոյտ մը դէպի Պելինկհէմ։ Կէսօրին տեղի ունեցաւ այցելութիւն եւ ճաշ ընկհ. Սիլվա Սարաֆեանի բնակարանը, ապա շուկայ եւ քաղաքի տեսարժան վայրերու այցելութիւն։

— ՀՕՄի «Արագ» մասնաճիւղի օժանդակութեամբ Վահէ Պէրպէրեանի Կատակերգութեան Երեկոն պսակուեցաւ մեծ յաջողութեամբ։

— ՀՕՄի Ընտանիքէն յաւիտեան բաժնուած Ընկեր Ընկերուհիներուն հոգեհանգստեան պաշտօն կատարուեցաւ Սուրբ. Գրիգոր Լուսաւորիչ Հայաստանեաց Առաքելական Եկեղեցւոյ մէջ, Փետրուար 27, 2011–ին։

— Մայրերու Օրուայ Տօնակատարութիւն Մայիս 07, 2011։ 70 էն աւելի ներկաներ խանդավառ մթնոլորտի մէջ տօնեցին մայրերու օրը եւ ձեռնարկին հասոյթը նուիրուեցաւ ՀՕՄի ԱխՈՒԲԱՆԻ ՄՕՐ ԵՒ ՄԱՆԿԱՆ ԿԵԴՐՈՆին։ Այս առթիւ 4 նոր անդամներ արձանագրուեցան մասնաճիւղիս։ Նուիրատուութեամբ հաւաքուեցաւ 5000 տոլար։

Մոնթրէալի յոյն գաղութը կը պատուէ արժանաւոր հայորդի մը

Ապրիլի26–ին, Մոնթրէալի յոյն գաղութը մեծ շուքով պատուեց մեր գաղութի ծանօթ ազգայիններէն ընկ. Սերգօ Պոյաճեանը։

Պատուոյ տուուչութեան ընթացքին կարդացուեցաւ անոր կենսագրականը ուր մասնաւորաբար կը նշուէր իր կարեւոր ներդրումը յունական գաղութէն ներս։

Հոն կը յիշուէր թէ Սերգոն ծնած է Յունաստան, իր ծնողքը եղած են հաւատացեալ հայեր որոնք 1922–ին, թրքական եաթաղանէն մազապուծ, այրուող իգմիրէն յունական փրկարար նաւով մը ապաստան գտած էին Յունաստան։

1954–ին ան կը գաղթէ Գանատա

ՄՈՆԹՐԷԱԼ...

Դուն, որ ուսումովդ եւ նուաճումներովդ հպարտացուցած ես ծնողքդ, Դուն, որ յաջողութիւն արձանագրած ես ընտրած ասպարէզիդ մէջ, Դուն որ լսած, տեսած ու ապրած ես ՀՕՄ–ի առաքելութիւն,

Եկուր, ձեռքդ երկարէ ՀՕՄ–ին եւ միացիր այս կանացի կազմակերպութեան, որպէսզի քու ներդրումովդ ՀՕՄ–ը կարենայ դիմագրաւել 21–րդ դարու մարտահրաւէրներն ու կարիքները արդիական, մասնագիտացած ու գործնական միջոցներով։

Բեմ բարձրացաւ Ընկհ Արմինէ Կարապետեան, կազմակերպիչ յանձնախումբի անդամ, որ նախ յայտնեց թէ 2011 ը Նորին Ս. Օծութիւն ՏՏ Արամ Ա. Կաթողիկոսի կոնդակով հրչակուած է Մանուկներու Տարի եւ Հայ Օգնութեան Միութիւնն ալ անսալով Վեհափառ հօր կոչին որոշած է այս տարի պատուել անձինք, որոնք իրենց նիւթական եւ բարոյական ներդրումով նեցուկ կանգնած են հաստատութիւններու որոնք անմիջկան կապ ունին մանուկներու հետ, ապա հակիրճ կենսագրականը տուաւ Ընկհ Ալիս Մարգարեանին եւ անոր հարսին Ընկհ Քրիստին Այնթապլեան Մարգարեանին, բարձր գնահատելով այս բնտանիքին օժանդակութիւնը գաղութիս բոլոր հաստատութիւններուն՝ Հայ Դատին , ՀՄԸՄ–ին, ՀՕՄ–ին, Հայ Մշակոյթին, եկեղեցիին եւ գպրոցին իսկ Հայրենիքի մէջ աւելի քան 260 ծնողագուրկ մանուկներու խնամատարութեան։

Ընկհ Կարապետեան բեմ հրաւիրեց ընկերուհիներ Ալիս եւ Քրիստին Մարգարեանները ստանալու ՀՕՄ–ի գնահատագրերը ձեռամբ Մոնթրէալի« Սօսէ» մասնաճիւղի ատենապետ ընկհ. Ռիթա Օհանեանի եւ Լաւալի «Շուշի» մասնաճիւղի ատենապետ ընկհ. Զապէլ Կիւլեանի։ Ծափահարութեամբ ներկաները արտայայտեցին իրենց գնահատանքը։

ՀՕՄ–ի Կանանց Միջազգային Օրուան առթիւ երրորդ գնահատագիր

ու Մոնթրէալի հայ գաղութէն ներս կը շարունակէ իր ազգանուէր գործունէութիւնը, հետեւելով իր ծնողքէն ստացած դաստիարակութեան։

Հայ գաղութէն ներս իր լայն գործունէութեան զուգընթաց, ընկ. Սերգոն իր լայն ու շատ կարեւոր մասնակցութիւնը կ’ունենայ նաեւ յունական գաղութէն ներս։ Ան ոչ միայն հայ եւ յոյն քաղաքական ու ընկերային յարաբերութիւններու եւ իրաւունքներու պաշտպանն էր, այլ նաեւ Կիպրոսի դատի պաշտպանը։

Ընկ. Պոյաճեան եղած է հիմնադիր, նախաձեռնող ու աջակցող մարզական խումբերու, դպրոցներու, եկեղեցիներու, բարեսիրական հաստատութիւններու եւ այլ կազմակերպութիւններու։ Եղած է կարեւորագոյն ուժը, ներշնչողն ու յաջողութեան խթանը հայ կեդրոնի բոլոր միութիւններու ու հաստատութիւններու դրամահաւաքի աշխատանքներուն։

Ընկ. Սերգոն եղած է յոյն գործարարներու միութեան հիմնադիրներէն մէկը՝ 1970–ին, ու մնալուն քաջալերողը CFCF TV–12 ի յունական բաժնին։

Զեռնարկի ընթացքին մասնաւոր յիշատակումի արժանացաւ ընկերոջ խոստումը յոյն գաղութին՝ շարունակել ցմահ իր աջակցութիւնը որպէս երախտագիտութեան արտայայտութիւն ասպնջական ու եղբայրական Յունաստանին։

Ընկ Սերգօ Պոյաճեան տարիներէ իվեր անդամ է Հայ Օգնութեան Միութեան եւ իր տիկնոջ՝ ընկհ. Արշոյի հետ, անոնք միշտ նեցուկ կանգնած են ՀՕՄ–ի բոլոր աշխատանքներուն։

սկիզբը էջ 9

ստացողն էր Տիկին Պերճուհի Մարգարեան։ Յանձնախումբի անդամ ընկհ. Մարկօ ՄԷլքոնեան ներկայացուց Տիկ. Պերճուհի Մարգարեանի կենսագրականը, բարձր գնահատելով իր եւ ամուսնոյն նիւթական եւ բարոյական օժանդակութիւնը յատկապէս Հայ Աւետարանական Եկեղեցւոյ եւ Ս. Յակոբ Եկեղեցւոյ մանկամասւրին որ կը կրէ յարգարժան ամոլին անունը։ Ընկհ Մելքոնեան յայտարարեց թէ մանկամասուրը միչեւ օրս 40 երեխայի տեղ ունէր, Մարգարեան ամոլի կատարած նոր նուիրատութեամբ 40 տեղեր եւս պիտի բացուին։ Ընկհ ՄԷլքոնեան բեմ հրաւիրեց Տիկին Պերճուհի Մարգարեանը ստանալու իր գնահատագիրը ձեռամբ ՀՕՄ–ի մասնաճիւղերու ատենապետներուն։

Գնահատագրերու տուուչութենէն ետք, ընկհ. Լալէ Մանճիկեան հրաւիրեց Ազնուափայլ Տիկին Նայիրա Յակոբեանը, որ փոխանցէ իր սրտի խօսքը։ Տիկին Յակոբեան շնորհաւորեց ներկաները Կանանց Միջազգային տօնին առիւթով , գնահատեց ՀՕՄ–ը եւ իր տարած աշխատանքը եւ մաղթեց նորանոր յաջողութիւններ բոլորին։ Յանձնախումբի ատենապետ ընկհ. Սիւզի Պոյամեան ծաղկեփունջով շնորհակալութիւն յայտնեց Ազնուափայլ տիկնոջ եւ ապա բոլոր անոնց որոնք սատարեցին այս ձեռնարկի յաջողութեան։

Օրուան հանգիսավարը յայտարարեց թէ Vacances Air Canada հաստատութիւնը այս առթիւ նուիրած է երկու փոխգիր՝ իւրաքանչիւրը 250 տոլար արժողութեամբ, իսկ տիար ձինպաշեան գեղեցիկ վզնոց մը, ինչպէս նաեւ A2 հայկական հաստատութիւնը « Gourmet» սակառ մը։ Սոյն պարգեւներուն համար տեղի ունեցաւ վիճակահանութիւն մուտքի տոմսերու թիւերուն վրայ։ Ընկհ Լալէ Մանճիկեանի շնորհակալական խօսքերէն ետք ներկաները բարձր տրամագրութեամբ մեկնեցան իրենց տունքը։

ՄԱՐԱԼ ՅՈՎՍԷՓԵԱՆ

Ընկր. Նուրիճա Մաթոսեան

Ընկերուհի Նուրիճա Մաթոսեան ծնած է 1940–ին Սուրիա։ Ան դուստրն է Փալանճեան ընտանիքին, նախնական ուսումը ստացած է Հալէպի Ազգային Հայկազեան վարժարանէն, իսկ երկրորդական ուսումը Քարէն Եփփէ Ազգային ճեմարանէն եւ վկայուած 1961–ին։

Նոյն տարին ամուսնանալով Յակոբ Մաթոսեանի հետ կազմած են իրենց ընտանիքը եւ ունեցած երեք զաւակներ, այժմ ան մեծ մայր է չորս թոռներու։

Ընկերուհին ուսանողական տարիներուն վաճելած է Ս.Օ.Խ.–ի հովանաւորութիւնը եւ արդէն 1961–ին անդամագրուած անոր շարքերը։ 1974–ին Մաթոսեան ընտանիքը հաստատուելով Գանատա Մոնթրէալ, ընկերուհի Նուրիճա անդամակցած է Հ.Օ.Մ.–ի «Սօսէ» մասնաճիւղին ուր բերած է գործօն մասնակցութիւն, տանելով վարչական պաշտօններ, ինչպէս նաեւ երկար տարիներ վարած է ընկերային յանձնախումբի պատասխանատուութիւնը մինչեւ 1993 Լաւալի «Շուշի» մասնաճիւղի կազմութիւնը։

Լաւալի մէջ եւս ընկերուհին աշխուժութեամբ ծառայած է նորակազմ մասնաճիւղի յաջողութեան, աշխատելով զանազան յանձնախումբերու մէջ եւ ստանձնած վարչական պաշտօններ, եղած է նաեւ ատենապետ։

Հալէպի մէջ 1971–1974 ընկերուհի Մաթոսեան ուսուցչութիւն ըրած է Զաւարեան վարժարանէն ներս իսկ Մոնթրէալի մէջ 17 տարիներ ուսուցչական ծառայութիւն ունեցած է Ս. Յակոբ Շաբաթօրեայ դպրոցէն ներս։

10 Յունիս 2001–ին Քէպլէք նահանգին կողմէ ընկերուհին արժանացած է «կամաւոր աշխատող» շքանշանին։ 12 Մարտ 2006–ին Կանանց Միջազգային տօնին առիթով պարգևատրուած է Հ.Օ.Մ.–ի կեանքէն ներս իր երկարամեայ վաստակին համար իսկ 15 Մայիս 2011–ին արժանացած յիսնամեայ անդամակցութեան զարդասեղին։

Ընկերուհի Մաթոսեանի փափաքն է որ իւրաքանչիւր հայ երիտասարդուհի իր մասնակցութիւնը բերէ հարիւրամեայ այս մեծ կազմակերպութեան սուրբ գործին սատարելով անոր բարոյական եւ նիւթական գործունէութեան։

Ընկր. Մարի Տարագճեան

Ընկհ. Մարի Տարագճեան ծնած է Ճարապուս–Սուրիա։

Ընկերուհին տակաւին շատ փոքր, հետեւելով մօրը Ժրաջան ՀՕՄական ազգօգուտ կեանքին, կ'երազէ ինք եւս օր մը, մօրը նման դառնալ ՀՕՄուհի։ Տարիներ ետք, 1961–ին, պարագաներու բերումով ընտանեօք կը փոխադրուին Զահլէ–Լիբանան, եւ հոն է, որ 21 տարիքը հազիւ բոլորած, մեր ընկերուհիին տարիներու երազը կ'իրագործուի եւ կ'անդամագրուի Հ.Օ.Մ.ին։

Ընկերուհի Մարին կ'ամուսնանայ եւ կը բախտաւորուի երեք մանչ զաւակներով։

1976–ին, ընտանեօք կը փոխադրուին Թորոնթօ, Գանատա։ Ան մինչեւ օրս կը շարունակէ գործել ՀՕՄէն ներս։

50 երկար տարիներու ՀՕՄի ծառայասէր ընկե–

րուհիին զաւակները եւ չրջապատը հպարտ եւ երախտապարտ են ընկհ. Մարի Տարագճեանի նուիրումով։

Ընկր. Մարի Ծալճեան–Գասապեան

Ընկհ. Մարի Ծալճեան– Գասապեան ծնած է Յու–նաստան։ 1961 Յուլիսին հաստատուած է Մոնթրէալ։ Անյապաղ իր կեսուր մօր՝ Ռեբեկա Գասապեանի խրատով կ'անդամակցի ՀՕՄ–ին։ Ան յաճախ կը յիշէ անցեալի օրերը երբ Ս. Յակոբ եկեղեցին տակաւին St. Zotic–ի վրայ էր եւ ազգային կառոյցները տակաւին իրենց հիմնադրութեան շրջանին մէջ էին։

Ընկերուհին արեւշատութիւն կը մաղթէ ՀՕՄ–ին եւ բոլոր կամաւորներուն, յատուկ շնորհակալութիւն կը յայտնէ ընկերային յանձնախումբին, որ իր այլազան ձեռնարկներով կը զբաղեցնէ եւ կը զուարճացնէ տարեցները։

Ընկր. Նուարդ Ադամեան–Պարսամեան

Ընկերուհի Նուարդ Ադամեան–Պարսամեան ծնած է Հալէպ Սուրիա, փոքր տարիքէն եղած է Ս.Օ. Խաչի Քաղաքի բաժնի արծուիկ, իսկ 1963–ին խմբապետուհի։

1967–ին ընկերուհին անդամակցած է Ս.Օ.Խ.–ի շարքերուն եւ եղած ներկայացուցիչը՝ Քաղաքի մասնաճիւղի վարչութեան ընկերային յաճնախումբին։ Ամուսնութենէն ետք հրաւիրուած է Ս.Օ.Խ.–ի Քաղաքի բաժնի արծուիկներու որպէս խորհուրդի անդամ վարելով ատենապետուհիի պաշտօն։

Ընկերուհին եղած է Սուրիոյ Հ.Մ.Ը.Մ.–ի Շրջանային Խորհուրդի անդամ, իսկ աւելի ուշ Շրջանայինի Խմբապետուհի։ Ան մաս կազմած է Հալէպի Համազգայինի պարախումբին եւ թատե–րախումբին ինչպէս նաեւ աշխատած՝ Քարէն Եփփէ ձեմարանի ուսանողական միութեան մէջ։

1986–ին ընտանեօք հաստատուած են Գանատա Մոնթրէալ, ուր անդամակցած է Հ.Օ.Մ.–ի «Սօսէ» մասնաճիւղին։ Պաշտօնավարած է Ս. Յակոբ Շաբաթօրեայ վարժարանէն ներս որպէս ուսուցչուհի, իսկ աւելի ուշ Ս. Յակոբ ամեօրեայ վարժարանէն ներս որպէս փոխարինող ուսուցչուհի։

Մոնթրէալ հաստատուելէն քանի մը տարի ետք մաս կը կազմէ Նարեկի սկաուտ

Ընկր. Ազատուհի Պարոնեան

Ընկերուհի Ազատուհի Պարոնեան ծնած է 1923–ին, Լիբանանի Շթորա գիւղաքաղաքը. զաւակն է Գոգանեան մեծ ընտանիքին։ Այդ օրերուն Շթորայի մէջ հայկական վարժարանի չգոյութեան պատճառով ընկհ. Ազատուհի գուրկ մնացած է հայկական ուսումէ։

1938–ին կ'ամուսնանայ պրն Մելիտոս Պարոնեանի հետ եւ կը հաստատուին Հայֆա, Պաղեստին, ուր կը բախտաւորուին 5 զաւակ–ներով՝ 3 մանչ, 2 աղջիկ։

Ընկհ. Ազատուհի իր զաւակները մեծցուցած է հայկական շուենչով, զանոնք արձանագրած է ՀՄԸՄ–ի մեծ ընտանիքին. եղած են սկաուտ եւ արեւոյշ, ինչպէս նաեւ մաս կազմած են Հայֆայի եկեղեցւոյ դպրաց դասին։

1950–ին, ընկհ. Ազատուհի անդամակցած է Հայֆայի Հայ օգնութեան խաչին, գործօն մասնակցութիւն բերած է այդ մասնաճիւղի աշխատանքներուն։

1962–ին ընտանեօք կը փոխադրուին Մոնթրէալ, Գանատա։ Ընկհ Ազատուհի ընտանեկան կարիքներուն հասնելու համար ստիպուած կ'ըլլայ աշատելու։ Այդ օրերուն կ'անդամակցի Մոնթրէալի «Սօսէ» մասնաճիւղին, սակայն իր աւօրեայ աշխատանքը եւ ընտանեկան պարտաւորութիւնները չեն արտօներ որ լրիւ ձեւով կատարէ իր միութեանական պարտականութիւնները։

1993–ին կը հիմնուի Լաւալի «Շուշի» մասնաճիւղը եւ ընկհ. Ազատուհի, իր ծնողական պարտականութիւնները արդէն աւարտած, զաւակները ամուսնացուցած, այլեւս ազատ կը զգայ իր գործօն մասնակցութիւնը բերելու ՀՕՄ–ի ընտանիքին։

Ընկերուհի Պարոնեան կը քաջալերէ «Շուշի» մասնաճիւղի ձեռնարկները, իր սիրտը եւ քսակը միշտ լայն բանալով որեւէ առիթի, եւ միշտ զօրավիզ կը կանգնի մասնաճիւղի կարիքներուն։

Ընկերուհի Ազատուհիի զաւակները, Պարոնեան եղբայները, իրենց իշխանա–կան նուիրատուութեամբ սատարեցին Լաւալի Հայ կեդրոնի եւ Ս. Գէորգ եկեղեցւոյ գնման եւ այսօր կեդրոնի սրահը կը կոչուի իրենց անունով։

Ընկր. Մարի Խաչատուրեան

Ընկհ. Մարի Խաչատուրեան ծնած է Տիգրանա–կերտ։ Փոքր տարիքին ընտանիքին հետ փոխադրուած է Լիբանան։

Տակաւին շատ երիտասարդ, Պէյրութի մէջ անդամակցած է Հայ Օգնութեան Միութեան։

1968–ին կը հաստատուի Մոնթրէալ եւ կը միա–նայ իր մեծ քրոջ՝ ընկհ. Անի Ճէսուրեանին։ Հոս ալ, իբրեւ օրինակելի ՀՕՄուհի, բծախնդրութեամբ կը կատարէ իրեն վստահուած պարտականութիւնները։ Ան միշտ ներկայ է ՀՕՄ–ի ժողովներուն եւ ձեռնարկ–ներուն, հեռաձայնի եւ տարեկան տօնավաճառի յանձնախումբերուն մնայուն անդամ է։ Կ'աշխատի լուռ, իր ճկուն եւ ճարտար մատները կը հիւսեն, կը կարեն, կը նախշեն եւ ՀՕՄ–ի տօնավաճառին կը զարդարեն Կաղանդի տաղաւարը՝ գեղեցիկ առարկաներով, գոյնզգոյն գոգնոցներով, սիրուն մոմակալներով, որոնք կը վաճառուին ձեռնարկի ընթացքին։

Ան կ'ընէ այս բոլորը մեծ համբերութեամբ եւ մեծ սիրով։ Անդամ է նաեւ Հայ կեդրոնի պրիճի խմբակին։

Հաւատալով իր շատ սիրած կազմակերպութեան ազգանուէր եւ սրբազան առաքելութեան, պիտի շարունակէ իր ներդրումը ՀՕՄ–ի ընտանիքէն ներս։

Ընկր. Անահիտ Գալայճեան–Բալայեան

Ծնած է Հալէպ, Սուրիա։ Նախնական ուսումը ստացած է Ազգ. Հայկազեան վարժարանէն ներս, ապա յաճախած է Հալէպի Ամբրիկեան Գոյէճը։ Սուրիահայ Օգնութեան Խաչին անդամակցած է 1951–ին եւ դարձած գործօն անդամ։ Վարած է խմբապետի պաշտօն, ինչպէս նաեւ մօտէն աշխատակցած է պատսպարանի անձնակազմին հետ։ Ընկերուհին մասնակցած է Ս.Օ.Խ.–ի եւ ծերանոցի հանգանակային աշխատանքներուն։

Ընկհ. Անահիտի եւ իր խումբի Ժրաջան անդամ–ներու ջանքերով Հալէպի մէջ կը կազմուի արուեստի երկսեռ յանձնախումբ մը, որ իր առաջին ցուցահան–դէսը կը կազմակերպէ Քարէն Եփփէ Ազգ. ճեմարանի մէջ Հոկտեմբեր 1958–ին։

1970–ին ծնողքին հետ կը հաստատուի Գանա–տա։ Կ'ամուսնանայ Անատուր Բալայեանի հետ։ Ան իբրեւ օրինակելի դուստր, իր յարկին տակ կը պահէ իր տարեց ծնողները մինչեւ անոնց մահը։

Ընկերուհին իր Ժրաջան եւ աշխոյժ բնաւորութեամբ միշտ ներկայ է Մոնթրէալի «Սօսէ» մասնաճիւղի բոլոր անդամական ժողովներուն եւ կը քաջալերէ բոլոր ձեռնարկները, կը մասնակցի նաեւ տարեկան տօնավաճառի աշխատանքներուն։

Ընկհ. Անահիտին փափաքն է ՀՕՄ–ը տեսնել երիտասարդներով լի եւ կը մաղթէ յարատեւ յաջողութիւն այս աննման կազմակերպութեան։

Ծնողական յանձնախումբին եւ ապա կը վարէ խմբապետուհիի պաշտօնը մինչեւ 1993։ Ընկերուհին անդամագրուած է Հ.Մ.Ը.Մ. Կամք Միութեան, եղած է սկաուտ խորհուրդի անդամ, վարելով ատենադպրուհիի պաշտօն։ Ան անդամակցած է նա–եւ Համազգային Սանահին մասնաճիւղին, մաս կազմելով զբաւկան յանձնախումբ–բին եւ իր աշխոյժ մասնակցութիւնը բերած է «Մանուկներու պատմութեան ժա–մի» յաջողութեան, վարած է ատենադպրուհիի պաշտօն եւ մինչեւ օրս կ'օժանդա–կէ Համազգայինին իր կարելին ընելով։

ՀՕՄ-ի Գանատայի շրջանը այս տարեշրջանին կորսնցուցուց իր շարքերուն երկար տարիներէ ի վեր մաս կազմած հաւատարիմ ընկերուիիներ։ Ստորեւ կը ներկայացնենք իրենց հակիրճ կենսագրականները հայցելով իրենց հոգիներու խաղաղութիւն։

Ազգային Բարերարուհի Ողբ. Աստղիկ Սարաֆեան

Ծնած էր 1927–ին՝ Նիկոսիա, Կիպրոս, Հաճնոյ եղեռնէն մագապուրծ ազատուած Յակոբ եւ Արփինէ Մուշեանի տան մէջ։

Նախնական ուսումը ստացած էր ծննդավայրի Մելիքեան վարժարանին մէջ։ Ետքը աւարտած էր Լարնագայի Աղջկանց Ամերիկեան Գոլէճը։

1949–ին կ'ամուսնանար կաշիի գործաւորանատէր Պրն. Վարդգէս Սարաֆեանի հետ, կազմելով հայ աւանդութիւններու ջերմ պաշտպան ու երջանիկ բոյն մը։

Տիկ. Աստղիկ Սարաֆեան եղած է օրինակելի կողակից եւ քաջալերող իր ամուսնոյն բոլոր ազգանուէր քայլերուն։

Կիպրոսի մէջ յոյներու եւ թուրքերու միջեւ պատահած բախումներուն պատճառով,

1964–ին Սարաֆեան ամուլը կը ձգէ Կիպրոսը։ Նախ մօտ երկու տարի Պէյրութ կը մնայ, ապա կը փոխադրուի Լոնտոն, Անգլիա, ուր 25 տարիներ կ'ապրի, միշտ նիւթաւորոյական գործօն մասնակցութիւն բերելով՝ գաղութի կեանքին։

1973–ին, Տիկ. Աստղիկ Սարաֆեան կ'ենթարկուի դանկի վիրաբուժական գործողութեան մը։ Բժիշկները առաւելագոյնը երեք տարուայ կեանք կը նախատեսեն իրեն համար։ Սակայն ան կ'ապրի 27 արդիւնաւոր տարիներ։

Սարաֆեան ամուլը 1988–ին կը հաստատուի Մոնթրէյալ։ Եւ տեսնելով Սուրբ Յակոբ Եկեղեցւոյ հայապահպանման համար տարած ծանր աշխատանքը, 1990–ին կըթական հիմնադրամ մը կը հաստատէ։ Եւ օրին Հովիւն ու Հոգաբարձութիւնը գնահատելով զոյգին ազնուական քայլը՝ Ս. Յակոբ նախակըթարանը կը կոչեն «Վարդգէս եւ Աստղիկ Սարաֆեան Նախակըթարան»։

2009–ին, Տ. եւ Տիկ. Սարաֆեան, հարազատներ եւ ազգային ու եկեղեցական ներկայացուցիչներ կը տօնախմբեն Պրն. Վարդգէս Սարաֆեանի ծննդեան 90–ամեակը, եւ բարերար զոյգին ամուսնութեան 60–ամեակը։ Նոյն առիթով կը միանան նաեւ Անգլիոյ Թագուհին՝ իր շնորհաւորական գիրով, Ամենայն Հայոց Վեհափառ Հայրապետը՝ ՆՍՕՏՏ Գարեգին Բ. Կաթողիկոս, եւ Մեծի Տանն Կիլիկիոյ Վեհափառ Հայրապետը՝ ՆՍՕՏՏ Արամ Ա. Կաթողիկոս իրենց օրհնութեան գիրերով։

Հազիւ տարի մը ետք, Տիկ. Աստղիկ Սարաֆեան անկումի մը հետեւանքով կը փոխադրուի հիւանդանոց, ուր վեց ամիսներ քաջութեամբ կը տոկայ անտանելի ցաւերու, եւ կը պահէ իր մտքի պայծառութիւնն ու լաւատեսութիւնը։ Ի վերջոյ, սակայն, մոմի մը նման կը հալի, 28 Օգոստոս 2010–ին՝ առ յաւէտ փակելով իր աչքերը։

Ողբացեալին թաղման առիթով, որ տեղի ունեցաւ Մոնթրէյալի Ս. Յակոբ Առաջնորդանիստ Մայր Եկեղեցւոյ մէջ, Ուրբաթ, 3 Սեպտեմբեր 2010–ին, Ամենայն Հայոց եւ Կիլիկիոյ Վեհափառ Հայրապետները ցաւակցազբեր զրկած էին։

Ամենայն Հայոց Վեհափառ Հայրապետը հետեւեալ վկայութիւնը գրած էր Պրն. Սարաֆեանին. «Բարի, աստուածասէր գործունէութեամբ է զարդարուած ի Տէր հանգուցեալ Ձեր սիրեցեալ կնոջ՝ Տիկ. Աստղիկի աստուածաշնորհ կեանքը։ Մայր Եկեղեցւոյ հանդէպ ցուցաբերած մշտավառ սիրով եւ հաւատարմութեամբ՝ Տիկ. Աստղիկը Ձեզ հետ միասին նախանձախնդիր ու անյոգնաբեկ աջակցութիւն է բերել Գանատայի հայ համայնքում ազգային–եկեղեցական կեանքի շինութեանը, եւ Մայր Աթոռ Ս. Էջմիածնի հայրենաշահ ձեռնարկների իրագործմանը»։

Կիլիկիոյ Վեհափառ Հայրապետն ալ գրած էր. «Տիկ. Աստղիկը Մեզ տպաւորած է իր համեստ նկարագրով, ազնիւ հոգիով եւ աստուահաճոյ վարքով։ Քաջ գիտենք, որ ան միշտ եղաւ Ձեր կողքին եւ բաժնեց Ձեր կատարած եկեղեցաշէն ու ազգօգուտ բարերարութիւններով Ձեր ապրած հոգեկան անհուն բաւարարութիւնն ու անանձնական ուրախութիւնը»։

Ընկր. Իսկուհի Արզումանեան

Ընկերուհի Արզումանեան ծնեալ Պետրոսեան ծնած է 20 դեկտեմբեր 1930–ին Թեհրանի մէջ։ Ամուսնացած էր պարոն Շահէ Արզումանեանի հետ։ Ըլլալով հմուտ դերձակուհի, Պարսկաստանի մէջ ան ունեցած էր աշխատանոց իր տան կողքին՝ այսպիսով մօտէն հետեւելով իր ընտանիքի կեանքին։ Ընկերուհի Արզումանեան նաեւ շատ օգտակար կ'ըլլար ծանօթին եւ անձանօթին։

Արզումանեան ընտանիքը Գանատա փոխադրուեցաւ 1976–ին եւ հաստատուեցաւ Միսիսսկա քաղաքը։ Սկիզբի տարիներուն ան ստիպուած եղաւ աշխատելու։ Բայց շուտով ընտանիքի յաջող գործընթացը հանգիստ կեանք մը պարգեւեցին ընկերուհիին։

Ընկերուհի Արզումանեան նուիրեալ կողակից, սքանչելի մայր եւ մեծ մայր էր։ Ան միշտ դրական ազդեցութիւն ունէր իր շրջապատին եւ յատկապէս ան մեծ գոհունակութիւն կը ստանար իր ներդրումը բերելով Հայ Օգնութեան Միութեան 1991–էն ի վեր։

Ընկերուհի Արզումանեան իր ետին ձգեց իր երկու տղաքը, երկու հարսերը եւ չորս թոռնիկները։

Ընկր. Տիգրանուհի Քարիշեան

Ընկերուհի Տիգրանուհի Քարիշեան ծնած է Թրիփոլի, Լիբանան։ Յաճախած է տեղւոյն նախակըթարանը. 18 տարեկանին անդամակցած է ԼՕԽ–ին եւ վարած քարտուղարի նաեւ դանձապահի պաշտօններ։ 1942–ին ամուսնացած է Գարեգին Քարիշեանի հետ եւ փոխադրուած Հոմս՝ Սուրիա ուր միացած է ՍՕԽ–ի շարքերուն։

Ընկերուհին բախտաւորուած է չորս զաւակներով։ 1963–ին Սուրիայէն կրկին վերադարձած է Լիբանան, ուր միացած է ԼՕԽ–ի Էշրէֆիէի մասնաճիւղին։ 1972–ին դժբախտութիւնը ունեցած է կորսնցնելու իր ամուսինը։ 1975–ին հաստատուած է Համիլթըն եւ միացած է «Արեւ» մասնաճիւղին։

Ընկերուհին դժբախտութիւնը ունեցաւ նաեւ կորսնցնելու իր զաւակը, Տիգրանը. Ընկերուհին ունէր 7 թոռներ եւ 4 ծոռներ։

Ընկր. Անժէլ Սարգիսեան

Ծնած է Ալեքսանտրէթ, երբ տակաւին այդ նահանգը կը պատկանէր Սուրիոյ։ Շատ փոքր տարիքէն որդեգրուած է հայէպաբնակ Աւետիս եւ Մարիամ Փաշանեաններու կողմէ։ Որդեգիր մայրը եղած է Ս.Օ.Խ.ի Նոր Գիւղի շրջանի վարչական։ Ընկհ. Անժէլ յաճախած է Ազգային Սահակեան Վարժարան, ապա՝ Հալէպի Ամերիկեան Գոլէճ. շրջան մը ուսուցչական պաշտօն վարած է Սահակեան վարժարանէն ներս։ 1944–ին կ'ամուսնանայ այդ օրերուն Հ.ՄԸ.Մ.ի ֆուլթայլի նշանաւոր բերդապահ «Կոլճի» Լեւոն Սարգիսեան հետ։ Կը բախտաւորուին երեք մանչ զաւակներով։ 1967–ին ընտանիքին հետ կը հաստատուի Մոնթրէյալ։ Անշուշտ ընկերուհիին համար Գանատայի ցուրտին եւ կենցաղին համակերպիլը

դիւրին ազդակներ չէին, սակայն ընտանիքի սէրը կը գերիշխէր բոլոր դժուարութեանց. Բացառիկ խնամքով եւ հոգատարութեամբ մեծցուցած է իր թոռները, արժանացած է նաեւ ծոռը տեսնելու բախտաւորութեան։ Հ.Օ.Մ–ի տարեկան պազարին ընկհ. Անժէլի ձեռագործները փնտռուած կտորներ էին։ Ընկերուհին ներդրում ունեցած է նաեւ Համազգային պարախումբի տարազներու գեղեցկացման աշխատանքին։ Մահկանացուն կնքեց Մարտ 2011–ին։

Ընկր. Անահիտ Դերձակեան

Ընկհ. Անահիտ Դերձակեան ծնած է եգիպտոս։ Աւարտելէ ետք Պօղոսեան Ազգային Վարժարանը, պաշտօնավարած է Միլքոնեան մանկապարտէզի մէջ։

Ան գործօն մասնակցութիւն բերած է ազգային կեանքի տարբեր մարզերէ ներս. եղած է Հ.Յ.Դ. երեսասարգական միութեան անդամ, ինչպէս նաեւ «Կամք» մարմնամարզական միութեան արեւոյշ, մարզիկուհի, ապա արծուիկներու փոխիմբապետ եւ Հայ Կարմիր Խաչի անդամ։

Ամուսնոյն եւ զաւակներուն հետ գաղթած է Գանատա 1969–ին, եւ Մոնթրէյալի մէջ 24 տարիներ պաշտօնավարած է ՀՕՄ–ի Ծաղկոցին մէջ։ Մեծ նուիրումով ան աշխատած է մանուկներուն հետ եւ իր մեծ ներդրումը բերած է Ծաղկոցի ամաւերջի հանդէսներուն, ինչպէս նաեւ Ծաղկոցի

գրադարանի աշխատանքներուն։

Ընկհ, Անահիտ նաեւ հետեւած է ձեռարուեստի դասընթացքներու եւ իր շնորհալի արուեստագէտի տաղանդը յաճախ զարդարած են ՀՕՄ–ի ձեռնարկներուն բեմերը։ Իր գործերէն կ'արժէ յիշել Քաջն Վարդանը խորհրդանշող ձեռարուեստը, որ ամէն տարի Վարդանանցի տօնակատարութեան ընթացքին տակաւին կը զարդարէ բեմը։ Ան նաեւ տարիներ շարունակ ստանձնած է Musée des Beaux-Arts–ի մէջ հայկական տօնածառի զարդարումը։

Ան պատրաստակամ եւ ծառայասէր ոգիով աշխատած է ՀՕՄ–ի զանազան յանձնախումբերու մէջ եւ վարած վարչական պաշտօններ, եղած է փոխ–ատենապետուհի։

Ան ստացած է յիւնամեայ ծառայութեան գնահատական։

Ընկհ. Անահիտը հաւատալով ՀՕՄ–ի սուրբ գործին ամենայն համեստութեամբ ծառայած է եւ մնացած միշտ պատնէչի վրայ։

Ան իր մահկանացուն կնքեց Սեպտեմբեր 2010–ին։

Ընկր. Մարի Զաքարեան

Ընկհ. Մարի Զաքարեան ծնած է Աղեքսանդրիա 1926–ին։ Ան յաճախած է Պօղոսեան վարժարանը։ Ամուսնացած է Կարպիս Զաքարեանի հետ 1968–ին։

Գանատա հաստատուելէ ետք 1963–ին անդամակցած է ՀՕՄ–ի «Սօսէ» մասնաճիւղին եւ արժանացած յիւնամեայ անդամակցութեան զարդասեղին։

Ընկհ. Զաքարեան միշտ քաջալերած է ՀՕՄ–ի գործունէութիւնը նուիրատուութեամբ եւ ժողովներու եւ ձեռնարկներու ներկայութեամբ։

Մասնաւոր սէր ու հոգածութիւն ցոյց տուած է մանուկներու հանդէպ եւ Ս. Յակոբ վարժարանէն ներս ստանձնած է դասարանի մը հովանաւորութիւնը։

Ընկհ. Զաքարեան երկար տարիներ խնամած է իր անդամալոյծ ամուսինը եւ վերջին տարիներուն ան ապրած է ամուսնոյն հետ Cartierville ծերանոցին մէջ։

Ան մահկանացուն կնքեց Մարտ 2011–ին։

Ընկհ. Արշալոյս Տէրտէրեան-Մարկոսեան

Ընկհ. Արշալոյս (Արշօ) Մարկոսեան ծնած է Հա–լէպ, 3 Մայիս, 1936–ին։ Գանատա հաստատուած է 1969–ին։

1975–ին, կ’ամուսնանայ Պրն. Արամ Մարկոսեա–նի հետ կազմելով երջանիկ բոյն մը։ 2002–ին, կը կորսնցնէ իր ամուսինը, որուն մահը խոր ազդեցութիւն կը ձգէ իր վրայ։ Դաժան հիւանդութիւնը կու գայ զգեսնել նաեւ զինք։ Իր մահկանացուն կը կնքէ 19 Փետրուար, 2011–ին, յետ երկարատեւ հիւանդութեան։

Ընկհ. Արշօն Հ.Օ.Մ.ի անդամակցած է 1991–ին։

Վարած է շատ մը յանձնախմբային աշխատանքներ։ Առաջին օրէն իսկ Ընկերային Ծառայութեան խողովա–կով կամաւոր աշխատանք տարած է Seven Oaks ծերա–նոցին մէջ, որուն համար պարգեւատրուած է յուշա–տախտակով մը։

Երկար տարիներ մաս կազմած է Ս. Աստուածածին Հայց. Առաք. Եկեղեցւոյ Տիկնաց Յանձնախումբին, միեւնոյն ատեն օգնած է Հայ Կաթողիկէ Ս. Գրիգոր Լուսաւորիչ Եկեղեցւոյ Տիկնանց Յանձնախումբին։ Իր ընկերասէր եւ ծառայասէր բնաւորութեամբ սիրուած էր բոլորէն։

Ընկհ. Արշոյին վերջին պատգամն էր. «Սիրեցէք եւ յարգեցէք զիրար»։

Ընկհ. Զեմմա Ղուկասեան

Զեմմա Ղուկասեանը ծնուել է 1924–ին, Իրանի Թաւրիզ քաղաքին մէջ, մտաւորական ընտանիքում։

Զեմման թոռնուհին էր վաստակաւոր վիպասան Ռաֆֆիի քրոջ Ալմաստի, իսկ իր եղբայրը՝ Յովհաննէս Ղուկասեանը, հայրենիքի մէջ իր ուրոյն տեղը ունեցաւ որպէս վիպասան եւ բանաստեղծ։

Ահա այսպիսի ընտանիքի մէջ էր որ ծնուեց եւ դաստիարակուեց Զեմման, որպէս գրականութեան սի–րահար։

Զեմման իր ուսումը աւարտել է Թաւրիզի Հայկազ–եան–Թամարեան դպրոցում։ Ան ունենալով գեղեցիկ ձայն, անդամակցել է Թաւրիզի Հայոց Առաքելական Եկեղեցւոյ երգչախմբին։

1943 թուին, ամուսնանալով դեղագործ Հրանդ Սարգիսեանի հետ բախտաւորուել է երեք զաւակներով։

1987–ին, ամուսնու մահուանից վերջ, իր որդու ընտանիքին հետ հաստատ–ուել է Թորոնթօ, ուր ապրեց մինչեւ իր մահը։

Զեմման անդամակցել է ՀՕՄ–ին եւ եղել Հայ Կեդրոնի գրադարանի գործօն անդամուհի։ Զեմմայի անհուն սէրը հանդէպ հայ գրականութեան եւ ընթերցանու–թեան անվիճելի է։ Գրականասէր ընտանիքի շառաւիղը լինելով, ան ունի մի շարք անտիպ գրուածքներ եւ բանաստեղծութիւններ։

Զեմման տիպարն էր հոգատար հայ մօր։ Ան օժտուած էր հարուստ բառապա–շարով եւ գեղեցիկ խօսքերով։ Ան ասմունքներով ճոխացնում էր ընտանեկան խնճոքները, հմայելով բոլորին։ Ան ունէր հաճելի հիւմուր, որն զուարճացնում եւ բարձրացնում էր ներկաների տրամադրութիւնը։

Զեմմայից մնացած յուշերը միշտ վառ կը մնան իր զաւակների, հարազատ–ների եւ ծանօթների սրտերում։

Զեմման իր մահկանացուն կնքեց 16 Յունիս, 2010ին, Թորոնթոյի մէջ։

Ընկհ. Վալանթին-Սառա Փափազեան-Գիպուրեան

Ընկհ. Վալանթին Գիպուրեան ծնած է Գա–հիրէ, 1928–ին։ Յաճախած է Գահիրէի Գալուստ–եան Վարժարանը։ Հօրը մահուան պատճառաւ, 14 տարեկանին կը սկսի աշխատիլ Thomas Cook ճամբորդական ընկերութեան մօտ։

1959–ին կ’ամուսնանայ Վարդան Գիպուր–եանին հետ եւ կը բախտաւորուին աղջիկ զաւա–կով մը՝ Մարգրիտ (Մարճի)։

1965–ին, Գահիրէէն կը գաղթեն Սիտնի, Աւստրալիա, միանալու իր երկու քոյրերուն, որոնք արդէն կը բնակէին հոն։

1972–ին, կը փոխադրուին Մոնթրէալ, Գա–նատա, Վարդանին քրոջը քով։ Մոնթրէալի խիստ ձմրան պատճառաւ կ’որոշեն հաստատուիլ Թո–րոնթօ։ Վալանթին կը սկսի աշխատիլ K.K. Precision Parts ընկերութեան մօտ իբր հաշուապահ, ուր կը մնայ մինչեւ իր հանգստեան կոչուիլը։

Թորոնթօ հաստատուելէն անմիջապէս ետք կ’անդամագրուի Հ.Օ.Մ.ի մեծ ըն–տանիքին, ուր կը վարէ զանազան պաշտօններ, ինչպէս՝ վարչական անդամ, տօ–նավաճառի ատենապետուհի, շուրջ 15 տարիներ ամառնային վարժարանի ուսոււմ–նական մարմնի անդամ, ուր վարած է դարձեալ հաշուապահի պաշտօնը։ Եղած է նաեւ Հ.Օ.Մ.ի Գոլոյեան Վարժարանի անպաշտօն հաշուապահ։

Տարիներ շարունակ, կամաւորաբար, Հայ Աւետարանական Եկեղեցւոյ հաշ–ուապահի պաշտօն կատարած է մինչեւ 2008 թուականը, որուն համար պարգե–ւատրուած է ոսկիէ զարդասեղով։

Ստացած է նաեւ Օնթարիօ նահանգի կամաւորի պարգեւը եւ Հ.Օ.Մ.ի 35 տարուան զարդասեղը։

Վալանթին եղած է տիպար հայ մայր մը։ Իր ազնիւ եւ համբերատար բնաւո–րութեամբ եւ ուրիշներուն օգնելու եւ խորհուրդ տալու յատկութիւններուն հա–մար միշտ յարգանք պարտադրած է իր շուրջիներեուն։

Հանգստեան կոչուելէն անմիջապէս վերջ, ընկհ. Վալանթին իր աշխատասէր եւ անձնուէր նկարագրով ձեռնուռնայն չէր կրնար նստիլ։ Այս անգամ կը սկսի օգ–նել իր աղջկան տպագրական գործին, դարձեալ իբր հաշուապահ, մինչեւ 2010 Յունիսին, ուր ինքնաշարժի անսպասելի արկածի մը հետեւանքով կը մահանայ, երբ արդէն կը թեւակոխէր 81 տարիքը։

Ընկհ. Արաքսի Թիթոյեան-Գասարճեան

Արաքսի Թիթոյեան–Գասարճեան ծնած է Զա–կազիկ, Եգիպտոս, Դեկտեմբեր 12, 1930–ին՝ կրտսեր դուստրը Կիւլենիա եւ Աւետիս Թիթոյեաններու։ Յե–տագային հայրը իր ընտանիքը կը փոխադրէ Պաղ–տատ, Իրաք, ուր տեղւոյն ազգային եռուն կեանքին մէջ կը թրծուին Լուսին, Մարի եւ Արաքսի քոյրերը։ Արաքսին կը յաճախէ Հայ Կաթողիկէ վարժարան։ Մանուկ հասակէն մեծ հետաքրքրութիւն ցուցաբե–րելով երգի եւ երաժշտութեան հանդէպ, ծնողքը կը քաջալերէ զինք որ անձնական դասերու հետեւի Տիկ. Պէաթրիս Օհաննէսեանի մօտ։ Հուսկ արձանագրուե–լով Պաղտատի Երաժշտանոցի Փրոֆ. Ճիւլիեն Հըրդզ–ի (Julien Hertz) մօտ՝ ան աւելի կը զարգացնէ

ինքզինք։ Յետագային Արաքսին ելոյթ կ’ունենայ զանազան նուագահանդէսնե–րու, ընկերանալով հանրայայտ երգիչներու եւ ջութակահարներու, նաեւ գաղու–թային զանազան ձեռնարկներու եւ ելոյթներու։

Արաքսին կ’ամուսնանայ 1955–ին Պր. Յակոբ Գասարճեանին հետ եւ կը հաս–տատուին Թրիփոլի։ Անոնք կը բախտաւորուին չորս զաւակներով՝ Ալիծ, Հուրի, Շա–հէ, եւ Հրայր։ 1964–ին կը հաստատուին Թորոնթօ։ Այդ օրուրնէ ասդին, աւելի քան 45 տարիներ Արաքսին յատուկ դեր ու պարտականութիւն պիտի ունենար ստանձ–նելու Թորոնթոյի նորակազմ հայութեան կազմակերպչական կեանքէն ներս։

Թորոնթօ հաստատուելէն մէկ օր ետք ընտանեօք կ’այցելեն Սուրբ Երրորդու–թիւն Առաքելական Եկեղեցին «Woodlawn» փողոցի վրայ, որ երկրորդ տունի կը վերածուի Գասարճեաններուն համար։ Արաքսին տեղական պայմաններուն յար–մարելու համար կը հետեւի Անգլերէն դասընթացքի։ Երբ Արփի Մերաս կը բանայ իր մանկապարտէզի դռները, Արաքսիին համար յարմարագոյն աշխատանքի վայ–րը կ’ըլլայ՝ իր նկարագրին եւ կարողութիւններուն համապատասխան։ Ան հոգ կը տանի նոր սերունդի ամենափոքր տղոց եւ աղջիկներուն, անոնց երգեր սորվեցնե–լով եւ մօր մը նման սիրելով ու գուրգուրալով։

Արաքսին՝ Սբ. Երրորդութիւն եկեղեցւոյ 40 տարիներէ աւելի երգեհոնահարը եղաւ եւ կառավարեց երեց եւ կրտսեր դպրաց դասերը։ Երբ Սբ. Աստուածածին եկեղեցին հաստատուեցաւ, Արաքսին նոյնպէս իր ծառայութիւնը հոն ալ տրա–մադրեց փոխն ի փոխ համադրելով։ Երբեմն պատահած է որ Սբ. Գրիգոր Կաթողիկէ եկեղեցին ալ պէտք ունեցած է եւ ինք հոն ալ նոյնպէս հասած։ Արաքսին Թորոն–թահայութեան կազմակերպչական կեանքէն ներս 45 տարիներ շարունակ ծառա–յեց բոլոր եկեղեցիներուն, միութիւններուն, եւ ազգային բոլոր կազմակերպու–թիւններուն, մասնաւորաբար՝ Հայ Օգնութեան Միութեան, Համգգայինին, Հ.Մ.Ը.Մ. ին եւ Դստերք Վարդանանցին։ Արաքսին իր ազնիւ եւ համեստ բնաւո–րութեամբ, ունէր մեծ երեւակայութիւն, ժպտերես եւ լաւատես բնաւորութիւն, բո–լորին բարեկամ, չվշտացուց որեւէ մէկուն, միշտ բարին սպասելով որեւէ անհատէ։ Ան միշտ կազմ ու պատրաստ էր խրախուսելու եւ քաջալերելու որեւէ աշխատանք, կամ նիւթական եւ կամ բարոյական իր օժանդակութեամբը։ Յակոբը եւ Արաքսին ամուսնացուցին իրենց զաւակները եւ ընտանիքը հարստացաւ ութը թոռներով։ Արաքսի 10 տարիներ խնամեց իր ամուսինը անոր հիւանդութեան պատճառով չըջանին, վայելելով բարեկամներու եւ սրտակիցներու օգնութիւնը։ Յակոբ մահա–ցաւ 2003–ին, իսկ Արաքսին՝ Ապրիլ 2, 2011–ին, խաղաղութեան մէջ, չըջապատ–ուած ընտանիքով եւ սիրելիներով։

Ընկհ. Մարի Եղոյեան

Ընկհ. Մարի Եղոյեան ծնած է Հալէպ եւ փոքր տարիքին փոխադրուած է Լիբանան իր ընտանիքի անդամներուն հետ։ Ամուսնացած է Յարութիւն Եա–գուպեանի հետ եւ բախտաւորուած երկու դուստրե–րով։ 1961–ին ընտանեօք կը փոխադրուին Գանատա։ 1964–ին ան կ’անդամակցի ՀՕՄ–ի Մոնթրէա–լի «Սօսէ» մասնաճիւղին։ Տարիներու ընթացքին ընկհ. Մարի գործօն մասնակցութիւն բերած է մաս–նաճիւղի ընկերային յանձնախումբին եւ քաջալե–րած է ՀՕՄ–ի բոլոր ձեռնարկները։

Վերջին տարիներուն, հիւանդութեան պատ–ճառով ընկերուհին հեռու մնացած էր ՀՕՄ–ի աշ–խատանքներէն։ Իր մահկանացուն կնքեց 2010–ի դեկտեմբերին։

Ընկհ. Ռահէլ Պոյաճեան

Ընկհ. Ռահէլ Պոյաճեան ծնունդով Սարգիսեան, ծնած է Աթլիթ, Պաղեստին։ Ան մայրն է չորս զաւակ–ներու եւ թոռներու։ ՀՕՄ–ի շարքերուն անդամակ–ցած է Իսրայէլի մէջ եւ հոն իր գործօն մասնակցու–թիւնը բերած է միշտ ներկայ ըլլալով ժողովներու եւ ձեռնարկներու։ 35 տարիներ առաջ ընկերուհին հաս–տատուած է Մոնթրէալ, Գանատա, ՀՕՄ–ի անդամակ–ցութիւնը շարունակելով որպէս անդամ «Սօսէ», ապա «Շուշի» մասնաճիւղերուն։

1999–ին ընկհ. Ռահէլ ստացած է ՀՕՄ–ի շարքե–րէն ներս իր յիսնամեայ ծառայութեան զարդասեղն ու ՀՕՄ–ի Կեդրոնական Վարչութեան գնահատագիրը։

Ան մահացաւ 2010–ի սեպտեմբերին։

Ընկհ. Ագատուհի Կիճեմեան

Ընկհ. Ագատուհի Կիճեմեան Գանատա գաղթած է Յունաստանէն 1960–ական թուականներուն։ Ան շուտով միացած է ՀՕՄ.ի Մոնթրէալի մասնաճիւղին եւ քա–ջալերած ՀՕՄ.ի գործունէութիւնը ներկայ ըլլալով ՀՕՄ–ի կազմակերպած ձեռ–նարկներուն։ Իր յառաջացած տարիքին, ընկհ Ագատուհի փոխադրուած էր Manoir Cartieville։ Ընկերուհին մեզմէ առ յաւետ բաժնուեցաւ 2011 Փետրուարին։

Ընկհ. Նոյեմի Միրզոյեան

Ընկհ. Նոյեմի Միրզոյեան ծնած է Հալէպ: 1984–ին իր ամուսնոյն ու դուստրին հետ կը փոխադրուի եւ կը հաստատուի Մոնթրէալ, միանալու ընտանիքի անդամներուն: Երկար տարիներ ՍՕԽ–ի Հալէպի Անի մասնաճիւղի անդամակցելէ ետք, Մոնթրէալի մէջ կը փոխանցուի եւ կը միանայ ՀՕՄ–ի «Սօսէ» մասնա–ճիւղի ընտանիքին: Ընկհ. Միրզոյեան թէեւ վարչա–կան պաշտօններ չէ ստանձնած, սակայն անյապաղ ներկայ գտնուած ու քաջալերած է մասնաճիւղի բո–լոր ձեռնարկները: Ան մօտէն հետեւած է յատկապէս «Սօսէ» մասնաճիւղի ընկերային յանձնախումբի աշ–խատանքներուն իր գործօն մասնակցութիւնը բերե–լով: Նոյն յանձնախումբին կողմէ Մայրերու Տօնին առթիւ ստացած է յուշատախտակ մը:

Ընկհ. Միրզոյեան եղած է այն ընկերուհիներէն, որոնք հաւատացած են ՀՕՄ–ի մեծ ընտանիքի առաքելութեան եւ յատկապէս ընկերուհիներուն աշխոյժ ու միակամ գործակցութեան: Այս ձեւով ինք եւս բազմիցս մասնակցած է մասնաճիւ–ղի տարեկան տօնավաճառներու աշխատանքներուն նիւթապէս եւ բարոյապէս օժանդակելով:

Ընկհ. Միրզոյեան մահացաւ 2010–ի հոկտեմբերին:

Ընկհ. Փառանձեմ Մինասեան-Մարտիրոսեան

Ընդհանրապէս, մեծ մամայի մը սէ–րը իր թոռնիկի ծնունդէն առաջ կը սկսի:

Անհամբեր սպասումի վիճակով, հա–զիւ թէ կը ծնինք, մեր ծնողքէն աւելի կ’ուզեն սիրել մեզ, նոյնիսկ դասեր կու տան մեր ծնողքին, թէ ինչպէ՞ս պէտք է մեծցնել մեզ: Այսպէսով մենք որպէս թոռ–նիկ՝ երկու հարազատներու միջեւ, ոս–կեզնդակի պէս կը յափշտակուինք: Շատ անգամ, մեր ծնողքին արգիլածն ալ կրնանք մեծ մամայէն ստանալ: Մենք եղած ենք այն բախտաւորներէն, որ ունե–ցած ենք երկու մեծ մամաներ: Այսպէսով, իրենց սիրոյ մրցակցութենէն օգտուելով մեզի տրուած է ամէն ինչին լաւագոյնը:

Այսօր, ես հպարտ կը զգամ սեւով ճերմակի վրայ սրտի երկու խօսք ըսել իմ Փառանձեմ մեծ մօրս մասին, որ իմ մատ–ղաշ տարիքիս, մօրմէս ետք, ի’նք եղած է մեզ սիրողն ու փայփայողը:

Իր սիրոյ գուրգուրանքով, շաքար–շոքոլայէն, փայլուն նուէրներէն ու ան–վերջ հաճելի պտոյտներէն անդին, հսկած է, որ միշտ հայերէն խօսինք, մեր ձեռքէն բռնած առաջնորդած է մեզ Հայ Առաքելական Եկեղեցի, սորվեցուցած է խա–չանկնքը ու »Հայր Մեր«ն աղօթել: Ծանօթացուցած է սուրբերու ամէնամեծի զօ–րութեան եւ մեր բարձին տակէն անպակաս պահած է Նարեկի Աղօթագիրքը:

Հետաքրքրական ձեւով, երգով ու տաղով վարժեցուցած է մեզի սիրել մեր ազգը, եւ արժանի դառնալ ինծի փոխանցուած Վարուժան անունին, անմահացնե–լու մեծ բանաստեղծի՝ Դանիէլ Վարուժանի յիշատակը:

Ծնողքէս սորվեցայ, եւ իմ հայկական վարժարանի դասերէս ալ գիտցայ թէ՝ իմ մեծ մամաս ալ ուրիշներու նման, ծնած էր Արեւմտահայաստան՝ Ագշէհիւր, Թուրքիա, 1920–ին: Մինասեանի զաւակ, ունեցած է երկու քոյր եւ երկու եղբայր: Հազիւ մանուկ, ծնողքին հետ գաղթականութեան իբր զոհ տարադրուած է նախ Յունաստան՝ ապա Դամասկոս, Սուրիա:

Եղած է ուշիմ, արագ, ճարպիկ ու շնորհքներով օժտուած աշակերտ: Երգն ու պարը, գուարթախօսութիւնն ու կատակը եղած են իր նկարագրի հիմնական գիծե–րը: Այդ օրերուն ընտանիքի վտիտ պայմանները թոյլ չեն տուած որ բարձրագոյն ուսման հետեւի: Սակայն, նախակրթարանի իր ստացած ուսմամբ ու ինքնաշխա–տութեամբ, կրցած է ձեռք ձգել բաւարար գիտութիւն, ոչ միայն իր զաւակներուն, այլ նաեւ՝ մեզի, թոռներուն ալ բաժին հանելով, փոխանցած է իր գերագոյնը:

Դամասկոսէն Հալէպ այցի մը առիթով կը ծանօթանայ եւ կ’ամուսնանայ մեծ հօրս՝ Յովհաննէս Մարտիրոսեանի հետ, ապա բախտաւորուելով Մարի, Ալեքսան եւ Յարութիւն զաւակներով: Դժբախտ արկածի մը հետեւանքով, կը կորսնցնէ իր երիտասարդ կողակիցը՝ մեծ հայրս: Սակայն, չյուսահատելով, Հայոց Պատմութե–

Ընկհ. Մարիանէ Մուրատեան

Մարիանէ Մուրատեան, աղջիկու–թեան մականունով Սէֆէրեան, ծնած է Կեսարիա, 15 Մարտ, 1910–ին: 1915–ին կորսնցուցած է հայրիկը, եւ մօրը ու եղբօ–րը հետ Գահիրէ փոխադրուած է:

Մարիանէ իր նախնական կրթու–թիւնը ստացած է Թաշճեան վարժարանին մէջ, ապա իր երկորդական ուսումը առած է Լիսէ Ֆրանսէզի մէջ:

1940–ին կ’ամուսնանար Հայկ Մու–րատեանի հետ: Կը ծնն Ռեբեկա–Լուիզը: Կարճ կը տեւէ զոյգին ուրախութիւնը. 1946–ին, Հայկ վաղահաս մահուամբ կը բաժնուէր սիրելի կնոջմէն եւ մատղաշ զաւակէն:

Մարիանէ մեծ զոհաբերութեամբ կը խնամէ եւ կը մեծցնէ դուստրը:

1968–ին Մոնթրէալ կը փոխադրուի: Իրեն համար անսահման երջանկու–թիւն պիտի ըլլար իր թոռնիկներուն՝ Հայ–կի եւ Արմէնի հոգատարութիւնը: Աստ–ուած իրեն պիտի պարգեւէր բերկրանքը ծոռնիկներն ալ տեսնելու եւ վայելելու: Այնքան սէր ունեցած է անոնց նկատմամբ, որ օր մը երբ իրեն ըսած են, թէ ծոռ–նիկները հարութիւնը կ’ընեն, ինք հակառակ 96 տարեկան ըլլալուն՝ պատասխա–նած է. «Ինծի բերէք, ես կը նայիմ»:

15 Մարտ 2010–ին, հանդիսաւորապէս տօնուեցաւ իր 100–ամեակը: Manoir Ste. Geneviève–ի սրահը լեցուած էր բազմութեամբ: Այդ առիթով ան շնորհաւո–րագրեր ստացաւ Էլիզապէթ Թագուհիէն, ընդհանուր կառավարիչ Միշէլ Ժանէն, Գանատայի վարչապետ Սթիւըն Հարփըրէն, Քէպէքի վարչապետ Ժան Շարէէն, Փրեռֆոնի երեսփոխան Պեռնար Փաթրիէն եւ Քեպէքի Գաղթականուեան նախա–րարուհի տիկ. Եոյանտ Ճէյմսէն: Վերջինս անձամբ ներկայ գտնուեցաւ հարիւրամ–եակի տարեդարձին: Նոյն օրը նաեւ ՀՕՄ–ը պատուեց իր ընկերուհիին 25–ամեայ ծառայութիւնը:

Մարիանէ Մուրատեան 28 Մայիս 2011–ին կը հիւանդանայ: 13 օրեր կը պայ–քարի մահուան դէմ: Եւ 9 Յունիս 2011–ին, իր մահկանացուն կը կնքէ:

նէն իրեն փոխանցուած անունով կը յաջողի օրինակել եւ մարմնաւորել Փառան–ձեմ Թագուհիի վճռակամութիւնը:

Հակառակ բազմազան կեանքի դժուարութիւններու, կը պայքարի եւ երեք անչափահաս երեխաներուն կու տայ օրինակելի կրթութիւն եւ դաստիարակու–թիւն, վկայ իր թոռները՝ Արինը, Տարօնը, Վարուժանը եւ Սեւանը:

Հայ մշակոյթը ընդհանրապէս՝ երգն ու պարը մասնաւորաբար, միշտ ծարաւը ու–նեցած է ըմբոշխնելու եւ անոր վայելքը ապրելու: Ինք անդամակցած է Համազգայինի երգչախումբին առաջին իսկ օրէն, եւ Թորոնթոյի մէջ 38 տարիներու ընթացքին ունե–ցած է բեղուն գործունէութիւն, ուրիշներու հետ ինքն ալ բերելով իր բաժինը, քարա–ւաններու պատրաստութեան, պարախումբերու, թատերախումբերու, ամալվերջի հան–դէսներու եւ հայ թագուհիներու տարազներու պատրաստութեան գործին:

Հայ դպրոցը եղած է իր պաշտամունքի առարկան, Հայ Եկեղեցին իր սրբազ–նագոյն վայրը: Հ.Օ.Մ.Ի Ամէնօրեայ Վարժարանի հաստատումէն ետք, տասը տա–րիներ ան ամէն օր ներկայ կ’ըլլար հսկելու եւ օգնելու մանկապարտէզի կէսօրուայ ճաշերուն: Ան տարիներ շարունակ իր մասնակցութիւնը բերած է նաեւ ամէն շա–բաթ Ս. Աստուածածին Հայց. Առաք. Եկեղեցւոյ խորանի բարեգարդումին եւ մաք–րութեան: Մասնակցած է դպրաց դասին, եւ ամէն կիրակի ներկայ եղած է պատա–րագներուն, ապահով պահելով իր նստատեղը:

Իր զթասիրտ նկարագրի բերումով՝ ծառայած է Հայ Օգնութեան Միութեան, անդամակցած 1968–ին, եւ իր ուժերու սահմանին մէջ, միշտ ալ օժանդակութիւն բերած է զանազան ձերանոցներու կամաւոր աշխատանքին:

Ծերանոցը, որ իր գուրգուրանքի առարկան էր, ինք եւս, իր կեանքի վերջին շրջանը անցուց շրջապատուած հարազատներով եւ սիրելի ազգայիններով: Տա–րիներու իր հոգնատանջ մարմինը, թէեւ փոքրացաւ, սակայն իր գիտակցութիւնն ու սրամիտ կատակները որ կ’ընէր մինչեւ վերջ, չդադրեցան:

Իր վերջին պահերն ալ եղան խաղաղ ու հանգիստ միջավայրի մէջ: Ան իր հո–գին աւանդեց իր քունին մէջ, ինչպէս միշտ փափաքած եւ աղօթած էր: Երբ մահ–ուան գոյժը իմացանք, անմիջապէս փութացինք ըլլալ իր սնարին շուրջը ընտան–եօք, ըսելու այն աղօթքը՝ որ ինք սորվեցուց մեզի:

Ննջէ հանգիստ՝ սիրելի Փառանձեմ մեծ մամա:

Թոռնիկդ՝

ՎԱՐՈՒԺԱՆ ՄԱՐՏԻՐՈՍԵԱՆ

Թորոնթօ

ՀԱՅ ՄԱՆԿԻԿՆԵՐՈՒՆ

Դէ՛հ երեխէ՛ք ու պարմաննե՛ր հայոց ապօին սրբալոյս

հայ միւռռնով օծուև սողաք ու աղջիկներ լիայոյս

Լուսաւորջի կանթեղը վառ սուրբ հաւատքով արծարծեալ

Զահ մ’իբրեւ բռնած քալէք դէպի գալիքը պայծառ:

Թո՛ղ հուրն անշէջ մեր սուրբ նախնեաց ձեր սրտերուն ու լեզուին

Մեարոպատառ սուրբ հանձարը, կամքը Կարմիր Վարդանին

Ձերթ ռահվիրայ ձեր հետն ըլլայ, պահէ՛ք երթն մեր անաղարտ

Գրաւականն յաւերժութեան ձեր ուսերուն շալակած:

հայ դպրոցի յարկին ներքեւ սրբապնասուրբ ու մաքուր

Թո՛ղ թրծուին միտքն ու հոգին ու սրտերը ձեր մանուկ,

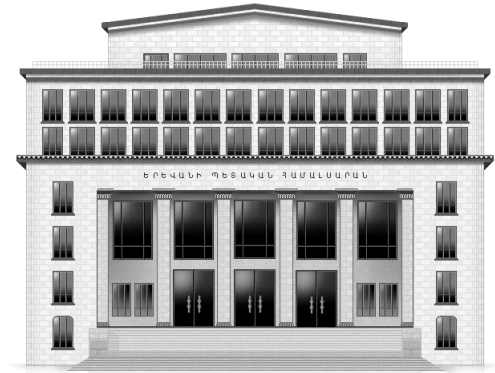
Որ մեծանաք՝ պաշտպանն դառնաք եկեղեցւոյն եւ ապօին:

Դէ՛հ մանուկնե՛ր, սերտ ժագուկնե՛ր գերապայծառ մեր ապօին

Քալէ՛ք «դէպի աղբիւրը լոյսին, դէպ՝ ձանապարհը երկնի

Ձեր վզերուն իբրեւ մանեակ փառքն ու պատիւն մեր ապօին

ՆԵՐՍԷՍ ՀԱՏԻՏԵԱՆ

Այսօրուան երիտասարդը՝ վաղուան ղեկավարը

*Après le pain, l'éducation est le premier besoin du peuple.
Հացէն ետք, ուսումը ժողովուրդի առաջին կարիքն է:*
Georges Danton
(1759-1794)

Հայրենակից, տարեկան 320 ամ.տոլարով մասնակցե ՀՕՄ-ի որբերու «Ուսման ծրագրին», որ կը յատկացուի հայրենիքի մէջ ապրող ՀՕՄ-ի որբե-րու խնամակալութեան տարիքը բոլորած համալսարանականներուն: Սոյն գումարը կը յատկացուի առաւելագոյնը 4 յաջորդական տարիներու համար:

Որբերու ուսման ծրագիրը գործադրութեան դրուեցաւ օգոստոս 2008-էն ի վեր օգնելու համար ծնողագուրկ համալսարանականներուն:

Յիշենք, որ ուսեալ երիտասարդութիւնն է որ պիտի դառնայ մեր հայրենիքի ապագայ ղեկավարութիւնը:

Եկէ՛ք միասնաբար օգնենք համալսարանական ուսման ձգտող երիտա-սարդ մեր հայրենակիցներուն:

Անյապաղ դառնանք հովանաւորող ՀՕՄ-ի «Ուսման Ծրագրին»:

Լրատուի կազմի Քեպէգի (վերը) եւ Օնթարիոյի անդամները

«Լրատու»ի կազմ

Մոնթրէալ

Մանճիկեան Տիրուկ
Ասատուրեան Արմինէ

Եաղճեան Նոյեմի

Թորոնթօ

Տերվիշեան Վրէժոնի
Գալթաքեան Սիւզի
Շիրիլեան Ալիս

Հանքմեան Տիանա
Քիրէճեան Ժանէթ
Ճանտու Յասմիկ

Լաւալ

Վարվառեան Զուարթ

Հատիտեան Ազգանուշ

Վարչական անկախացուցիչներ՝
Պուլկարեան Աննա (Մոնթրէալ)
Սարգիսեան Վարսենիկ (Թորոնթօ)

ՀՕՄ-ի Գանատայի շրջանի «Սրտէ սիրտ» տարեկան նուիրատուներու ցանկ

Յիշենք, որ «Սրտէ սիրտ» հանգանակութենէն զոյացած գումարը կը յատկացուի ամբողջութեամբ՝ Գանատայի մէջ գործող մեր կրթական օճախներուն:

ՄՈՆԹՐԷԱԼ

«Սօսէ» մասնաճիւղ
Աղճալեան Վարդանուշ
Առաքելեան Մարի-Թերեզ
Ապաճեան Ատրիմէ
Ասատուրեան Արմինէ
Արզումանեան Մարգրիտ
Արսլանեան Մարիա
Աւագեան Թորոսեան Ռոզին
Ափրիկեան Փաօլա
Բալուլեան Էլիզ
Գաբրիէլեան Անահիտ
Գաբրիէլեան Նուշիկ
Գաթարոյեան Սեդա
Գապասաքալեան Վանին
Գասապեան Սարգօ
Գատիտտազատեմ Յասմիկ
Գաբրուզեան Սիլվա
Գէորգեան Գէորգ
Գրալեան Անի
Զաքարեան Հուրի
Զորալեան Արաքսի
Էհրամճեան Արուս
Թաշճեան Նուարդ
Թաշճեան Վերժին
Թիթիւնճեան Իսկունի
Թիւֆէնքճի Սրբունի
Թիւֆէնքճեան Արփի
Թուրիկեան Սեդա
Թօպի Քրիստին
Ժամկոչեան Յասմիկ
Լալէեան Սեդա
Լիպերեան Ովաննա
Խաչերեան Սոնա
Խտիկեան Նայիրի
Կարապետեան Արմինէ
Կարապետեան Լինտա
Կիրակոսեան Ֆորա
Կէօնճեան Ծաքէ
Հանճեան Տիանա
Մարգարեան Ալիս
Մարգարեան Լիլի
Մանճիկեան Տիրուկ
Մարութեան Սոնա
Մաժակեան Անի
Մաղաքեան Արմինէ
Մելքոնեան Նուարդ
Մոմճեան-Բավարի Ալիս
Նահապետեան Հայկօ
Պասմաճեան Անի
Պէզճեան Վարդուկ
Պէշլեան Անահիտ
Պուլկարեան Աննա
Սահակեան Նեկտար
Սահակեան Ռոզ Մարի
Սիւմպիլլեան Սօսի
Տարագճեան թժ. Սալքի
Տէր Ղազարեան Նեկտար
Տիմիթեան Անահիտ
Փալանճեան Լուսին
Քէօսէլեան Մարալ
Քէօսէլեան Մարի
Օհանեան Ռիթա

ԹՈՐՈՆԹՕ

«Ռուքինա» մասնաճիւղ
Այանեան Մելինա
Ակոբեան Ծուշան
Աճէմեան Արփի
Աւետիսեան Քրիստին
Գալուստեան Սիլվա
Գալթալեան Սիւզի
Գասապեան Սոնա
Գասապեան Ռուքինա
Գոլանճեան Ազօ
Գոլլեան Արմենունի
Գույումճեան Եպրակսէ
Զէթունցեան Հայկունի
Թազուրեան Տիանա
Թաշճեան Սեդա
Թարգի Բեննա
Թելմի Իրեն
Թերզեան Լիսի
Թիթիգեան Հայկանուշ
Թիթիգեան Սօսի
Թիթիգեան Պայծառ
Թորիկեան Փրլանթ
Թորոյեան Մարիա
Թորքմաքճեան Հոփի

Ժանտու Յասմիկ
Ինճէլեան թժ. Նատիա
Հաժժար Նաուալ
Համբարեան Նատիա
Համբարեան Լիսի
Հասընճեան Նոյեմի
Ճանպազեան Ժիլիէթ
Ղորղորեան Գաթիա
Մարտիրոսեան Մարօ
Միրաքեան Սոնա
Մայտոսեան Սթելլա
Մավլեան Լորա
Միսիարթիճեան Օսիկ
Նախնիքեան Մարի
Նանարեան Հելէն
Նանարեան Սիւզան
Նանարեան Ստեփան
Նրանեան Լօլիթա
Շահինեան Նայիրի
Շահինեան Քրիստին
Շիրիլեան Ալիս
Պալիոզեան Նայիրի
Պապեան Յասմիկ
Պաթաճեան Գեղունի
Պետրոսեան Արմիկ
Պէրպէրեան Ծուշիկ
Պէքարեան Նորա
Սարգիսեան Սոնա
Սարգիսեան Վարսենիկ
Սեթեան Մարալ
Սեւակեան Սեդա
Տարագճեան Մարի
Տէր Գասապար Սօսի
Տորնա Զեփիւռ
Գէնտիրճեան Տիգրանունի
Քէօշկէրեան Սիւզան
Ֆերմանեան Լիսի

ԼԱՒԱԼ

«Ծուշի» մասնաճիւղ
Ապրաքեան Մանան
Գալուստեան Մանուշակ
Գետորճեան Տիգրանունի
Երէցեան Սարգիս թժ.
Էքմէքճեան Ռիթա
Թահան Սոսի
Թերզեան Ծովիկ
Լախոյեան Մարօ
Հացագործեան Մարի
Մանուկեան Հերմինէ
Մանկեան Թագունի
Մարունեան Սիմա
Յովսէփեան Մարալ
Պետրոսեան Ժօժօ
Պոյաճեան Էլիզ
Պոյամեան Սիւզի
Վարվարեան Զուարթ
Քիւփէլեան Անժէլ

ՀԱՄԻԼԹՆ

«Արեւ» մասնաճիւղ
Մանուկեան Նաթալի
Ճէնապեան Մելինէ
Սէֆէրեան Արմէնունի

ԳԷՄՊՐԻԺ

«Մեղրի» մասնաճիւղ
Փոստաճեան Ազատունի
Փոլատեան Սիլվա

ՕԹԹԱՌԻԱ

«Սեւան» մասնաճիւղ
Գատեան Լեմա
Մալեք Անի
Պէրպէրեան Հերմինէ

ՌԻԻՆՇՆՐ

«Ռուքինա» մասնաճիւղ
Էնկէլեան Էլմաստ

ՄԻՍԻՍՈՂԱ

«Առագաստ» մասնաճիւղ

ՍԷՆԹ ԳԱԹՐԻՆԶ

«Արազ մասնաճիւղ»

ՎԱՆԳՈՒՎՐՐ

«Արազ մասնաճիւղ»
Տալերեան Մաննիկ

ԳԱՆԱՏԱՅԻ ՀԱՅ ՕԳՆՈՒԹԵԱՆ ՄԻՈՒԹԵԱՆ 20-ՐԴ ՏԱՐԵԿԱՆ ՍԵՄԻՆԱՐԸ ՕԹԹԱՈՒԱՅԻ ՄԷՋ

Հայ Օգնութեան Միութեան Գանատայի Շրջանային Վարչութեան կազմակերպած տարեկան 20-րդ սեմինարը տեղի ունեցաւ Շաբաթ, 9 Ապրիլ 2011-ին, Օթթաուայի Մարիոթ պանդոկի ժողովասրահին մէջ: Շուրջ 150-ի հասնող ՀՕՄ-ուհիներ եւ համակիրներ, ՀՕՄ-ի Գանատայի տարբեր մասնաճիւղերէն, մինչեւ հեռւոր Վանգուվըրէն, կը մասնակցէին այս տարուան սեմինարին, որուն սիրալիւ հիւրընկալն էր Օթթաուայի Սեւան Մասնաճիւղը: Ներկայ էին նաեւ Պոստոնէն ընկերուհիներ Օմիկ Գրիգորեան եւ Շուշան Ստեփանեան, տիկին Լուսինէ Մովսիսեան՝ հիւպատոս ՀՀ դեսպանատան ի Գանատա եւ Հէլէն Այվազեան՝ աւագ օգնական Պարոն Արման Յակոբեանի՝ ՀՀ Հաւատարմատար:

Սեմինարի բացումը կատարեց ՀՕՄ-ի Շրջանային Վարչութեան ատենապետ՝ ընկհ. Աննա Պուլկարեանը:

Շրջանային Վարչութեան փոխատենապետ՝ ընկհ. Վարսենիկ Սարգիսեան, մասնակցողներուն ծանօթացուց եւ ապա բեմ հրաւիրեց օրուան առաջին բանախօսը՝ Գանատայի ՀՀ հաւատարմատարի ազնուափայլ տիկին Նայիրա Յակոբեանը ներկայացնելու՝ «Հազարամեակի զարգացման նպատակները Հայաստանում՝ մարտահրաւէրներ եւ հեռանկարները. «Millenium development goals in Armenia, challenges and perspectives» նիւթը:

Յարգելի բանախօսը պատառի վրայ ներկայացուց Հազարամեակի ծրագիրներու իրականացման գործընթացը հայրենիքէն ներս, հիմնուելով Միացեալ Ազգերու Կազմակերպութեան հրատարակած տեղեկութիւններուն վրայ (տիկ. Յակոբեանի դասախօսութեան ամփոփումը կարդալ էջ 6):

Ծաղչն ետք տեղի ունեցաւ աշխատանիստ (workshop), նիւթ ունենալով

Այցելութիւն Գանատայի ՀՀ Դեսպանատան

«Ինչպէս զարգացնել եւ արդիականացնել ՀՕՄ-ի գործունէութիւնը յաջորդ տասնամեակի ընթացքին, ներառեալ կազմակերպչական եւ աշխատակերպի բարեկարգումներ եւ փոփոխութիւններ»: Շուրջ երկու ժամ տեւող այս աշխատանիստը յաջողութեամբ պսակուեցաւ. սեղաններու խօսակները կարգացին ձեռք բերուած թելադրանքները, որոնք արձանագրուեցան Շրջանային Վարչութեան քարտուղարութեան կողմէ, սեմինարէն ետք զանոնք գտելու, համադրելու եւ օգտագործելու ՀՕՄ-ի ապագայի ծրագիրներուն որպէս ուղեցոյց:

Աշխատանիստէն ետք ընկհ. Տորոթի Պէնկոյեան, որ յատկապէս հրաւիրուած էր Միացեալ Նահանգներէն, ներկայացուց «Ծիծաղի ուժը մեր առօրեային մէջ, The power of laughter»: Բոլորը հաճոյքով վայելեցին Տորոթիի ելոյթը, բարձր գնահատեցին զայն:

Միօրեայ այս սեմինարը յաջողած էր հասնիլ իր նպատակին, դարձնելով մասնակիցները առաւել տեղեակ հայրենիքի ինչպէս նաեւ կանանց եւ երեխաներու խնդիրներու շուրջ: Սոյն սեմինարէն բխող նոր գաղափարները պիտի օգնեն նաեւ արդիականացնելու ՀՕՄ-ին ապագայի գործընթացը:

Երեկոյեան տեղի ունեցաւ ընթրիք եւ խրախմբանք, որուն պատուոյ

հիւրերն էին Հայաստանի Հանրապետութեան Հաւատարմատար Տիար Արման Յակոբեանը իր տիկնոջ Նայիրա Յակոբեանին հետ: Խնճոյքի ընթացքին ընկերուհի Աննա Պուլկարեան յայտարարեց որ ՀՕՄ-ի Գանատայի Շրջանային Վարչութեան եւ իր 10 մասնաճիւղերու կողմէ Գանատայի ՀՀ դեսպանատան կը նուիրէ 1,500 տոլար:

Յաջորդ օրը կիրակի, Ապրիլ 10-ին, ՀՕՄ-ուհիները այցելութիւն տուին Գանատայի ՀՀ Դեսպանատան, ուր ընդունուեցան յարգելի դեսպանին, իր տիկնոջ եւ դստեր ինչպէս նաեւ դեսպանատան պաշտօնէութեան կողմէ: Հոն ներկայ բոլոր ՀՕՄ-ուհիները հիւրասիրուեցան ճոխ նախաճաշով՝ պատրաստուած Օթթաուայի «Սեւան» մասնաճիւղի ընկերուհիներուն կողմէ: Այս առթիւ Պարոն Արման Յակոբեան իր սրտի խօսքը փոխանցեց բոլոր ներկաներուն եւ Գանատայի ՀՕՄ-ին յանձնեց գնահատագիր մը ՀՀ Դեսպանութեան նկատմամբ ՀՕՄ-ի ցուցաբերած բարոյական եւ նիւթական ներդրումին համար:

Սեմինարի ծրագրին վերջին հանգրուանը եղաւ զբօսաշրջիկային պտոյտ մը Օթթաուայի կեդրոնական շրջանին մէջ՝ վայելելով գեղեցիկ Սան Լորանս գետի ափին տարածուած պատմական եւ պետական կառոյցները: ՍԵՂԱ ԻՍԵՖԵԱՆ

Պարոն Արման Յակոբեան Գանատայի ՀՕՄ-ին կը յանձնէ գնահատագիր մը ՀՀ Դեսպանութեան նկատմամբ ՀՕՄ-ի ցուցաբերած բարոյական եւ նիւթական ներդրումին համար

Ընկերութիւնները Տ. եւ Տ. Արման եւ Նայիրա Յակոբեաններուն հետ

Աշխատանիստերէն տեսարան մը